

آکادمی کنکور دورخیز

جزوه عربی یازدهم انسانی
جامع و کامل

دانلود رایگان جزوه درسی ، گام به گام ، نمونه سوال ، مشاوره کنکور و برنامه ریزی درسی

www.dourkhiz.com

جزوه علمی پازد حمزه انسانی

تهیه و تنظیم:

هادی پولادی

دورخیز کنکور پوزلادی

09147688263

« فهرست مطالب »

۳		عربی یازدهم
۴		درس ۱
۱۶		درس ۲
۲۷		درس ۳
۲۸		درس ۴
۵۹		درس ۵
۶۷		درس ۶
۷۸		درس ۷
۹۱		پاسخنامه

عربی پانچواں

تھیہ و تنظیم: هادی پولادی

09147688263

09147688263

۲

عربی پانچواں

درس اول :

لغات مهم درس اول :

أَوْمَرُ : دستور بده (وَ + أَوْمَرُ = وَأَمَرَ)	أَغْضَضُ مِنْ صَوْتِكَ : صدایت را پایین بیاور (مضارع : يَغْضُضُ)	أَرْضَى : راضی کرد ، خشنود کرد (مضارع : يُرْضِي)
أَقِمَّ : به پا دار (أَقَامَ ، يُقِيمُ) أَقِمِ الصَّلَاةَ : نماز را برپای دار	إِقْصِدْ : میانه روی کن (قَصَدَ ، يَقْصِدُ)	لَا تَمْشِ : راه نرو (ماضی : مَشَى ، مضارع : يَمْشِي)
إِنَّهُ : بازدار (نَهَى ، يَنْهَى)	أَنْكَرَ : زشت ، زشت ترین = أَقْبَحَ	إِقْتَصَدَ : صرفه جویی (يَقْتَصِدُ)
تَرْبَوَى : پرورشی	أَهْدَى : هدیه کرد (مضارع : يُهْدِي)	أَسْخَطَ : خشمگین کرد (مضارع : يُسْخِطُ)
جَادَلَ : بحث کن (جَادَلَ ، يُجَادِلُ)	تَعَمَّرَ : عمر می کند (در اینجا یعنی ماندگار می شود) (عَمَرَ ، يَعْمُرُ)	جَبَّارٌ : ستمکار زورمند (صفت خدا به معنای زورمند)
يُقَدِّمُ : تقدیم می کند ، پیش می فرستد (ماضی : قَدَّمَ)	لَا تُصَعِّرْ حَدَّكَ : با تکبر رویت را بر نگردان (مضارع : يُصَعِّرُ)	تَمَّمَ : کامل کرد لِأَتَمِّمْ : تا کامل کنم
دَعَّ : رها کن (وَدَعَ / يَدَعُ)	خَدَّ : صورت ، گونه	حَيَّ : بشتاب
سَعَرَ : قیمت (جمع : أَسْعَارُ)	سَاءَ : بد شد (مضارع : يَسُوءُ)	زَمِيلٌ : همکار
صَمْتُ : خاموشی ، سکوت	شَبَّهَ : تشبیه کرد (مضارع : يُشَبِّهُ)	شَاتِمٌ : ناسزاگو
عَاقَبَ : کیفر داد (مضارع : يُعَاقِبُ)	عَذَّبَ : عذاب داد (مضارع : يُعَذِّبُ)	ضَلَّ : گمراه شد (مضارع : يَضِلُّ)
فَخَّرَ : فخر فروش ≠ مُتَوَاضِعٌ	غَلَبَتْ : چیره شده (مضارع : يَغْلِبُ)	عَزَمَ الْأُمُورَ : کارهای مهم
قَيِّمَ : ارزشمند	فُنُونٌ : هنرها (مفرد : فَنٌّ)	الْفَلَقُ : سپیده دم
مَرَحًا : شادمانه و با ناز و خودپسندی	تَخْفِيفٌ : تخفیف	حَمِيرٌ : خرها (مفرد : حِمَارٌ)
إِذَّنَ : بنابراین	مُخْتَالٌ : خودپسند = مُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ	مَنْجَرٌ : مغازه
إِعْجَابٌ بِالنَّفْسِ : خود پسندی	مُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ : خود پسند	مَشَى : راه رفتن
مَيَّرَ : جدا و سوا کن (مَيَّرَ ، يُمَيِّرُ)	مُنْكَرٌ : کار زشت	مِيزَانٌ : ترازو (ترازوی اعمال)
حَسَنَتٌ : نیکو گردانیدی	مُهَانَ : خوار	مَهْلًا : آرام باش
لَ : بی گمان (حرف تأکید)	نَوْعِيَّةٌ : جنس	مَوَدَّجٌ : نمونه (جمع : مَوَازِجُ)
ناهی ، ناه : بازدارنده جمع : ناهون ، ناهین ، نُهَاةٌ	لِيَهْتَدَى : تا راهنمایی شود (ماضی : إِهْتَدَى)	إِسْتَهْلَاكٌ : مصرف کردن (إِسْتَهْلَكَ ، يَسْتَهْلِكُ)
		مَا يَلِي : آنچه می آید

۱. «.....كُلْ إِنْسَانٍ سِتَّةَ كِيلُوْغَرَامَاتٍ مِّنَ الْمِلْحِ تَقْرِيبًا فِي كُلِّ.....» عَيْنِ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَيْنِ:

(۱) يَسْتَعْرِقُ-قَرْنٌ (۲) يَسْتَهْلِكُ-سَنَةً (۳) يَقْتَصِدُ-أُسْبُوعٌ (۴) يَطْبُخُ-شَهْرٌ

۲. «عَيْنِ عِبَارَةٍ لَا تَكْتُمِلُ مَعَ الْكَلِمَةِ الَّتِي بَيْنَ الْقَوْسَيْنِ:

(۱) أَيُّهَا الْإِنْسَانُ! لَا تَكُنْ.....بِنَفْسِكَ فَسَوْفَ تَضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ! (مُعْجَبًا)
(۲) عَلَى كُلِّ شَخْصٍ أَنْ يَكُونَ.....أَمَامَ أَصْدِقَائِهِ الْأَوْفِيَاءِ وَحِيرَانِهِ وَأَقْرَبَائِهِ! (مُتَوَاضِعًا)
(۳).....الْوَالِدِينَ تَرْشِدُنَا إِلَى الصِّفَاتِ الطَّيِّبَةِ وَالْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ وَتُبْعِدُنَا عَنِ الرَّذِيلِ! (مَوَاعِظُ)
(۴).....عُضْوٌ فِي رَأْسِ الْإِنْسَانِ يَشُمُّ بِهِ الرُّوَائِحُ! (الْحَدَّ)

۳. «قَدْ قَدَّمَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ لِابْنِهِ.....قِيَمَةً وَفِيهَا هَمَاجٌ.....كَثِيرَةٌ يَهْتَدِي بِهَا كُلُّ شَبَابِنَا الْأَعْزَاءِ!» عَيْنِ الْخَطِئِ لِلْفَرَاغَيْنِ:

(۱) نَصَائِحَ-أَخْلَاقِيَّةً (۲) مَنَافِعَ-مُزْدَحِمَةً (۳) مَوَاعِظَ-تَرْبَوِيَّةً (۴) وَصَايَا-مُنَاسِبَةً

۴. عَيْنِ الْخَطِئِ فِي مُرَادِفِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

(۱) إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (مُعْجَبٍ بِنَفْسِهِ)
(۲) عَلَيْكَ بِالْاِقْتِصَادِ فِي اسْتِهْلَاكِ الْكهرباءِ! (اِقْتِنَاع)
(۳) لَا تَعْمُرُ الْحُكْمَةَ فِي قَلْبِ الْمُتَكَبِّرِ الْجَبَّارِ! (الْقَاهِر)
(۴) إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ! (أَكْمَلُ)

۵. عَيْنِ الْخَطِئِ فِي مُضَادِّ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

(۱) الْمُقْتَصِدُ لَا يَسْتَهْلِكُ الْمَاءَ أَكْثَرَ مِنَ الْلازِمِ! (الْمُسْرِفُ)
(۲) وَ اغْضُضْ مِن صَوْتِكَ فِي الصَّفِّ، أَيُّهَا الطَّالِبُ! (ارْفَعْ)
(۳) لَيْسَ الْمُتَكَبِّرُ الْجَبَّارُ مَحْبُوبًا عِنْدَ النَّاسِ! (الْمُتَوَاضِعُ)
(۴) عَلَيْنَا أَنْ نَكُونَ مُشْتَاقِينَ إِلَى الْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ! (نَاهِينَ عَنْ)

۶. «عِنْدَمَا تُرِيدُ أَنْ يُسَخِّطَ الشَّيْطَانُ وَيُعَاقِبَ عَدُوَّكَ فَلَا تَرْفَعْ صَوْتَكَ فَوْقَ صَوْتِهِ!» عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي تَرْجَمِهِ مَا أُشِيرَ إِلَيْهِ بِخَطٍّ:

(۱) خَشْمِغِينَ شُود-كِيفِر دَادِه شُود بِالَا نَبِر
(۲) نَارَا حَت شُود-كِيفِر دَهِي-بَالَا نَمِي بِي
(۳) عَصْبَانِي شُود-مَجَازَاتِ كَنْد-بَالَا نَبِر
(۴) خَشْمِغِينَ كَنِي-مَجَازَاتِ كَنِي-بَالَا نَرُود

۷. «.....الْوَطَنِيُّ هُوَ أَحَدُ أَهَمِّ الْعَوَامِلِ فِي مَعْرِفَةِ وَضْعِ الْبَلَدِ.....!» عَيْنِ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَيْنِ:

(۱) الْاِقْتِصَادُ-السِّيَاسِيُّ (۲) الْإِنْتَا جُ-الْاِقْتِصَادِيُّ (۳) الْاِسْتِهْلَاكُ-الْغَنِيُّ (۴) الْاِسْتِخْرَاجُ-الْاجْتِمَاعِيُّ

۸. «مِنَ.....الْأَعْمَالِ هُوَ أَنْ نَكُونَ.....!» عَيْنِ الْخَطِئِ:

(۱) شَرٌّ-مُعْجِبِينَ بِأَنْفُسِنَا (۲) أَقْبَحُ-نَاهِينَ عَنِ الْمَعْرُوفِ (۳) أَحْسَنُ-دَاعِينَ إِلَى الْمُنْكَرِ (۴) أَكْثَرُ-مُخْتَالِينَ

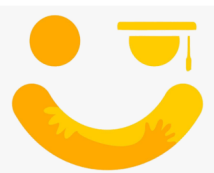
۹. «.....فِي.....الْكهرباءِ حَتَّى.....كُلُّ مَكَانٍ فِي الظَّلَامِ، أَيُّهَا الْمَوَاطِنُونَ!» عَيْنِ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:

(۱) اسْتَهْلَكُوا-اِقْتِصَادُ-لَا يَنْقُطِعُ (۲) اِقْتَصِدُوا-اسْتِهْلَاكِ-لَا يَغْرَقُ
(۳) اجْتَهِدُوا-قَطْعُ-لَا يَسْتَعْرِقُ (۴) اِعْتَدُوا-تَقْطِيعُ-لَا يَغْرَقُ

۱۰. «قُلْتُ لِمَنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ.....الَّذِي شَاقَّهُ.....يَا أَخِي؛ لَا عُوقِبَ الْأَحْمَقُ بِمِثْلِ.....عَنْهُ!» عَيْنِ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:

(۱) يُعَاقِبُ-أَتْرَكَ-الشَّتْمِ (۲) يُسَخِّطُ-دَعُ-الْمُعَاقَبَةِ (۳) يَسُبُّ-مَهْلًا-السُّكُوتِ (۴) يَشْتُمُّ-مُهَانًا-الْحِلْمِ

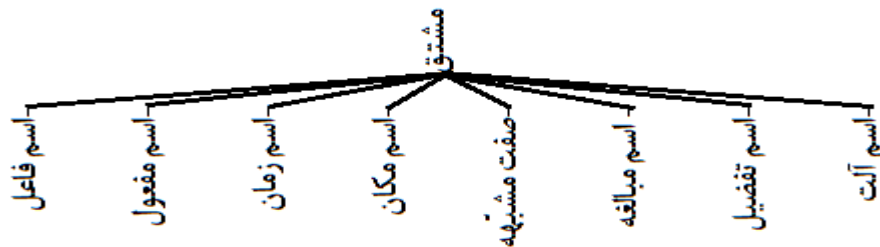

مشتقات

مشتق: اسمی است که از کلمه دیگری گرفته شده است و اغلب معنی وصفی می دهد.

مانند: علامه (بسیار دانا) - الصادق (راستگو)

نکته: اگر کلمه ای مشتق نباشد به آن **جامد** گویند.

تذکر: در نظام جدید عبارت جامد و مشتق استفاده نشده است. و از بین مشتقات فقط به ۵ مورد از آنها اشاره شده است که در درس اول یازدهم (اسم تفضیل و اسم مکان) و در درس دوم یازدهم (اسم فاعل ، اسم مفعول و اسم مبالغه) بحث شده است.

اسم تفضیل: برتری کسی یا چیزی را بر کسی یا چیزی دیگر می رساند.

مانند: عَلِيٌّ أَعْلَمُ مِنْ حَسَنِ (علی از حسن داناتر است)

طریقه ساخت:

أَفْعَل (مذکر)	←	مانند: أَكْبَر ، أَصْغَر
فُعْلَى (مؤنث)	←	مانند: كُبْرَى ، صُغْرَى

هشدار: اگر کلمه ای بر وزن أَفْعَل باشد اما به رنگ و عیب دلالت کند در آن صورت اسم تفضیل نیست

(صفت مشبّهه خواهد بود.) **مانند:** أَخْضَر (سبز) / أَبْكَم (لال)

مهم ترین رنگ ها عبارتند از: (اسود - سوداء) سیاه / (اخضر - خضراء) سبز / (ابیض - بیضاء) سفید / (احمر - حمراء) قرمز / (ازرق - زرقاء) آبی / (اصفر - صفراء) زرد

مهم ترین عیب ها عبارتند از : (آبکم - بکماء) لال / (اعمی - عمیاء) کور / (آخرس - خرساء) گنگ /
 اعوج - عوجاء) کج / (احمق - حمقاء) ابله / (اصم - صماء) کر / (احول - حولاء) لوچ

نکات تکمیلی

- گاهی اسم تفضیل بر وزن (أَقَلَّ) و (أَفْعَى) می آید .
 أَقَلَّ : أَصَحَّ - أَشَدَّ - أَقَلَّ - أَهَمَّ - أَحَبَّ و أَفْعَى : أَغْنَى - أَخْفَى - أَتَقَى - أَقْوَى و
- هر گاه بعد از اسم تفضیل حرف جرّ (مِنْ) بیاید آن اسم تفضیل **معادل صفت تفضیلی (تر)** در فارسی ترجمه می گردد .
 مثال: أَنْتَ أَكَلَمُ مِنْ عَلِيٍّ : تو داناتر از علی هستی
- اگر اسم تفضیل مضاف واقع گردد (یعنی دارای مضاف الیه باشد) **معادل صفت عالی (ترین)** در فارسی ترجمه می گردد .
 مثال: أَنْتَ أَفْضَلُ التَّلَامِيذِ : تو برترین دانش آموز هستی
- اسم تفضیل ال دار با (**ترین**) ترجمه می شود : هُوَ الْأَفْضَلُ : او برترین است .
- اسم های تفضیلی که بر وزن (أَفْعَل) هستند معمولاً بر وزن (**أَفَاعِل**) جمع بسته می شوند :
 مثال : أَكْبَرُ > أَكَابِرُ / أَعْظَمُ > أَعَاطِمُ / أَفْضَلُ > أَفَاضِلُ

البته اگر جمع مکسر بر وزن أَفَاعِل بر برتری دلالت نکند ، اسم تفضیل نیست ، پس باید به مفردش دقت کنیم : أَصَابِعُ (مفردش أَصْبَعُ : انگشت) / أَمَاكِنُ (مفردش مَكَان)

- اسم تفضیل مؤنث بر وزن **فُعَلِيَّات** جمع بسته می شود . فُضْلَى > فَضْلِيَّات
- کلماتی که بر وزن أَفْعَى هستند ، اگر به یک ضمیر متصل شوند الف کوتاه به صورت کشیده نوشته می شود یعنی به صورت (**أَفْعَا**) . مثال : أَتَقَى + كُمْ > أَتَقَاكُم
- اگر اسم تفضیل نکره باشد برای مفرد ، مثنی ، جمع ، مذکر و مؤنث به شکل یکسان (**أَفْعَل**) به

کار می رود . مثال : هُوَ أَفْضَلُ / هِيَ أَفْضَلُ / بِزِيَّتِهِ أَفْضَلُ / نَحْنُ أَفْضَلُ / اَنَا أَفْضَلُ

۹. برای مقایسه میان مؤنث ها هم از وزن **أَفْعَل** استفاده می کنیم . مثال: مَرِيَمُ أَعْلَمُ مِنْ فَاطِمَةَ

البته اگر بخواهیم اسم تفضیل را به عنوان صفت برای یک اسم مؤنث به کار ببریم ، غالباً از همان وزن **فُعْلَى** کمک می گیریم : **الآيَةُ الْعُظْمَى / الكلمةُ الْحُسْنَى**

۱۰. دقت کنید که وزن أَفْعَل می تواند چند جور باشد :

الف (اسم :

✓ اسم تفضیل ✓ رنگ و عیب ✓ اسمهای همچون : أَرْبَع (چهار) ، أَرْب (فرگوش)

ب (فعل :

✓ ماضی باب افعال بر وزن أَفْعَل ✓ مضارع باب افعال متکلم و مده بر وزن أَفْعَلُ
✓ امر باب افعال بر وزن أَفْعَل ✓ مضارع ثلاثی مجرد بر وزن أَفْعَلُ
✓ صیغه تعجب (ما أَفْعَل + مفعول)

مثال :

أَحْسَنَ النَّاسُ ... : مردم نیکی کردند (أَحْسَنَ : فعل ماضی)

أَحْسَنَ النَّاسُ ... : به مردم نیکی کرد (أَحْسَنَ : فعل ماضی – فاعلش ضمیر مستتر هو)

أَحْسَنُ النَّاسِ مَنْ ... : بهترین مردم کسی است که ... (احسن اسم تفضیل و مبتدا)

أَحْسِنِ النَّاسَ : به مردم نیکی کن (احسن : فعل امر)

أَحْسِنُ النَّاسَ : به مردم نیکی می کنم (أَحْسِنُ : فعل مضارع متکلم وحده)

ما أَحْسَنَ عَلِيًّا : چه نیکوست علی ... (ما احسن : صیغه تعجب)

۱۱. دقت:

آخر ➔ أفعل ➔ دیگر (اسم تفضیل) / جمعش : الآخرین / مؤنث اش : أخری (بروزن فعلی) ➔ جمعش : أخريات
 آخر ➔ فاعل ➔ پایان - آخر (اسم فاعل) / مؤنث اش : آخره
 أول ➔ أفعل ➔ اسم تفضیل / مؤنث اش : أولى (بر وزن فعلی)
 دنیا ➔ فعلی ➔ اسم تفضیل / مذکرش : أدنى (بر وزن أفعی)

(۱۰) دو کلمه خیر و شر :

✓ اسم تفضیل هستند :

- اگر به معنی بهتر و بدتر باشند مثلاً بعدشان حرف جرّ من بیاید
 مانند : العلمُ خیرٌ من المال : علم بهتر از مال است .

- اگر به معنی بهترین و بدترین باشند مثلاً بعدشان مضاف الیه بیاید و سپس اسم موصول
 من بیاید مانند : خیر الناس من ینفع الناس : بهترین مردم کسی است که به مردم نفع برساند .

✓ اسم تفضیل نیستند :

- اگر به معنای (خوب / خوبی) و (بد / بدی) بیایند مثلاً خودشان صفت شوند

مانند : الْعَمَلُ الْخَيْرُ ینفَعُ : کار خوب به تو نفع می رساند .

➔ اگر حرف (ال) در اولشان بیاید غالباً اسم تفضیل نمی شوند .

😊 هشدار :

اینطور نیست که هرگاه خیر و شر مضاف واقع شده و بعدشان اسم ال دار بیاید ، همیشه اسم تفضیل شوند

بلکه میتوانند به معنای خوبی و بدی بوده و اسم تفضیل نشوند :

خیر الناس یعودُ الیهם بلاشک و شرهم هکذا : خوبی مردم بدون تردید به خودشان باز میگردد و بدی شان همچنین

هیدآوری : جمع خیر ➔ آخیار / جمع شر ➔ شرور (نه شرور) ، اشرار

اسم مکان :

بر مکان وقوع فعل دلالت می کند. مانند: مَقْتَل (مکان قتل)

طریقه ساخت:

بر وزن مَفْعِل ، مَفْعَل ، مَفْعَلَة می آید. مانند : مَنْزِل ، مَكْتَب ، مَدْرَسَة

نکات تکمیلی :

۱. وزن مَفْعِل و مَفْعَل برای اسم مکان و اسم زمان مشترکند و فقط از روی معنی و مفهوم آنها در جمله مشخص می شود که اسم مکان است یا اسم زمان .

مَقْتَلُ الْحُسَيْنِ فِي كَرْبَلَاءَ : مکان قتل حسین (ع) در کربلاست.

مانند:

مَقْتَلُ الْحُسَيْنِ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ : زمان قتل حسین (ع) روز عاشورا است

۲. اسم مکان گاهی اوقات بر وزن (مَقْل ، مَفَال ، مَفْعَى) می آید .

✓ مَقْل : مَقَر ، مَقَر ، مَضَل ، مَحَل ، مَمَر

✓ مَفَال : مَزَار ، مَطَار ، مَدَار ، مَكَان ، مَقَام

✓ مَفْعَى : مَنَفَى ، مَجْرَى ، مَأْوَى ، مَقْهَى

۳. کلماتی را که بر وزن (مَفْعَل ، مَفْعَلَة ، مَفْعِل) هستند با وزن مَفَاعِل جمع می بندیم :

مانند : مَزَارِع (ج مَزْرَعَة) / مَعَابِد (ج مَعْبَد)

البته وزن مَفَاعِل اگر بر مکان دلالت نکند اسم مکان نیست : مَطَالِب (ج مَطْلَب)

۴. اسم هایی که معنای مکان دارند ولی با وزن های ذکر شده مطابقت ندارند ، اسم مکان نمی گیریم پس اسم

هایی مانند (بَيْت : خانه) / (زَقَاق : کوچه) و ... اسم مکان نیستند .

بیشتر بدانید

صفت مشبّهه: اسمی است که بر صفتی ثابت و پایدار دلالت می کند.

انواع صفت مشبّهه:

الف (قیاسی : رنگ و عیب : أَفْعَل (مذکر) مانند: اخضر (سبز) / فَعْلَاء (مونث) مانند: خضراء (سبز)

حالات : فَعْلَان (مذکر) مانند: غطشان / فَعْلَى (مونث) مانند: غطشى

ب (سماعی :

وزن های سماعی صفت مشبّهه زیاد است : فَعِيل (کریم) ، فَعَلَ (حَسَن) ، فَعِلَ (فَرِح) و ...

یادآوری: وزن أَفْعَل

بر رنگ یا عیب دلالت کند : صفت مشبّهه که مونث اش بر وزن فَعْلَاء است. (أَحمر - حمراء)

بر رنگ یا عیب دلالت نکند : اسم تفضیل که مونث اش بر وزن فَعْلَى است. (أَكبر - كُبْرى)

۱۱. عَيْن ما كله التفضيل:

۱. أَحْمَر / أَقَلَّ / أَعْلَى / أَصْغَر ۲. أَقْوَى / أَرَادِل / أَبْعَد / أَشْهَر ۳. أَسْوَد / أَبْيَض / خَيْر / أَحْضَر ۴. أَكْثَر / أَضَلَّ / أَقْدَم / أَصْبَحَ

۱۲. عَيْن ما كله اسم التفضيل:

۱. أَبْيَض - أَصْغَر - أَجَوَد ۲. أَتَقَى - أَحَب - أَعْلَم ۳. أَرْحَم - أَزْرَق - أَعْلَى ۴. أَشَدَّ - أَصْفَر - أَكْبَر

۱۳. عَيْن ما فيه اسم التفضيل:

۱. سَيِّهَلِكُ الْأَفْاضِلُ مِنَ النَّاسِ عِنْدَمَا يَحْكُمُهُمْ مَلِكٌ ظَالِمٌ! ۲. قَافِلَةُ الزَّوَارِ سَتَنْدَفِعُ إِلَى مَشْهَدِ الْمُقَدَّسَةِ فِي السَّاعَةِ السَّابِعَةِ غَدًا!

۳. لَمَّا نَظَرُوا إِلَى الثَّوْرِ الْأَحْمَرِ نَشَعُرُ بِتَعَبٍ شَدِيدٍ! ۴. مَنْ بَذَرَ بُذُورَ الْخَيْرِ فَحَصَادُهُ يَنْفَعُهُ بِلا شَكٍّ!

۱۴. عَيْن ما ليس فيه اسم المكان:

۱. « وَ مَاوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَ بَيْتُ الْمَصِيرِ »

۲. فِي طَرِيقِنَا نَحْوَ أَصْفَهَانَ تَوَقَّفْنَا سَاعَةً لِأَكْلِ الطَّعَامِ فِي مَطْعَمٍ نَظِيفٍ!

۳. الْغَرِيبُ فِي الْأَمْرِ هُوَ أَنْ جَمِيعَ الْأَسْمَاكِ الْمُنْتَشِرَةِ عَلَى الْأَرْضِ فِي ظَاهِرَةِ مَطَرِ السَّمَكِ مِنْ نَوْعٍ وَاحِدٍ!

۴. يَبْعُدُ مَرَقْدُ ثَامِنٍ أُمْتِنَا مَسَافَةً ثَمَانِيَةَ كِيلُومِتْرٍ تَقْرِيْبًا عَنِ طَهْرَانَ!

۱۵. عَيْن ما ليس فيه اسم التفضيل:

۱. « إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ »

۲. فَقِيَهُ وَاحِدٌ أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنَ الْفِ عَابِدٍ!

۳. أَعْلَمَ النَّاسُ مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ!

۴. مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ!

۱۶. عَيْن « خَيْر » ليس اسم التفضيل:

۱. خَيْرُ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ غُيُوبَكُمْ!

۲. « وَ لَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ »

۳. « فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ »

۴. « بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ »

۱۷. عَيْن ما فيه « اسم التفضيل » أكثر:

۱. « وَ مَنْ أَحْسَنَ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ »

۲. أُمِرُوا بِالْإِعْتِدَالِ فِي أَعْمَالِنَا فَإِنَّ خَيْرَ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا!

۳. إِنَّهُ كَانَ مِنْ أَعْظَمِ عُلَمَاءِ عَصْرِهِ وَ أَشَدَّهُمْ إِهْتِمَامًا بِنَشْرِ الْعِلْمِ!

۴. أَقْرَبَ الْعِبَادِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ رَحْمَةً وَ أَقْلُهُمْ غَضَبًا!

۱۸. عَيْن الْخَطَأِ فِي اسْتِخْدَامِ اسْمِ التَّضْفِيلِ:

۱. جَبَلِ دِمَاوَنْدِ أَعْلَى جَبَلٍ فِي إِيرَانَ!

۲. قَالَ: أَنَا أَعْلَمُ بِمَا لَا تَعْلَمُونَ!

۳. فَاطِمَةُ كَبْرَى مِنْ صَدِيقَتِهَا سَنًا!

۴. أَكْمَلَ النَّاسُ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا!

۱۹. عَيْن كَلِمَةِ « خَيْر » اسم التفضيل :

۱. خَيْرُكَ أَكْثَرُ مِنْ أَصْدِقَائِكَ!

۲. أُرِيدُ لَكُمْ الْخَيْرَ فِي كُلِّ الْأَوْقَاتِ!

۳. ما رأيتُ إلا خيراً فى كلام أبى! ۴. « و الله خيرٌ حافظاً و هو أرحم الراحمين »

۲۰. عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنْ كَلِمَاتٍ : « مُحَرَّم - مَطَاعِم - خَلَّاق - حُسْنَى ».

۱. اسم الفاعل - اسم المكان - اسم المبالغة - اسم التفضيل
 ۲. اسم المفعول - اسم الفاعل - اسم المفعول - اسم المبالغة
 ۳. اسم المفعول - اسم المكان - اسم المبالغة - اسم التفضيل
 ۴. اسم الفاعل - اسم المفعول - اسم التفضيل - اسم المكان

۲۱. عَيْنَ ما لَيْسَ فى العبارة التالية: « قَالَ مُضَيِّعٌ أَمْوَالِي لِي فى المَحْكَمَةِ عند القاضي: أُرْسِلْ لَكَ أَكْثَرُ أَمْوَالِكَ! »:

۱. اسم الفاعل للمزيد - اسم المكان
 ۲. اسم الفاعل للمجرد - اسم التفضيل
 ۳. اسم المفعول للمزيد - اسم الفاعل
 ۴. اسم التفضيل - اسم المكان

۲۲. عَيْنَ الخطأ عن اسم التفضيل:

۱. فاطمةُ أَكْبَرُ مِنِّي فَاحْتَرَمُهَا!
 ۲. بَيْتُ الاطفالِ الْفُقَرَاءِ إِجْمَلُ مِنْ بَيْتِ الْآخَرِينَ!
 ۳. السَّيِّدُ الْحَسِينِيُّ مِنْ أَفْضَلِ الْمُعَلِّمِينَ!
 ۴. أُخْتِي صَغْرَى مِنِّي عَمراً. أَلْعَبُ كُلَّ يَوْمٍ مَعَهَا!

۲۳. عَيْنَ عبارةٍ ما جاء فيها اسم المكان:

۱. الكذب مفتاح لِكُلِّ شَرٍّ!
 ۲. لِأَدْخُلَ مَتَجَرَّ صَدِيقِي وَ أَسَالَ أَسْعَارَ السَّرَاوِيلِ!
 ۳. السَّائِحُ ذَهَبَ إِلَى أَكْبَرِ الْمَكْتَبَةِ فى خوزستان!
 ۴. الْعُمَالُ يَنْصَرِفُونَ إِلَى الْمَصَانِعِ لِيَعْمَلُوا بِدَقَّةٍ!

۲۴. عَيْنَ اسم التفضيل لَيْسَ خبراً:

۱. هذه القصةُ الَّتِي سَمِعْتُهَا مِنْكَ أَنْفَعُ الْقِصَصِ!
 ۲. أَنْتَ أَقْوَاهُمْ فى الْجِسْمِ هَلْ تُسَاعِدُنِي يَا أَخِي!
 ۳. شُهِدَاؤُنَا فى الْحَرْبِ الْمَفْرُوضَةِ خَيْرُ النَّاسِ إِيمَاناً وَ عَمَلاً!
 ۴. هَذَا الشَّارِعُ شَارِعٌ أَطْوَلُ مِنْ ذَلِكَ الشَّارِعِ!

۲۵. عَيْنَ ما لَيْسَ فيه اسم التفضيل:

۱. « كلمة الله هى العُلْيَا »
 ۲. أَحْسَنَ بِالْوَالِدِينَ أَحْسَاناً دَائِماً!
 ۳. لِّلْبَلْبِلِ خَيْرُ الْأَصْوَاتِ مِنْ بَيْنِ سَائِرِ الطَّيُورِ!
 ۴. شَرُّ الْأَصْدِقَاءِ مَنْ هُوَ جَاهِلٌ فى الْأُمُورِ!

۲۶. عَيْنَ ما لَيْسَ فى العبارة: « لَمَّا وَصَلْتُ إِلَى مَمَرٍ بَيْنَتَنَا رَأَيْتُ وَالِدَيْنِ مُحْزُونَيْنِ عَنْ تَصَادُمِ السَّيَّارَةِ! »:

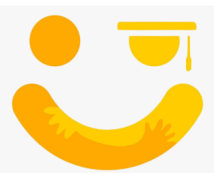
۱. اسم الفاعل / اسم المفعول ۲. اسم المكان / الاسم المثنى ۳. اسم الفاعل / اسم المبالغة ۴. اسم المفعول / اسم المكان
 ۲۷. عَيْنَ اسم التفضيل:

۱. أُحِبُّ هَذَا الْفَلَمَ الرَّائِعَ لِأَنَّهُ جَمِيلٌ جِداً!
 ۲. رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَ ارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ!
 ۳. أَعْلِمْتَ أَجَلَ مَنْ مَعْلَمٌ يَبْنِي وَ يُنْسِيْ أَنْفَساً!
 ۴. « قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ »

۲۸. عَيْنَ « الْآخَرِينَ » لَيْسَ اسم التفضيل :

۱. « وَ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فى الْآخَرِينَ »
 ۲. التَّوَّاصِعُ أَمْرٌ جَمِيلٌ يُمَكِّنُ أَنْ يُؤَثَّرَ فى الْآخَرِينَ!

۳. أحياناً نَعِيبُ ما في الآخرينَ و فينا نفس الصّفاتِ أيضاً؛
 ۴. التَّجَسُّسُ في أمورِ الآخرينَ مُحاوَلَةٌ قَبِيحَةٌ لِكَشْفِ أَسْرَارِهِمْ!
 ۲۹. عَيْنِ الْخَطَأِ:

۱. بی شک خداوند نسبت به بندگان بسیار توبه پذیر است: إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ عَلَى عِبَادِهِ!
 ۲. گناهان کبیره از جمله شرک، آمرزیده نمی شوند: لَا تُعْفَرُ كِبَائِرُ الذُّنُوبِ مِنْهَا الشَّرْكُ!
 ۳. دوست داشتنی ترین بندگان خدا، باتقواترینشان هستند: أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ أَنْقَاهُمْ!
 ۴. منت گذاشتن بعد از انجام کاری، بد است: الْمَنْ بَعْدَ الْقِيَامِ بِأَمْرِ مِنَ الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ!
۳۰. « قَدْ يَجْعَلُ اللَّهُ خَيْرًا فِي شَيْءٍ كُنَّا نَكْرَهُهُ فِي بَدَايَةِ الْأَمْرِ...! »:
۱. گاهی خداوند در چیزی که در آغاز کار، آن را ناپسند می شمردیم، خیری قرار می دهد!
 ۲. بی شک الله در خیری که آن را در ابتدای کار ناپسند می شماریم، خیری قرار داده است!
 ۳. شاید خداوند در چیزی که در آغاز کار آن را ناپسند شمرده بودیم. خیری قرار داده است!
 ۴. در ابتدای کار، چیزی را ناپسند می شماریم که شاید خداوند در آن خیری قرار دهد!
۳۱. « مِنْ أَهَمِّ الْمَشْكَلَاتِ الَّتِي يَواجِهاها الْإِنْسَانُ هِيَ مُشْكَلَةُ قَطْعِ التَّوَاصلِ بَيْنَ النَّاسِ فِي الْمَجْتَمَعِ »:

۱. از مهم ترین مشکلات که انسان با آن روبه رو می شود همان مشکل عدم ارتباط میان مردم است!
 ۲. بزرگترین مشکل که انسان در جامعه با آن مواجه می شود همان مشکل بی احترامی در میان مردم جامعه است!
 ۳. از مهم ترین مشکلات که آدمی با آن روبه رو می شود مشکل قطع ارتباط بین مردم جامعه است!
 ۴. از مهم ترین مشکلاتی که آدمی با آن مواجه می شود همان مشکل قطع ارتباط میان مردم در جامعه است!
۳۲. « قَدْ يَكُونُ بَيْنَ رِجالِ المَصْنَعِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي وَ الْآخِرِينَ فِي عَمَلِهِ »:
۱. گاهی بین مردان کارخانه شخصی هست که در کارش از من و بقیه بهتر است!
 ۲. میان مردان کارگاه کسی باشد که او کارش از من و دیگران بهتر است!
 ۳. در بین اهالی کارخانه کسی وجود دارد که در کار کردن از من و دیگران بهتر بوده است!
 ۴. در بین کارگران کارگاه شخصی است که او از ما و دیگران بهتر کار کرده است!
۳۳. أَحَبُّ أَصْدِقائِي مَنْ هُوَ يَعْمَلُ بوعده وَلَا يَلْمِزُ الْآخِرِينَ أَبَدًا:

۱. از بین دوستانم کسی را دوست دارم که به وعده اش عمل می کند و از دیگران عیب چوبی نمی کند!
 ۲. دوست داشتنی ترین رفقایم کسانی هستند که به وعده هایشان عمل کرده و هرگز از دیگران عیب نمی گیرند!
 ۳. محبوب ترین دوستانم کسی است که به وعده اش عمل می کند و هیچ گاه از دیگران عیب چوبی نمی کند!
 ۴. از میان دوستانم کسی را دوست می دارم که به حرفش عمل کرده و هرگز به دیگران لقب های زشت نمی دهند!
۳۴. « مِنْ أَهَمِّ أَسْبابِ تُسَبُّبِ قَطْعِ التَّوَاصلِ بَيْنَ النَّاسِ، أَعْمَالُ قَبِيحَةٌ وَ ذُنُوبٌ نَرْتَكِبُها »:

۱. از مهم ترین دلایل قطع ارتباط بین مردم، کارهای زشت و گناهیانی است که مردم مرتکب آنها می شوند!

۲. یکی از مهم ترین عواملی که سبب قطع ارتباط بین مردم می شود، امور زشت و ناپسندی است که مرتکب می شویم!
۳. از مهم ترین عواملی که سبب قطع ارتباط بین مردم می شود، کارهای زشت و گناهانی است که مرتکب آن می شویم!
۴. مهم ترین علت قطع رابطه میان مردم، کارهای زشت و گناهانی است که ما مرتکب آن می شویم!
۳۵. «إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ مَنْ أَحْسَنَ إِلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْهِ»:

۱. اگر به مردم احسان کنم چون کسی هستم که به آن که به او بدی کرده، نیکی کرده ام!
۲. بی شک، نیکوترین مردم، بهترین آنها نسبت به کسی است که به او بدی کرده است!
۳. اگر به مردم نیکی کنی، چون کسی هستی که در حق کسی که به تو بدی کرده، خوبی کرده ای!
۴. همانا، نیکوترین مردم کسی است که به کسی که به او بدی کرده است، نیکی کند!
۳۶. مِيز ما لیس فیہ اسم التفضیل :

۱. أَكثَرُ النَّاسِ إِيمَانًا بِاللَّهِ بَعْدَمَا أَلْقَى الْخُطْبَةَ عَلَيْهِمْ كَلَامًا !
۲. يَزِدَادُ قَلْبِي حُبًّا بِكَ يَوْمًا بَعْدَ يَوْمٍ أَكْثَرَ فَأَكْثَرُ يَا أَسْتَاذِي !
۳. أَشَقَى النَّاسِ مَنْ يَسَاوِي يَوْمَاهُ وَ لَا يَسْعَى فِي التَّغْيِيرِ !
۴. خَيْرُكَ لَا يَخْفَى عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ النَّاسِ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ !

۳۷. مِيز " أَكْثَرُ " مُخْتَلَفًا عَنِ الْبَاقِي:

۱. لَمْ يَدْعُ أَخِي فَوَادُ إِلَى حَفْلَةٍ تَخْرُجُهُ مِنَ الْجَامِعَةِ أَكْثَرَ أَقْرَبَاءَنَا
۲. لَمَّا رَأَيْتَهَا بَعْدَ فِرَاقٍ طَوِيلٍ شَعَرْتُ بِأَنِّي أَحَبُّهَا أَكْثَرَ مِمَّا كُنْتُ
۳. تَبَدُّو الْعُرُوسُ فِي هَذَا الزَّيِّ أَكْثَرَ جَمَالًا وَ يُعْجِبُ الضُّيُوفَ جَمَالَهَا
۴. إِنْ يَعْلَمُ الْإِنْسَانُ قَدْرَ لِحَظَاتِهِ أَكْثَرَ فِي الْإِسْتِفَادَةِ عَنْهَا

۳۸. مِيز ما فیہ اسم التفضیل:

۱. أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ وَ أَنْفَعُهُمْ فِي كُلِّ حَالٍ !
۲. شَرُّ النَّاسِ يَرْجِعُ إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَلَا تَكُنْ مِثْلَهُمْ !
۳. لَا أَتَذَكَّرُ طَوِيلَ حَيَاتِي أَظْلَمَ مِنْ هَذَا الطَّرِيقِ !
۴. أَغْلِبَ النَّاسَ عَلَى حَاكِمِهِمُ الْجَائِرِ فِي بِلَادِكُمْ !

۳۹. مِيز المجموعة التي كلها من اسماء التفضیل:

۱. الأوائل - الأفاضل - الأصاغر - الأماكن
۲. الأكابر - الأراذل - الأعالی - الآخر
۳. الأساور - الأكثر - الأجود - الأبقى
۴. الأوّلی - الأغاني - الأحمر - الأحمق

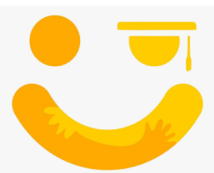
۴۰. عین ما لیس فیہ اسم التفضیل:

۱. أَلْزَمَ شَيْءٌ أَهْتَمُّ بِهِ فِي الْحَيَاةِ هُوَ الْهُدُوءُ وَ الْإِطْمِئْنَانُ دُونَ أَيِّ قَلْقٍ !
۲. هَذَا هُوَ التَّلْمِيزُ الْأَوَّلُ فِي الصِّفِّ وَ لَمْ يَنْسَ وَضَائِفَهُ حَتَّى الْآنَ !
۳. أَيُّ الْحَنُونِ أَمِيلٌ إِلَيَّ مِنْ أَخِي الْكَبِيرِ وَ أَخِي أَوْجَهَ الْأَوْلَادِ !
۴. مَا أَحَبَّ هَذَا الطِّفْلَ الذَّكِّيَّ الْأَلْعَابَ الَّتِي لَا تَسْرُهُ وَ لَا تَحُلُو لَهُ !

۴۱. مِيز ما فیہ اسم المكان:

۱. إِنْ اللَّهَ بَعَثَ الْأَنْبِيَاءَ لِإِتِّمَامِ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ !
۲. مَفَاتِحُ الْغَيْبِ عِنْدَ اللَّهِ وَ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ !
۳. لَا تُوجَدُ مَخَازِنُ مِهْمَةٍ لِكِتَابَةِ الْمَقَالَةِ عِنْدِي !
۴. إِنْ فِي هَذَا الْعَمَلِ مَنَافِعَ كَثِيرَةً لَجَمِيعِ النَّاسِ !

درس دوم: لغات مهم درس دوم

آتی، آت: آینده، در حال آمدن	سامحینی: مرا ببخش	جَرَبَ: آزمایش کرد (مضارع: يُجَرِّبُ)
أَسْتَعِثُّ: کمک می خواهم (اِسْتَعَاثَ، يَسْتَعِثُّ)	سَلَّ: بپرس = (اِسْأَلَ) (سَأَلَ، يَسْأَلُ)	عادى، عادٍ: دشمن، تجاوزگر = عدو ≠ صدیق جمع: عُدَاة
أَنْتَ عَلَى الْحَقِّ: حق با شماست	شاء: خواست (مضارع: يَشَاءُ)	مَرَّرَ: تلخ کرد
شَكَوْتُ: گلایه کردم (شَكَوْ، يَشْكُو) (اِنْ شَكَوْتُ: اگر شکایت کنم)	شَحَنَ: شارژ کرد (مضارع: يَشْحُنُ / مصدر: شَحْنُ)	نَاخَ: باصدای بلند گریست و شیون کرد (مضارع: يَنُوحُ)
بَدِيع: نو	شَرِيحَة: سیم کارت	مَلِيح: باهک
بِطَاقَة: کارت	بَدَّلَ: عوض کرد	مَمزُوج: درهم آمیخته = مخلوط
بُعْد: دوری ≠ قُرْب	عَجِين: خمیر	كَأْس: جام، لیوان
مُجَرَّب: آزموده	مَحَامِد: ستایش ها، (مفرد: مَحْمَدَة)	نُحِنَ: شیون کردند (نَاخ، يَنُوحُ)
حَلَّتْ: فرود آمد، حل کرد (حَلَّ، يَحُلُّ)	قَدْ تَفَتَّشَ: گاهی جست و جو می شود. (فَتَّشَ، يُفَتِّشُ)	تَهَيَّم: تشنه و سرگردان می شود (هَامَ، يَهَيِّمُ)
ذَاقَ: چشید (مضارع: يَذُوقُ)	عَدَاة: آغاز روز، صبحگاه	وَدَّ: عشق و دوستی ≠ عَدَاوَة
أَدْنُو: نزدیک می شوم (دَنَا، يَدْنُو)	فَلَوَات: بیابان ها (مفرد: فَلَاة)	وَصَفْتُ: وصف کردم (وَصَفَ، يَصِفُ)
أَرْجُو: امید دارم (رَجَا، يَرْجُو)	سَامَحَ: بخشید و درگذشت (مضارع: يُسَامِحُ / مصدر: مُسَامَحَة)	وُكِّنَات: لانه ها (مفرد: وَكْنَة) شکل دیگر آن، وکر است
رُفَات: استخوان پوسیده	قُرْب: نزدیکی	دَوَابَّ: چارپایان، جنبندگان (مفرد: دَابَّة)
رَصِيد: شارژ	مَصَانِع: آب انبارهای بیابان (معنای امروزی: کارخانه ها)	هَجَرَتْ: جداشدی، رها ساختی (هَجَرَ، يَهْجُرُ)
تَرَضَى: خشنود می شوی (رَضَى، يَرْضَى)	عَشِيَّة: آغاز شب	كَرَامَة: بزرگواری
رَكْب: کاروان شتر یا اسب سواران	أَحْيَة: یاران (مفرد: حَبِيب)	إِنَاء: ظرف
إِتِّصَالَات: مخابرات	دَهْر: روزگار	رَسَام: نقاش
نَدَامَة: پشیمانی	شَهْد: عسل	شَمَمَتَ: استشمام کردی، بو کردی
طَيَّار: خلبان	فَهَامَة: بسیار فهمیده	كَذَّاب: بسیار دروغگو
فَتَّاحَة: در باز کن	نُحِنَ: با صدای بلند گریه کردند	نَظَّارَة: عینک
مَضَى: گذشت (مضارع: يَمْضَى)	مُصَادَقَة: دوستی کردن	يَضُرُّ: زیان می رساند
إِيَّاكَ: بپرهیز، تو را	بَرَّ: نیکی	يُقَرِّبُ: نزدیک می سازد
مُعِين: یاری رساننده	صَدُوق: راستگو	أَثَر: برگزید
يُبْعَدُ: دور می سازد	إِتَّخَذَ: بگیر	
لَمْ يَقُلْ: نگفت		

۴۲. «..... الرِّزَالُ الحَيَاةَ عَلَيْنَا هَذِهِ السَّنَةُ فَ..... مِنْ اللَّهِ صَبْرًا جَمِيلًا عِنْدَ وَقُوعِ مِثْلِ هَذِهِ الظَّوَاهِرِ الطَّبِيعِيَّةِ!»

۱. فَتَشَّ - نَشْكُو ۲. جَرَبَ - نَرَضَى ۳. مَرَّرَ - نَرْجُو ۴. فَرَّقَ - نَدْنُو

۴۳. «فَقَدْ..... طَرِيقَهُ فِي..... فَشَعَرَ بِالتَّعَبِ وَ..... وَ لَمَّا وَصَلَ إِلَى مَصَانِعِ فَرِحَ كَثِيرًا ثُمَّ جَاءَ دَلِيلٌ فَأَرْشَدَهُ إِلَى طَرِيقٍ مُنَاسِبٍ!»

۱. الحَافِلَةُ - الصَّحْرَاءِ - نَاحٍ ۲. الرِّكْبُ - الْفَلَاةِ - هَامَ ۳. الْقَافِلَةُ - الشَّاطِئِ - جَرَى ۴. الطَّائِرَةُ - السَّمَاءِ - حَزَنَ

۴۴. عَيْنٌ مَا لَيْسَ فِيهِ مُتَضَادَّتَانِ:

۱. وَ إِن هَجَرْتَ سَوَاءَ عَشِيَّتِي وَ عِدَاتِي! ۲. وَجَدْتَ رَائِحَةَ الْوُدِّ إِنْ شَمَمْتَ رُفَاتِي!

۳. أَحَبَّنِي هَجَرُونِي كَمَا تَشَاءُ عِدَاتِي! ۴. فِي بُعْدِهَا عَذَابٌ فِي قُرْبِهَا السَّلَامَةُ!

۴۵. «فَرَعْتُ بِطَارِيئِهِ جَوَالِي فَقُمْتُ بِ..... هَا ثُمَّ اشْتَرَيْتُ بِطَاقَةٍ..... عَبْرَ الْإِنْتَرْنِتِ فَاتَّصَلْتُ بِأَحَدِ أَصْدِقَائِي!»

۱. رَصِيدٍ - الشَّرِيحَةِ ۲. شَحِنٍ - الشَّرِيحَةِ ۳. رَصِيدٍ - الشَّحْنِ ۴. شَحِنٍ - الشَّحْنِ

۴۶. «طَلَبْتُ مِنْ مُوظَّفٍ..... أَنْ..... لِي بِطَاقَةِ الشَّحْنِ؛ لِأَنَّ فِيهَا إِشْكَالًا.»

۱. الْإِتِّصَالَاتِ - يُبَدِّلُ ۲. الْمُخَابَرَاتِ - يُعَوِّضُ ۳. الْمَعْلُومَاتِ - يُعَوِّضُ ۴. الْمُسْتَشْفَى - يُبَدِّلُ

۴۷. عَيْنٌ الْخَطَأُ فِي التَّرَادُفِ:

۱. الْوُدُّ بِالْوَالِدَيْنِ كَجَذْوَةٍ مُسْتَعْرَةٍ فِي قُلُوبِنَا: الْحُبُّ ۲. لَمَّا دَنَوْتُ مِنَ الْغُرْفَةِ سَمِعْتُ صَوْتَ أَخِي الْأَصْغَرِ: بَعْدْتُ

۳. إِنْ شَاءَ اللَّهُ سَأَزُورُكُمْ فِي حَفْلَةِ التَّخْرُجِ: أَرَادَ ۴. «وَالَّذِينَ أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ»: الظُّلْمُ

۴۸. «يَا صَدِيقِي! هَلْ كُنْتَ تَقْدِرُ أَنْ تَرَى اللَّوْحَ بِ..... كَ الْجَدِيدَةِ؟» عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغِ:

۱. نَظَارَةً ۲. شَرِيحَةً ۳. بِطَاقَةً ۴. فَتَاحَةً

۴۹. «نَحْنُ نَحْتَرِّمُ الْجَلِيسَ الصَّالِحَ لِأَنَّنَا..... مِنْهُ الصَّبْرَ وَ التَّوَاضَعَ دَائِمًا وَ نَزِيدُ مِنْ عِلْمِنَا وَ أَدَبِنَا» عَيْنُ الْمُنَاسِبِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاغِ:

۱. مُعَلِّمُونَ ۲. مَعْلُومُونَ ۳. مُتَعَلِّمُونَ ۴. عَالِمُونَ

۵۰. «وَقَعَ الصَّيَادُ فِي الْبَحْرِ وَ..... الصَّيَادِينَ الَّذِينَ كَانُوا حَوْلَهُ فَهُمْ سَمِعُوا صَوْتَهُ، أَنْقَذُوا حَيَاتَهُ وَ أَوْصَلُوهُ إِلَى الشَّاطِئِ» عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. فَتَشَّ عَنْ ۲. اسْتَغَاثَ بِ ۳. دَنَا مِنْ ۴. شَاءَ

۵۱. «رَأَيْتُ طَائِرَةً..... مِنَ الْوَرَقِ وَ أَحَبَّبْتُ أَنْ أَمْلِكَ وَاحِدَةً مِثْلَهَا فَطَلَبْتُ مِنْ وَالِدِي أَنْ يَصْنَعَ وَاحِدَةً لِي مِثْلَهَا» مَا هُوَ الصَّحِيحُ حَسَبَ الْمَعْنَى؟

۱. صَانِعَةً ۲. مَفْرُوشَةً ۳. مَفْتُوحَةً ۴. مَصْنُوعَةً

۵۲. عَيْنُ الْخَطَأِ:

۱. الَّذِي فَتَشَّ حَقَائِبَ الْمُسَافِرِينَ! الشَّرْطَى ۲. زِينَتُهُ مِنَ الذَّهَبِ أَوْ الْفِضَّةِ فِي يَدِ الْمَرْأَةِ! السُّوَارِ

۳. الْحَيَوَانُ الَّذِي يَصْنَعُ وَكَنَّهُ فِي جِدَارٍ قَدِيمٍ! الْبُومَةُ ۴. الَّذِي يَحْفَظُ مِنْ مَكَانٍ! الْحَارِسُ

۱- اسم فاعل (صفت فاعلی در فارسی) :

اسمی است که بر انجام دهنده کاری و یا داشتن حالتی دلالت می کند.

اسم فاعل در زبان فارسی : بن مضارع یا ماضی + پسوندهای فاعلی (نده ، گار ، ا و ...)

مانند : بیننده ، آفریدگار ، شنوا و ...

اسم فاعل:

- ثلاثی مجرد: بر وزن **فاعِل** ساخته می شود. مثل: کَتَبَ ← کاتِب
- ثلاثی مزید: (از روی **فعل مضارع** ساخته می شود)
 - به جای حرف مضارع، (مَ) میگذاریم
 - عین الفعل را مکسور می کنیم

عَلَّمَ ← يُعَلِّمُ ← مُعَلِّمٌ
أَخْرَجَ ← يُخْرِجُ ← مُخْرِجٌ

مثال:

نکات تکمیلی

۱. گاهی اوقات اسم فاعل بر وزن (فاعی ، فالّ ، فائل ، آعل) می آید پس این وزن ها را هم به خاطر

بسپارید . مثال:

قَوِّمَ ← قَاوِمَ ← قَائِمَ (بر وزن فائل) بَيَّعَ ← بَايَعَ ← بَائِعَ (بر وزن فائل)
قَضَوُ ← قَاضِيَ (بر وزن فاعی) (بعضاً فاعِ) هَدَى ← هَادِيَ (بر وزن فاعی) (هَادِ)
ضَلَّ ← ضَالِلَ ← ضَالَّ (بر وزن فالّ) ضَرَّ ← ضَارِرَ ← ضَارَّ (بر وزن فالّ)
أَخَّرَ ← آخِرَ (بر وزن آعل) أَثَرَ ← آثَرَ (بر وزن آعل)

۲. اسم فاعل هم مانند سایر اسم ها تبدیل به مونث ، مثنی و جمع می شود .

مثال : حافظ

(حافظة : مؤنث) / (حافظان ، حافظین : مثنی) / (حُفَاط : جمع مکسر) / (حَافِظِينَ ، حَافِظُونَ : جمع مذکر سالم) / (حافظات : جمع مؤنث سالم)

هشدار : وزن مُفَاعَلَة مصدر باب مُفَاعَلَة بوده ولی مُفَاعِلَة اسم فاعل (مونث) می باشد .

مثال : مُجَاهِدَة (بر وزن مُفَاعَلَة) (مجاهده کردن) - مُجَاهِدَة (بر وزن مُفَاعَلَة) (جهاد کننده)

۳. اسم هایی را که بر وزن فاعِل هستند با وزنهای مختلفی می توان به جمع مکسر تبدیل کرد مانند

فُعَال ، فَعَلَة ، فُعَلَاء و ... : كَافِرٌ كُفَّار / وَارِثٌ وُرَث ، وَرَثَةٌ / شَاعِرٌ شُعَرَاء

۴. ملاک تشخیص ، همیشه مفرد کلمات می باشد . و همه کلمات زیر ، اسم فاعل می باشند :

تُجَّار ، عُلماء ، كُفَرَة ، فَجَرَة ، فُضَّلَاء و....

۵. فعل امر باب **مفاعلة** شبیه اسم فاعل ثلاثی مجرد می شود که باتوجه به سیاق جمله می توان آن را

تشخیص داد .

مثال : جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ : با کفار و منافقین جهاد کن (جَاهِد فعل امر می باشد)

۶. اسم فاعل را با نقش فاعِل اشتباه نگیرید . اسم فاعل به وزن کلمه مربوط است در حالیکه نقش

فاعل ربطی به وزن کلمه ندارد .

مثال : ذهب علیّ إلى المدرّسة : علی در این عبارت فاعل می باشد در صورتی که وزنش بر وزن اسم

فاعل نیست .

۲) اسم مفعول (صفت مفعولی در فارسی): اسمی است که کار بر روی آن انجام می گیرد .

اسم مفعول در زبان فارسی : بن ماضی + ه (+ شده) دیده (شده) ، شنیده (شده) و

کَتَبَ ← مکتوب نَصَرَ ← منصور	مثال:	ثلاثی مجرد: بر وزن مَفْعُول ساخته می شود. (گروه اول)	اسم مفعول
(۱) به جای حرف مضارعه (مَ) می گذاریم. (۲) عین الفعل را مفتوح (ـَ) می کنیم.	مثال:	ثلاثی مزید: (از روی فعل مضارع ساخته می شود) (گروه دوم)	

مثال: یَسْتَضَعِفُ ← مُسْتَضَعَف

نکات تکمیلی

۱. اسم مفعول هم مانند سایر اسم ها تبدیل به مونث ، مثنی و جمع می شود .

مَسْرُور :

(مسرورة : مونث) / (مسروران ، مسرورین : مثنی) / (مسرورین ، مسرورون : جمع مذکر سالم) / (مسرورات : جمع مونث سالم)

۲. اسم هایی که بر وزن **مَفَاعِل** هستند ممکن است جمع مکسر (مَفْعُول) باشند :

مَحَاصِل (جِ مَحْصُول) / مواضیع (جِ موضوع) / مشاهیر (جِ مشهور)

البته بعضی مواقع اینطور نیست 😊 : مَسَاكِين (جِ مَسْكِين) / مَوَازِين (جِ میزان)

۳. از فعل هایی که مفعول پذیر نیستند (افعال لازم) **نمی توانیم** اسم مفعول بسازیم ، بنابراین از فعل

هایی مانند (خَرَجَ : خارج شد) / (كَثُرَ : زیاد شد) / (اِنْفَتَحَ : باز شد) و ... نمی توانیم اسم مفعول بسازیم .

✓ باب های **انفعال و تفاعل** ، چون مفعول پذیر نیستند ، **اسم مفعول ندارند** .

* توجه:

هر اسمی که اول آن (م) باشد و ماقبل آخر کسره یا (ی) باشد اسم فاعل از ثلاثی مزید است.

مثال: مُعَلِّم، مُدیر، مُعَاوَن، مُسْتَقِیم، مُرید، مُجیب و ...

هر اسمی که اول آن (م) باشد و ماقبل آخر فتحه یا (ا) باشد اسم مفعول از ثلاثی مزید است.

مثال: مُعَلَّق، مُبَرَّز، مُرَاد، مُجَاب، مُسْتَجَاب، مُرْتَد و

نکته:

برای اینکه تشخیص بدهیم یک اسم فاعل یا اسم مفعول از چه بابی ساخته شده است، (بعد از حذف شناسه و بردن به صیغه اول) باید حرف (م) را از ابتدای آن حذف کرده و به جای آن (ی) قرار دهیم تا تبدیل به فعل شود. آنگاه با روشهایی که یاد گرفته ایم باب و مصدر آن را تشخیص دهیم:

مُعَلِّم ⇨ تبدیل م به ی ⇨ يُعَلِّم ⇨ وزن ⇨ یَفْعُل ⇨ از باب تفعیل ⇨ مصدر تعلیم

۳) اسم مبالغه: بر وجود صفتی به میزان (بیش از حد معمول) دلالت می کند. به عبارت دیگر صیغه ای است که بر بسیار دارنده حالتی (صفتی) یا بسیار انجام دهنده ی کاری دلالت می کند.

مهم ترین اوزان اسم مبالغه: فَعَّال فَعَّالَة

اسم مبالغه بر وزن فَعَّال و فَعَّالَة، سه شکل دارد (طبق کتاب درسی):

✓ بر بسیاری صفت یا انجام دادن کار دلالت دارد (معمولاً در ترجمش بسیار می آوریم):

مانند صَبَّار (بسیار بردبار) - غَفَّار (بسیار آمرزنده)

✓ بر اسم شغل دلالت دارد مانند: حَبَّاز (نانوا) / حَدَّاد (آهنگر)

✓ بر اسم ابزار، وسیله یا دستگاه دلالت می کند؛ مانند: جَوَّال (تلفن همراه) / نَظَّارَة (عینک)

😊 بنابراین شغل ها و ابزار نیز جزو اسم های مبالغه محسوب می شوند.

*توجه: اسم مبالغه برای مذکر و مونث به صورت یکسان استعمال می شود پس بنابرین (ة) در وزن فَعَّالَة دلالت بر تانیث نیست بلکه (ة) مبالغه است.

رَجُلٌ عَلَامَةٌ (مرد بسیار دانا) اِمْرَأَةٌ عَلَامَةٌ (زن بسیار دانا)

📖 خوب است بدانیم مبالغه ی وزن فَعَّالَة از وزن فَعَّال بیشتر است .
عَالِم (دانا) عَلَّام (خیلی دانا) عَلَامَة (خیلی خیلی دانا 😊)

دقت : مراقب شباهت ظاهری بعضی کلمات با اسم مبالغه باشید . (مخصوصا وزن فُعَّال که اکثرا جمع مکسر می باشد .) کلمات زیر هیچکدام اسم مبالغه نیستند :
عَلَامَة (نشانه) - کُتَّاب - خُدَّام - سَلَامَة - حُضَّار - کُفَّار - دَوَابَّة و ...

۵۳. عین اسم الفاعل و اسم المفعول من « يُشاهد، يكتُم » على الترتيب:

۱. مُشاهد، مُشاهد - كاتِم، مَكْتوم
۲. شاهد، مَشهود - مُكاتِم، مُكاتِم
۳. مُشاهد، مُشاهدَة - كاتِم، مُكاتِمَة
۴. مُشاهد، مُشاهد - مَكْتوم، كاتِم

۵۴. عین الخطأ:

۱. اسم الفاعل من يُقَاتِل: قَاتِل
۲. اسم الفاعل من اعتَدَل: مُعتَدِل
۳. اسم الفاعل من تدبیر: مُدبِّر
۴. اسم المفعول من يَثْبُت: مُثَبَّت

۵۵. عین الصَّحیح فی الكلمات الَّتی تحتها خطٌ على الترتيب فی العبارة التالية: « يا عَلَمُ الغیوب! نحنُ مُنتَظِرُونَ بِظهور القائمِ المُنتَظَر فی الیومِ الموعود! »:

۱. اسم مفعول - اسم فاعل - اسم فاعل - اسم مفعول
۲. اسم مبالغه - اسم فاعل - اسم مفعول - اسم مفعول
۳. اسم مبالغه - اسم مفعول - اسم مفعول - اسم مفعول
۴. اسم فاعل - اسم مفعول - اسم مفعول - اسم فاعل

۵۶. « مُشاهد، مُهاجم، مُنتَظَر، مُعَلِّم. » عین ترجمة الكلمات على الترتيب:

۱. دیده شده - حمله کننده - مورد انتظار - یاد داده شده
۲. دیده شده - مورد حمله - مورد انتظار - یاد داده شده
۳. دیده شده - حمله کننده - مورد انتظار - یاد دهنده
۴. بیننده - حمله کننده - انتظار کشنده - یاد دهنده

۵۷. عین ما فيه كلمة غريبة فی الصیغة:

۱. نَظَارَة، عَلَامَة، خَلَاق، زَوَار
۲. مُسْتَمِع، مُنْقِذ، مُخْتَرِع، مُنتَظَر
۳. تقدیم، تفتیش، إقدام، مُجاهدَة
۴. مُنتَظَر، مَسْمُوح، مَخْدُوم، مُرْسَل

۵۸. عین اسم الفاعل من الفعل المزيد:

۱. يَنْدَفِعُ الأبناءُ نحو التَّقَدُّمِ لبناء مُجْتَمَعٍ سَعِيدٍ على أساس العدالة!
۲. موكب صاحب العظمة و الفخر الملك المُعْظَم في الطريق!
۳. كان الفلاحون يَزْرَعُونَ أرضَهُمْ و يُشَاهِدُونَ نتيجة زحماتهم!
۴. يَشْعُرُ المُقَاتِلُونَ بقوة عظيمة في أنفسهم فَتَقَدَّمُوا نحو الأعداء!

۵۹. عین ما فيه اسم المفعول من المزيد الثلاثي:

۱. العَذْرُ عِنْدَ كِرَامِ النَّاسِ مَقْبُول!
۲. جُهِودُكَ مَشْكُورَةٌ في سَبِيلِ التَّعْلِيمِ وَ التَّعَلُّمِ!
۳. « وَ مَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَاناً »
۴. النَّفْطُ مَشْهُورٌ بِالذَّهَبِ الْأَسْوَدِ وَ هُوَ مُسْتَخْرَجٌ مِنْ بَاطِنِ الْأَرْضِ!

۶۰. عین ما ليس فيه اسم الفاعل:

۱. خیرُ الأصدقاء من صدقوك لا من صدَّقوك!
۲. آخرُ الألوان الَّتی تختفی فی البحر هو اللون الأزرق!
۳. نحترم المُعَلِّمِينَ لأنَّهُمُ أنبياءُ الأُمَّة!
۴. الرَّجُلُ شاهد مكانة رفيعة للفضلاء في محافل كثيرة!

۶۱. عین العبارة الَّتی فيها اسم الفاعل و اسم المفعول أكثر:

۱. قد أنشد الشعراء الأيرانيون أبياتاً ممزوجةً بالعربية و الفارسية سموها الملمَّع!

۲. لجلال الدین الرومی المعروف أشعار كثيرة حول الأحكام الإسلامية!

۳. يرى حافظ الدهر من هجر محبوبه كالقيامة!

۴. هذا المعلم عندما رأيته كان منتظراً في الغرفة!

۶۲. عین عبارة فيها لا يُصنَع منه اسم المفعول:

۱. يَنكشِفُ العلمُ في القرنِ الجديدِ أشياءَ غريبةً يوماً بعدَ يومٍ!

۲. الْمُجْتَهِدُونَ يُحَقِّقُونَ أَهْدَافَهُمْ في الحياةِ بِالمُحاوَلَةِ!

۳. عِنْدَمَا كَانَ إديسونَ مُشْغُولاً بِالِاخْتِبارِ في مُحْتَبَرِهِ انْكَسَرَتْ زُجَاجَاتُ المَوَادِّ الكِيميائيَّةِ!

۴. مَنْ كَتَمَ علماً فَكَأَنَّهُ جاهِلٌ فَعلَيْكُمْ بِنَشْرِ ما تَتَعَلَّمُونَهُ!

۶۳. « ذو القرنين كان حاكماً عادلاً مُوحِداً خيَّره الله في مُحاربةِ المُشركينِ الفاسدين أو إصلاحهم! » كم إِسمٍ فاعِلٍ جاء في هذه العبارة؟

۱. ثلاثة ۲. أربعة ۳. خمسة ۴. ستة

۶۴. « من وظائفِ المُتَكَلِّمِ دعوةِ المُخاطَبينَ بكلامٍ جميلٍ إلى الأعمالِ الصَّالحةِ! » عَيْنِ الصَّحِيحِ عن الكلماتِ الَّتِي تحتها خطٌّ على التَّرتيبِ:

۱. اسم الفاعل - اسم المفعول - اسم الفاعل ۲. من باب تفعيل - من باب مفاعلة - من مجرد ثلاثي

۳. اسم الفاعل - اسم الفاعل - اسم الفاعل ۴. مضاف إليه - مفعول به - صفة

۶۵. « الدكتور التونجي هو مؤلفُ معجمِ المعرَّبَاتِ الفارسيَّةِ في اللُّغة العربيَّةِ! » عَيْنِ الخِطأِ عن الكلمتين على التَّرتيبِ:

۱. اسم الفاعل ، اسم المفعول ۲. كلاهما من باب تفعيل

۳. مفرد مذكر ، الجمع السالم للمؤنث ۴. مبتدأ ، مضاف إليه

۶۶. عَيْنِ اسمِ الفاعلِ مَبْتَدَأُ:

۱. المُسْتَضْعَفُونَ هُم وارِثُو الأَرْضِ! ۲. الكُفَّارُ حاولوا أن يَتَقَدَّمَ الإسلامُ في بِدايَةِ ظُهُورِهِ!

۳. مَعْبُودَاتُ المُشْرِكِينَ يَجِبُ أَلَّا تُسَبَّ! ۴. الَّذِي لا يَنْجَحُ في الإِمْتِحاناتِ يُسَمَّى بِالرَّاسِبِ!

۶۷. عَيْنِ الصَّحِيحِ عن المحلِّ الإعرابيِّ لِـ « اسم الفاعل »:

۱. قبر كوروش يجذب سِيَّاحاً من دُولِ العالمِ ← مضاف إليه ۲. « إذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاماً » ← فاعل

۳. إن تقرأ إنشاءك يتنبَّه زميلك المشاغِب ← مضاف إليه ۴. عداوة العاقل خير من صداقة الجاهِل ← صفت

۶۸. عَيْنِ الصَّحِيحِ عن المحلِّ الإعرابيِّ لِـ « اسم المفعول »:

۱. مَنْ جَرَّبَ المُجَرَّبَ حَلَّتْ به التَّدَامَة ← فاعل ۲. لكثير من الشَّعراءِ الإِيرانِيِّينَ مُلَمَّعات ← مبتدأ

۳. الحَكَّامُ الصَّالِحُونَ العادِلُونَ محبوبون عند الله ← صفت ۴. القرآنُ يأمُرنا أن لا نَسبَ مَعْبُوداتِ المُشْرِكينَ ← مضاف إليه

۶۹. عَيْنُ المشتق أكثر تنوعاً:

۱. المواضع - الحضار - الدوافع - العالم
۲. المشاهير - الكسبة - الفواصل - الهادي
۳. التوارد - العالي - الموانع - المقتدى
۴. الموائد - المواليد - القوالب - الحساس

۷۰. عَيْن ما ليس فيه اسم الفاعل من المزيد الثلاثي و المجرّد الثلاثي معاً :

۱. « السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ »
۲. « هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَ مِنْكُمْ مُؤْمِنٌ »
۳. الطَّالِبَةُ الْمُجْتَهِدَةُ هِيَ الَّتِي تَسْعَى لَيْلاً وَ نَهَاراً!
۴. مُشَاوَرَةُ الْمُشْفِقِ الْجَاهِلِ خَطَرٌ!

۷۱. عَيْن ما فيه اسم الفاعل أكثر :

۱. « يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ »
۲. أ تَعْلَمُ أَنَّ الْمُسْلِمِينَ خُمُسَ سَكَّانِ الْعَالَمِ!
۳. « وَ مَا نُرْسِلِ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ مُنْذِرِينَ »
۴. يَأْمُرُ الْقُرْآنُ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا يَسْتَوُوا مَعْبُودَاتِ الْمُشْرِكِينَ وَ الْكُفَّارِ!

۷۲. عَيْنُ الْخَطَا لِلْفَرَاعِينَ: « الْعُلَمَاءُ يَعْلَمُهُمْ! »

۱. مُجَالَسَةٌ - يَنْتَفِعُ
۲. مُجَالِسٌ - مُنْتَفِعٌ
۳. مُجَالِسُو - مُنْتَفِعُونَ
۴. جَالِسٌ - حَتَّى تَنْتَفِعَ

۷۳. عَيْنُ عبارة ما جاء فيها اسم الفاعل:

۱. بعد دقائق أحد مهاجمي فريق السعادة سجل هدفاً!
۲. علينا أن نذهب إلى الملعب قبل أن يمتلئ بالمتفرجين!
۳. ظواهر الطبيعة تثبت حقيقة و هي قدرة الله!
۴. إنما بُعثت لأتمم مكارم الأخلاق!

۷۴. عَيْن ما ليس فيه اسم المبالغة:

۱. يُحِبُّ النَّاسُ حُكَّامًا يَحْكُمُونَهُمْ بِالْعَدْلِ وَ الْإِنصَافِ!
۲. مِنْ صِفَاتِ اللَّهِ أَنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ!
۳. « وَ مَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ »
۴. « وَ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ »

۷۵. عَيْنُ الْخَطَا للكلمات التي تحتها خط:

۱. أَيْدِي الْمُسْتَكْرِينَ انْقَطَعَتْ مِنْ نَهَبِ ثُرَوَاتِ الْمُسْلِمِينَ! (اسم الفاعل)
۲. عِنْدِي تَقَدَّمَ الْفَتَى الْعَلَمَةِ بِشَهَامَةٍ! (اسم المبالغة)
۳. الْأَطْفَالُ وَجَدُوا السَّعَادَةَ فِي مُسَاعَدَةِ أُمِّهِمْ (مصدر مزيد)
۴. دَخَلَ التِّجَارَ فِي مَجْلِسِ أَمِيرِ ظَالِمٍ! (اسم المبالغة)

۷۶. ميز جمعاً سالماً و هو اسم الفاعل:

۱. وَقَدْ اخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي أَوَّلِ هَذِهِ الْكَلِمَةِ لِأَنَّهَا مَا كَانَتْ مَادَّتَهَا عَرَبِيَّةً!
۲. اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ النَّهَارَ مُبْصِراً!
۳. ... شَجَرَةٌ تَخْرُجُ مِنْ طَوْرِ سَيْئَاءٍ تَنْبُتُ بِالذُّهْنِ وَ صِبْغٍ لِلْأَكْلَيْنِ!
۴. هَذَا مِثَالٌ عَلَى تَيْسِيرِ النُّطْقِ عِنْدَ اتِّصَالِ الْاِثْنَيْنِ فَإِنَّ لَهُ زَمَنَيْنِ مُخْتَلِفَيْنِ.

۷۷. عين ما فيه اسم الفاعل واسم المفعول و اسم المبالغة معاً:

۱. إِذَا كَانَ الْجَاهِلُ مَخْدُوعاً يَظُنُّ أَنَّ الْغَنَى أَسْعَدَ مِنْهُ حَظًّا!

۲. تِلْكَ عَادَةٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَ عَصَوْا رِسْلَهُ وَ اتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ!

۳. مَا كَانَ رَدُّ فَعْلٍ الْوَالِدِ عِنْدَ مَا رَأَى الْأَحْذِيَّةَ الْمَصْنُوعَةَ!

۴. الرَّجُلُ الْعَلَامَةُ فِي تَأْلِيفَاتِهِ يَدَافِعُ عَنِ الْمَظْلُومِينَ وَ يُحَارِبُ الْمُفْسِدِينَ!

۷۸. عَيِّنِ الْمَجْمُوعَةَ الَّتِي كُلُّهَا اسْمُ الْفَاعِلِ:

۲. الشُّكَاةُ - الدَّوَافِعُ - الْمُرْبُوءُونَ - الْكَفَرَةُ

۱. الْحُكَمَاءُ - الظُّلْمَةُ - الْفَوَاصِلُ - الْمُعْتَدُونَ

۴. الْقُرَّاءُ - الرَّاظُونَ - الْكَسْبَةُ - الْأَوْفِيَاءُ

۳. الْبَاقِيَاتُ - الْحَضَارُ - الْكُتَّابُ - الْأَطْبَاءُ

لغات مهم درس سوم یازدهم :

أَسْفَلَ : پایین ، پایین تر ≠ أَعْلَى	أَعْجَبَ : به شگفت آورد (مضارع : يُعْجِبُ)	جَدَّعَ : تنه (جمع : جُدوع)
إِمْتَلَأَ : پر شد (مضارع : يَمْتَلِئُ)	بَطَنَ : شکم	تَحَرَّقَ : می سوزاند (ماضی : حَرَقَ)
تَدْرَى : می دانی (دَرَى ، يَدْرِي)	نَقَرَ : نوک زد ، کلیک کرد (مضارع : يَنْقُرُ)	أَتَذَكَّرُ : به یاد می آورم (تَذَكَّرْتُ : به یاد آوردم)
تَعَادَلَ : برابر شد (مضارع : يَتَعَادَلُ)	تَصِيدُ : شکار می کند (ماضی : صَادَ)	تَفَكَّرَ : اندیشید (مضارع : يَتَفَكَّرُ)
ثَبَّتَ : استوار کرد ، به ثبت رساند (مضارع : يُثَبِّتُ)	إِنْطَلَقَ : به حرکت در آمدن (إِنْطَلَقَ ، يَنْطَلِقُ)	دَوَّدَ ، دُود : کرم (دَوْدَةُ الْأَرْضِ : کرم خاکی)
حَارِسُ الْمَرْمَى : دروازه بان	الْحَكَمَ : داور	الْحُوتَ : نهنگ ، وال
حَيَّةٌ : مار (جمع : حَيَّاتٌ)	خَاطَبَ : خطاب کرد (مضارع : يُخَاطِبُ)	دِمَاغٌ : مغز
جَنَاحٌ : بال (جمع : أَجْنَحَةٌ)	ذَيْلٌ : دم	رِمَالٌ : ماسه ها (مفرد : رَمَلٌ)
زَعَانِفٌ : باله های ماهی (مفرد : زَعَنَفَةٌ)	زُقَازِقٌ : مرغ باران	طَنَانٌ ، الطَّائِرُ الطَّنَانُ : مرغ مگس
سَلَامٌ : سخن آرام (در این جا)	شِمَالٌ : چپ = يَسَارٌ ≠ يَمِينٌ	طُنٌّ : تَن
سَجَلٌ : به ثبت رساند (مضارع : يُسَجِّلُ)	طَنِينٌ : صدای زنگ ، بال پرنده و مانند آن	غِشَاءٌ : پرده ، پوشش جانوران و گیاهان ، مانند پوست و پر
فُرْقَانٌ : نیروی تشخیص حق از باطل	فَرِيَسَةٌ : شکار ، طعمه	قَمٌّ : دهان (جمع : أَفْوَاهٌ)
قَدَّمَ : پیش فرستاد ، تقدیم کرد (مضارع : يُقَدِّمُ)	ما مِنْ : هیچ ... نیست (ما مِنْ دَابَّةٍ : هیچ جنبنده ای نیست)	لَا تَتَفَكَّرُوا ، لَا تَتَفَكَّرُوا : اندیشه نکنید (حرف « ت » برای آسانی تلفظ حذف شده است)
ما تُقَدِّمُوا : هر چه را از پیش بفرستید	قَفْزَةٌ : پرش	مُبَارَاةٌ : مسابقه
كِلَا : هر دو	مَرَمَى : دروازه	مِظْلَةٌ : چتر
مُتَفَرِّجٌ : تماشایی ، تماشاگر	مُنْتَصَفٌ : نیمه	نَسِيجٌ : بافت (بافت پیوندی)
الْمَلَأَيْنِ : میلیون ها	هَدَفٌ : گُل (در این جا)	التَّسَلُّلُ : آفساید
نَقَارُ الْحَشَبِ : دارکوب	إِسْتَرَخَ : استراحت کرد (مضارع : يَسْتَرْخِ)	طَارَ : پرواز کرد (مضارع : يَطِيرُ)
أَحَدَتْ : پدید آورد ، ایجاد کرد (مضارع : يُحْدِثُ)	يُعَدُّ : به شمار می رود (عَدَّ)	إِنْتَهَى : به پایان رسید (مضارع : يَنْتَهِي)
يَتَوَكَّلُ : توکل می کند	حَسَبَ : بس ، کافی	يُعْجِبُنِي : مرا به شگفت می آورد ، خوشم می آید (أَعْجَبَ ، يُعْجِبُ)
الْمَلَأَيْنِ : میلیون ها	لَهَجَاتٌ : لهجه ها	يُعَدُّ : به شمار می رود

۷۹. «تَوَجَّدَ أَسْمَاكَ تَسْتَطِيعُ..... مِنْ الْمَاءِ وَالطَّيْرَانَ فَوْقَ سَطْحِ الْمَاءِ بِوَاسِطِهِ.....».....ها الكبيرة!:

(۱) الْأَكْلَ - أَذْيَالِ (۲) الْقَفْزَ - زَعَانِفِ (۳) الطَّيْرَ - أَجْنِحَهُ (۴) الْفِرَارَ - أَذْنَابِ

۸۰. عَيِّنِ الْخَطَأَ فِي مُفْرَدِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُ:

(۱) السَّمَكُ الطَّائِرُ يَقْفِرُ مِنَ الْمَاءِ وَيَمْدُ زَعَانِفَهُ الْكَبِيرَةُ الَّتِي تَعْمَلُ كَجُنَّاحَيْنِ لِلْفِرَارِ مِنْ أَعْدَائِهِ! (زَعَنَفَهُ - عَدُوُّ)

(۲) لِلتَّمْسَاحِ طَرِيقُهُ غَرِيبَةٌ فِي تَنْظِيفِ أَسْنَانِهِ فَبَعْدَ تَنَاوُلِ طَعَامِهِ يَقْتَرِبُ مِنْهُ نَوْعٌ مِنَ الطُّيُورِ لِتَنْظِيفِهَا! (سِنَّ - الطَّيْرِ)

٣) تَضَعُ الْحَيَّةُ ذَنْبَهَا فِي يَمَالٍ تَحْرُقُ أَقْدَامَ مَنْ يَسِيرُ عَلَيْهَا فِي مُنْتَصَفِ النَّهَارِ! (رمل-قدم)

٤) هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ الْعُلَمَاءَ يُقَدِّرُونَ أَنْوَاعَ الْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ فِي بَحَارِ الْعَالَمِ بِالْمِلْيَانِ! (العالم-الميلين)

٨١. عَيِّنِ الْخَطَأَ فِي تَرْجَمِهِ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ:

١) تُقَدِّرُ أَنْوَاعَ الْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ فِي بَحَارِ الْعَالَمِ بِالْمِلْيَانِ! (می تواند- مار)

٢) قُوَّةُ ذَيْلِ السَّمَكِ الطَّائِرِ عَجِيبَةٌ وَ يَقْفِزُ مُسَاعِدَتَهُ مِنَ الْمَاءِ! (دُم-می جَهد)

٣) الْمِظْلَّةُ، أَدَاهُ لِحِفْظِ الْإِنْسَانِ أَمَامَ أَشْعَةِ الشَّمْسِ أَوْ نُزُولِ الْمَطَرِ أَوْ الثَّلْجِ! (چتر-بارش)

٤) كِلَاهُمَا قَوِيَّانِ، عَلَيْنَا بِالذَّهَابِ إِلَى الْمَلْعَبِ قَبْلَ أَنْ يَمْتَلِئَ مِنَ الْمُتَفَرِّجِينَ! (زمین بازی-تماشاچیان)

٨٢. عَيِّنِ الْخَطَأَ فِي تَرْجَمِهِ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ:

١) عِنْدَمَا كَانَتْ الْفَرَسَةُ الَّتِي يَتَنَاوَلُهَا التَّمْسَاحُ أَكْبَرَ مِنْ قِمِهِ، فَإِنَّ عِيُونَهُ تُفْرِزُ سَائِلًا يُشَبِّهُ الدُّمُوعَ! (شکار-ترشح می کند)

٢) فَازَ فَرِيقِي إِيرَانَ الْوَطَنِي لِكُرِهِ الْقَدَمِ عَلَى الْكُوَيْتِ بِهَدَفَيْنِ مُقَابِلِ هَدَفٍ فِي الْمُبَارَاةِ الْوَدَّيَّةِ: (تیم-مسابقه)

٣) لِلْسَّنَجَابِ غِشَاءٌ خَاصٌّ يَفْتَحُهُ كَالْمِظْلَةِ حِينَ قَفَزَتْهُ مِنْ شَجَرِهِ إِلَى شَجَرِهِ أُخْرَى: (پوشش-پرش)

٤) لَا تَدْرِي لِمَاذَا لَا تَسْتَطِيعُ رُوبَةَ جَنَاحِي هَذَا الطَّائِرِ؟ لِأَنَّ إِنْطِلَاقَهُمَا وَ تَوَقُّفَهُمَا سَرِيعَانِ: (می دانستی-به حرکت درآوردن)

٨٣. عَيِّنِ الْخَطَأَ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاعِينَ:

١) سُمِّيَ..... بِسَبَبِ سُرْعَةِ حَرَكَه جَنَاحِيهِ، فَإِنْ تَسَعَ لِرُوبَيْتِهِمَا لَا..... أَبْدًا! (طَنَانًا-تَقْدِر)

٢) إِذَا..... طَائِرٌ عَلَى الرَّمَالِ،..... حَيَّةُ الصَّحْرَاءِ عَنْهُ ثُمَّ تَصِيدُهُ فَجَاءَهُ! (قَفَزَ-تَبَتَّعِدُ)

٣) إِذَا انْقَطَعَ..... دُودَهُ الْأَرْضِ وَ انْفَصَلَ عَنْ..... تَقْدِرُ عَلَى أَنْ تُكْمَلَ الْجُزْءَ الْمَقْطُوعَ! (رَأْسُ-ذَيْلِهَا)

٤) هَذَا الطَّائِرُ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ..... الْأَخْشَابُ مِنْقَارِهِ..... مَرَّاتٍ فِي الثَّانِيَةِ! (يَنْقُرُ-عَشْرَ)

٨٤. عَيِّنِ الْخَطَأَ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاعِينَ فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ:

١) كَانَ..... الْأَمْطَارِ مِنَ السَّمَاءِ شَدِيدًا حَيْثُ لَا يَتَوَقَّفُ فَجَعَلَ النَّاسُ..... عَلَى رُؤُوسِهِمْ! (إِنْزَالًا-زَعَنَفَةً)

٢) بَعْدَ أَنْ..... التَّمْسَاحُ طَعَامَهُ، يَفْتَحُ فَمَهُ وَ..... مِنْهُ الزَّقَاقُ لِتَنْظِيفِ أَسْنَانِهِ! (يَتَنَاوَلُ-يَقْتَرِبُ)

٣) كَانَتْ حَيَّةُ الصَّحْرَاءِ تَضَعُ ذَنْبَهَا فِي..... عِنْدَ شَدِّهِ..... فِي مُنْتَصَفِ النَّهَارِ! (الرَّمْلُ-الْحَرُّ)

٤)..... نَقَارُ الْخَشَبِ..... الْأَشْجَارِ مِنْقَارِهِ عَشْرَ مَرَّاتٍ فِي الثَّانِيَةِ عَلَى الْأَقْل! (يَنْقُرُ-جُدُوعَ)

٨٥. «تَجِدُ فِي..... نَقَارِ الْخَشَبِ عَضْوِينَ لِدَفْعِ..... لِكَي لَا..... دِمَاغُهُ مِنْ..... السَّرِيعِ!» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاعَاتِ:

١) جِسْم-الْحَشْرَاءِ-تَضْرَرُ-الْقَفْرِ ٢) بَدَن-الْأَعْدَاءِ-تَضْرَرُ-الطَّيْرِ

٣) رَأْس-الضَّرَبَاتِ-يَتَضَرَّرُ-النَّقْرِ ٤) مِنْقَار-الْمُضْرَاتِ-يَنْضَرُّ-الصَّيْدِ

٨٦. «أ..... أَنَّ دُودَةَ الْأَرْضِ إِذَا..... هِيَ شَيْءٌ قَاطِعٌ وَ..... هِيَ إِلَى نِصْفَيْنِ سَيَنُمُو كُلُّ قِسْمٍ مَقْطُوعٍ مِنْ جَدِيدٍ؟!» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاعَاتِ:

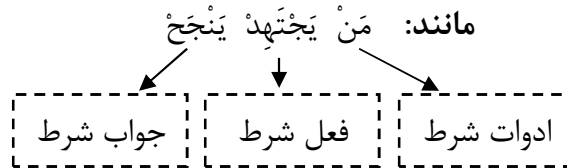
١) تَدْرِي-أَصَابَ-قَسَمَ ٢) تَتَفَكَّرُ-ضَرَبَ-قَسَمَ ٣) تَعْلَمُ-دَخَلَ-انْقَسَمَ ٤) تَعْلَمُ-كَسَرَ-انْقَسَمَ

● اسلوب شرط :

ادوات شرط بر سر دو فعل یا بیشتر وارد می شوند و هر دو را مجزوم می کنند . به اولین فعلی که بعد از ادوات شرط قرار بگیرد فعل شرط گفته می شود و به فعل بعدی، جواب شرط گفته می شود.

ادوات شرط :

- ✓ إِنْ : اگر إِنْ تَدْرُسْ تَنْجَحْ : اگر درس بخوانی موفق می شوی.
- ✓ مَنْ : هر کس مَنْ يَجْتَهِدْ يَنْجَحْ : هر کس تلاش بکند موفق می شود.
- ✓ مَا : آنچه، هر چیز مَا تَزْرَعُ تَحْصُدْ : هر چه بکاری درو می کنی.

● نکات :

(۱) در ترجمه، فعل شرط غالباً به مضارع التزامی و جواب شرط به مضارع اخباری (یا مستقبل) معنی می شود.

إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ : اگر خداوند را یاری کنید شما را یاری می کند.

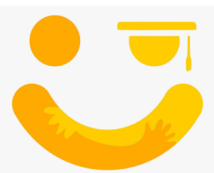
(۲) اگر بعد از ادوات شرط ، فعل شرط یا جواب شرط به صورت مضارع همراه « لَمْ » بیاید ، فعل شرط به صورت مضارع التزامی منفی و جواب شرط به صورت مضارع اخباری منفی ترجمه می شود :

مَنْ لَمْ يَتَحَمَّلِ الْمَشَاكِلَ لَمْ يَصِلْ إِلَى أَهْدَافِهِ : هر کس مشکلات را تحمل نکند به اهدافش نمی رسد .

(۳) هرگاه فعل شرط یا جواب شرط ماضی باشد اولاً غالباً معنی مضارع می دهد و ثانیاً اعرابش محلاً مجزوم می باشد . اگر چه میتوانیم ماضی هم ترجمه کنیم .

مثال : مَنْ صَبَرَ ظَفَرَ : (هر کس صبر کند پیروز می شود) یا (هر کس صبر کرد پیروز شد)

پس : طراح می تواند چند فعل ماضی را بدهد و بپرسد کدام یک معنی مضارع می دهد که اگر فعل ماضی همراه ادات شرط بیاید معنی مضارع خواهد داد.

(۴) در بین ادات شرط فقط (اِنْ) حرف است و بقیه اسم می باشند و نقش می پذیرند. مَنْ غالباً مبتدا ، و محلاً مرفوع، ما غالباً مفعول به و محلاً منصوب، می باشد.

بیشتر بدانید

- (الف) هرگاه پس از اسمای شرط فعل لازم واقع شود ، خود اسمای شرط نقش مبتدا و فعل شرط و جواب شرط روی هم خبر آن می باشد .
- مانند : مَنْ يَذْهَبْ أَذْهَبْ مَعَهُ (هرکس برود با او می روم .)
- (ب) هرگاه پس از اسماء شرط یک فعل متعدی بیاید که مفعول آن ذکر نشده باشد در اینصورت فعل متعدی بر خود اسم شرط واقع می شود و در چنین حالتی آن اسم شرط ، مفعول به مقدم برای فعل متعدی خواهد بود .
- مانند : مَنْ تَضَرَّبَ أَضْرَبُهُ : (هرکس را بزنی می زنم .)
- (ج) هرگاه پس از اسماء شرط یک فعل متعدی دارای ضمیر بیاید (باب اشتغال است)، در مورد نقش (مَنْ) دو وجه جایز است :
- ✓ یکی اینکه بنا بر مبتدا بودن ، محلاً مرفوع باشد .
- ✓ دیگر اینکه جایز است بنا بر مفعول به بودن منصوب شود .
- مانند : مَنْ يُكْرِمُهُ زَيْدٌ أَكْرِمُهُ : هرکس را که زید اکرام کند ، اکرام می کنم .

(۵) (اِذَا) به معنی (هرگاه - اگر) اسم شرط غیر جازم و (لَوْ) به معنی اگر حرف شرط غیر جازم است.

منظور از غیر جازم بودن این است که معنای جمله را شرطی میکنند ولی ظاهر فعل را تغییر نمی دهند .

إِذَا مَلَكَ الْأَرَاذِلُ ، هَلَكَ الْأَفَاضِلُ
(مَلَكَ فعل شرط و هَلَكَ جواب شرط)

(۶) اگر جواب شرط به صورت «جمله اسمیه» یا (قَدْ + ماضی)، فعل امر و نهی، فعل مستقبل (لَنْ + فعل مضارع) باشد قبل از آنها باید (فَ: پس) بیاوریم:

مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ (هُوَ حَسْبُهُ: جمله اسمیه)

إِذَا قَالَ أَحَدٌ كَلَامًا يُفَرِّقُ الْمُسْلِمِينَ، فَأَعْلَمُوا أَنَّهُ جَاهِلٌ (اعْلَمُوا: فعل امر)

(۷) در بیشتر اوقات بعد از مَنْ شرطیه که به معنی (هر کس) است فعل غایب می آید.

(۸) در مورد جواب شرط وقتی به آن ضمیری بچسبد دقت بیشتری داشته باشید.

مَنْ يَرْحَمِ الْمَظْلُومِينَ يَرْحَمُهُ اللَّهُ (يَرْحَمُ جواب شرط)

(۹) فعل شرط یا جواب شرط می توانند با خودشان وابسته هایی داشته باشند که با حروفی مانند «و - فَ - ثُمَّ - أَوْ - و» به آنها مرتبط می شوند این موارد را نباید با خود فعل شرط یا جواب شرط اشتباه گرفت:

مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ يَعْتَمِدْ عَلَيْهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

(واو حرف عطف بوده و يعتمد جواب شرط نیست بلکه فهو جواب شرط می باشد)

(۱۰) اگر بعد از فعل شرط اسمی نکره بیاید و بعد از اسم نکره، فعلی در توصیف آن بیاید «یعنی جمله وصفیه»، جواب شرط بعد از آن فعل، می آید.

إِذَا قَالَ أَحَدٌ كَلَامًا يُفَرِّقُ الْمُسْلِمِينَ، فَأَعْلَمُوا أَنَّهُ جَاهِلٌ

(کلاماً نکره بوده و يُفَرِّقُ جواب شرط نیست بلکه جمله وصفیه می باشد و فأعلموا جواب شرط می باشد.)

(۱۱) هرگاه بعد از فعل شرط یا جواب شرط، «ال» بیاید به جای ساکن، آخر فعل کسره می گذاریم که به آن کسره عارضی گوئیم:

مَنْ يَرْحَمِ الْمَظْلُومِينَ يَرْحَمَهُ اللَّهُ

(۱۲) هرگاه «وَأَنَّ: اگرچه» در وسط جمله بر سر فعل بیاید و بدون جواب شرط باشد، شرطیه محسوب نمی شود و اصطلاحاً «وَصَلِيَّه» است ولی فعل بعد از آن به صورت مضارع التزامی ترجمه می شود.

الْعَالِمُ حَيٌّ وَإِنْ كَانَ مَيِّتًا: دانشمند زنده است اگرچه مرده باشد.

اصطلاح کاربردی (به محض اینکه)

ما + ان + فعل ماضی ساده + حتّی + فعل ماضی ساده

مثال :

ما ان دَخَلْتُ الصَّفَّ حَتّی رَأَيْتُ صَدِیقِی : به محض اینکه وارد کلاس شدم دوستم را دیدم .
ما ان وَاجَهْتُ الْأُسْتَاذَ حَتّی سَلَمْتُ عَلَیْهِ : به محض اینکه با استاد رو برو شدم به او سلام کردم .

انواع « ما » در عربی :

▼ **مای نفی ماضی** : كُنْتُ سَاكِنًا وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً : ساکت بودم و کلمه ای نگفتم .

▼ **مای نفی مضارع** : وَ مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ : تاویل آن را کسی جز خدا نمی داند .

▼ **مای موصول** : إِفْعَلْ مَا تُحِبُّ مِنَ الْخَيْرَاتِ! : آنچه را که از کارهای خیر دوست داری انجام بده .

▼ **مای تعجیبیه** : مَا أَجْمَلُ مَازَنْدِرَانَ وَ طَبِيعَتَهَا : مازندران و طبیعتش چه زیباست .

▼ **مای شرط** : مَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ! : هرچه را از (کار) خیر انجام دهید خداوند آن را می داند .

▼ **مای استفهام** : مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟ : اسم شما چیست ؟

انواع « مَنْ » در عربی :

▼ **مَنْ شرطی** : مَنْ يَجْتَهِدْ يَنْجَحْ : هرکس تلاش کند موفق می شود .

▼ **مَنْ موصولی** : أَحِبُّ مَنْ يَنْجَحُ فِي حَيَاتِهِ : کسی را که در زندگی اش موفق می شود ، دوست دارم .

▼ **مَنْ استفهامی (پرسشی)** : مَنْ مَالِكُ هَذِهِ السَّيَّارَةِ؟ : چه کسی صاحب این ماشین است ؟

نکاتی مهم در مورد طرز تشخیص مَن و ما :

- اگر (مَن و ما) در وسط جمله باشد ⇨ غالباً اسم موصول

إِحْفَظْ مَا قَرَأْتَ : حفظ کن آنچه را که خواندی

- اگر (مَن و ما) در اول جمله بیاید : غالباً ادات شرط / ادات استفهام

مَنْ هُوَ ؟ : او کیست؟ (مَن استفهام)

مَنْ يَدْرُسُ يَنْجَحُ : هر کس درس بخواند موفق می شود. (مَن شرطی)

معمولاً در شرط، دو فعل یا دو جمله خواهیم داشت

اگر در آخر جمله علامت (؟) سوال باشد اسم استفهام است .

مَن شرطی را بهتر است به صورت « هر کس » ترجمه کنیم اما « کسی که » را هم نمی توانیم غلط به حساب بیاوریم . در مورد " ما " نیز ترجمه دقیق آن « هر چه » است ولی « چیزی که » نیز غلط محسوب نمی شود .

اگر قبل از (ما) و (مَن) حرف جرّ بیاید ، آن (مَن و ما) موصول می باشند (مگر اینکه استفهامی باشد) .
مخصوصاً زمانی که به حالت ادغام شده بکار بروند مانند :

مِمَّا = مَن + ما / مِمَّن = مَن + مَن / عَمَّن = عَن + مَن / عَمَّا = عَن + ما / لِمَا = لَ + ما / لِمَا = لَ + ما / بِمَا = بِ + ما

اگر بعد از کلمه (کلّ) کلمات (مَن - ما) بیاید ، حتماً از نوع موصول است .

كُلُّمَا رَايْتُ اَبِي ، سَلَّمْتُ عَلَيْهِ / كُلُّ مَن عَلَيَهَا فَاِنْ

کلمه (ما) موصول ، اصولاً در وسط جمله می آید ولی گاهی در اول جمله هم به کار می رود و آن در صورتی است که یا فعل بعد از آن به صورت متعدی بیاید و یا در وسط جمله ، ضمیر منفصل (هُوَ) بدون حرف (فَا) واقع شود :

ما نَطْلُبُ مِنْكُمْ هُوَ تَسْلِيمُهُمْ عَلَيْنَا / ما نُعْطِي الْاٰخِرِينَ مِنْ اَمْوَالِنَا ، يُضَاعِفُهُ اللّٰهُ لَنَا

*در سوالات منظور از (ما الحرفیه) و یا (ما غیرعامله) همان مای نفی می باشد .
◀ برای تعیین نوع " ما " بهترین کار ترجمه است ولی هنگام ترجمه دقت کنید :
☞ حتماً تا انتها جمله را ترجمه کنید .
☞ ترجمه ای را ملاک قرار دهید که کامل باشد .

۸۷. عَيْن « مَنْ » أَوْ « مَا » تَغَيَّرُ علامة آخر الفعل في اللفظ:

۱. « ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب » ۲. أَجْهَلُ النَّاسِ مَنْ يَفْعَلُ الشَّرَّ وَ يَتَوَقَّعُ الْخَيْرَ!

۳. مَنْ أَصْلَحَ بَاطِنُهُ أَصْلَحَ اللَّهُ ظَاهِرَهُ! ۴. مَنْ يَدْخُلُ مَدَاحِلَ السَّوِّ يُثَبِّمُ فَلَا تَدْخُلُ!

۸۸. عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاقِينَ : « مَنْ عَلَى اللَّهِ إِلَى الْأَهْدَافِ! »:

۱. يَتَوَكَّلُ - يَصِلُ ۲. تَتَوَكَّلُوا - تَصِلُوا ۳. تَوَكَّلْنَا - وَصَلْنَا ۴. تَوَكَّلْتُ - وَصَلْتُ

۸۹. « إِنْ فِي الدُّرُوسِ أَكْثَرَ مِنْ قَبْلِ فِي امْتِحَانَاتِ آخِرِ السَّنَةِ! » عَيْنُ الْخَطَأِ:

۱. تَجْتَهِدِي - تَنْجَحِي ۲. تَجْتَهِدَانِ - تَنْجَحَانِ ۳. تَجْتَهِدَنَ - تَنْجَحَنَ ۴. تَجْتَهِدُوا - تَنْجَحُوا

۹۰. « يَصْدُقُ فِي جَمِيعِ الْحَالَاتِ هُمُ الْآخَرُونَ دَائِمًا! » عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاقِينَ:

۱. مَنْ - يَحْتَرِمُ ۲. مَنْ - يَحْتَرِمُوا ۳. مَا - يَحْتَرِمُ ۴. مَا - يَحْتَرِمُونَ

۹۱. عَيْنُ الْخَطَأِ:

۱. مَنْ يُسَاعِدُ مَظْلُومِي الْعَالَمِ، يُشَاهِدُ نَتِيجَةَ عَمَلِهِ دُونَ شَكٍّ: هَر كَسْ بَه مَظْلُومَانِ جِهَانِ كَمَكِ كَنْدِ، نَتِيجَه كَارَشِ رَا بِي تَرْدِيدِ مَشَاهِدَه مِي كَنْد!

۲. إِنْ عَجَزَتْ عَنْ مُسَاعَدَةِ النَّاسِ حُرْمَتُ مِنْ نِعْمَةِ رَبِّكَ: چنانچه از کمک کردن به مردم عاجز شوی، از نعمت پروردگارت محروم می مانی!

۳. مَنْ يُحَاوِلُ فِي نَصْرِ الْمُسْلِمِينَ يُنْصِرُهُ اللَّهُ: هَر كَسِي كِه دَر یاری کردن مسلمانان تلاش كند، خدا او را یاری می كند!

۴. مَا تَحْتَمِلِي مِنَ الصَّعُوبَاتِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَشَاهِدِي نَتِيجَتَهَا: هَر آنچه از سختیها در راه خدا تحمل كنی، نتیجه آن را مشاهده می كنی!

۹۲. عَيْنُ الْخَطَأِ:

۱. النَّاسُ نِيَامٌ فَإِذَا مَاتُوا انْتَبَهَوْا: مردم در خوابند، هرگاه بیدار شوند!

۲. إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَسَوْفَ نَخْرُجُ كُلُّنَا بَعْدَ سِتِّينَ: اگر خدا بخواهد، دو سال بعد همه ما دانش آموخته خواهیم شد!

۳. وَ مِنْ شَكَرٍ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ: و هر كس شكر كرد، پس برای خودش شكر كرده است!

۴. مَنْ قَالَ أَنَا عَالِمٌ فَهُوَ جَاهِلٌ: هر كس بگوید من دانا هستم، پس او نادان است!

۹۳. « مَا تَعْمَلُوا بِالْخَيْرِ تُجْزَوْنَ بِهِ فِي عَالَمِ الْآخِرَةِ »:

۱. هَر آنچه از خیر میدانید در جهان آخرت جزا می بینید!

۲. هَر آنچه را از کار خوب انجام میدهید، در عالم آخرت جزایش به شما داده می شود!

۳. آنچه را به خوبی عمل کنید، در عالم آخرت به خاطر آن پاداش داده میشوید؟

۴. هر چه از خوبی انجام دهید، در جهان آخرت با آن پاداش داده می شوید!

۹۴. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. إِعْلَمْ أَنَّ الْعَالَمَ حَيٌّ وَ إِنْ كَانَ مَيِّتًا: بدان كه عالم زنده است، اگرچه مرده بود!

۲. إِذَا تَمَّ الْعَقْلُ نَقَصَ الْكَلَامُ: اگر عقل كامل شود، سخن گفتن را كم كند!

۳. إِنْ صَبِرْتَ حَصَلَتْ عَلَى النَّجَاحِ: اگر صبور باشی، به موفقیت دست می یابی!

۴. مَنْ فُكِّرَ قَبْلَ الْكَلَامِ قَلَّ خَطَايَاهُ: هر کسی که پیش از حرف زدن اندیشه کند، خطاهایش کم میشود!

۹۵. «إِنْ تَقَرَّرَ إِنْشَاءُكَ أَمَامَ الطَّلَابِ فَسَوْفَ يَتَنَبَّهَ زَمِيلُكَ الْمُشَاغِبُ»:

۱. در صورتی که در مقابل دانشجویان انشایت را بخوانی، پس دوست اخلاک‌گرا را آگاه می کنی!

۲. اگر جلوی دانش آموزان انشایت را بخوانی، پس هم شاگردی ات که شلوغ کننده است درخواهد یافت!

۳. چنانچه، انشای خود را روبه روی دانش آموزان بخوانی، هم کلاسی شلوغ کننده تو آگاه خواهد گشت!

۴. اگر مقابل دانشجویان انشایت را قرائت کنی، پس هم کلاسی آشوب‌گرا را به آگاهی می رسانی!

۹۶. عین جواب الشرط لیس فعلاً:

۱. ما تزرع في الدنيا، تحصد في الآخرة!

۲. من يسمع آيات القرآن فله أجر عظيم!

۳. إذا تمّ العقل نقص الكلام!

۴. ما تعملوا من خير فيشاهده الله!

۹۷. عین «مَنْ» يُترجم الفعل الماضي بعده مضارعاً:

۱. شاهدت في حلقة من ساعد المسكين و الفقراء!

۲. مَنْ إجتهدَ في نصرة المسلمين ينصره الله!

۳. مَنْ كان الذي دعاك إلى الأعمال الحسنة!

۴. مَنْ كتب هذه العبارة الدقيقة على اللوح قبل دخول الأستاذ!

۹۸. عین ما لیس فيه من أدوات الشرط:

۱. مَنْ ينظر إلى حياة العظماء يشاهد عجائب و شذائذ كثيرة!

۲. ما تُريده منكم هو الاجتهاد في سبيل كسب مكارم الأخلاق!

۳. ما تحاولوا له اليوم تجدوا نتيجة سعيكم غداً!

۴. ما تتصور من الخيالات الذهنية، تتبدل إلى الواقعية في المستقبل!

۹۹. في أي عبارة تختلف «ما» عن العبارات الأخرى؟

۱. إعملوا صالحاً، إني بما تعملون عليم!

۲. فَعَبَرَ الشَّارِعَ فجأةً و ما نَظَرَ إلى الِيسَارِ واليَمِينِ!

۳. أنظر إلى ما قال ولا تنظر إلى مَنْ قال!

۴. و اصبر يا أخي الكريم على ما يقولون!

۱۰۰. عین «مَنْ» لیس شرطیة:

۱. مثل أهل بيتي كسفينة نوح؛ مَنْ ركبها نجا!

۲. مَنْ عَلمَ علماً، فَلَهُ أَجرٌ من عَمَلٍ به لا ينقص من أجر العامل!

۳. مَنْ يُفكر قبل الكلام، هو في الحقيقة سالم عن الخطايا!

۴. مَنْ يسهر الليالي قد وصل إلى أهدافه بعد مدّة!

۱۰۱. عین «ما» الشرطیة:

۱. ما إعتبرتم من تاريخ حياة القدماء حصلتم فوائد كثيرة!

۲. ما كان عندنا لدفع ثمن الكتب التي أخذنا من المكتبة!

۳. ما يُعجبك في الخلق الموجودات البحريّة هي العجائب النادرة!
 ۴. ما قَسَمَ الله العباد شيئاً أفضل من العقل و العافية!
 ۱۰۲. « ما أُنزِلَ اللهُ الْقُرْآنَ إِلَّا بِلسانٍ عربيٍّ مُبينٍ فَاقْرَؤُوا ما تيسَّرَ مِنْهُ » عَيْنُ الصَّحِيحِ عن نوع « ما » في العبارة على الترتيب:
 ۱. شرطية - موصولة ۲. نافية - استفهامية ۳. نافية - موصولة ۴. شرطية - استفهامية
 ۱۰۳. عين الصحيح في بيان نوع «ما»:

۱. ما عملتم بواجبكم اليوم لهذا لم تنجحوا في الامتحان! ← شرطية
 ۲. ما تذوق مرّ الحياة و حلوها إلّا من جمع تجارب قيّمة! ← استفهام
 ۳. ما تشاهدوا من الظلم فعليكم بمساعدة المظلوم! ← شرطية
 ۴. ما تفعل من أعمال الخير تنظر ثمرته في حياتك! ← نافية
 ۱۰۴. عين «من» يجب أن تكون بعدها فعليّن:

۱. هو من كان قاضي هذه المدينة و حكم بين الناس بالعدل والحق!
 ۲. من أعطى علمه الآخرين إنتفع نفسه به كثيراً بسبب نشره!
 ۳. لا تعتمدن على من لا يستطيع أن يُنجي نفسه من المهلكة!
 ۴. ما كان عندي قلم فما استطعت أن أكتب شيئاً!
 ۱۰۵. عين «مَنْ» يختلف عن الباقي:

۱. من يتبع غير الحق في حياته يكن نادماً من عمله غداً!
 ۲. من صبر أمام صعوبات الدّهر يَنجح بلاشك!
 ۳. من عمل بواجباته أمام الناس اليوم!
 ۴. من لم يجعل حياة العظماء مشعلاً لهديته يهلك!
 ۱۰۶. عين «ما» يمكن أن تكون شرطية:

۱. ما يُخرج العالم من الظلمات إلى النور هو مَصابيح الصّباح!
 ۲. ما تفعلن من خير في سبيل الله يذكره الناس لكنّ، أيتها السيّدات!
 ۳. ما نَجح الذي لم يُنظر في عواقب الأمور!
 ۴. يا على اكْتُب تكاليف حتى تصل إلى ما يُريده المعلم الحنون!
 ۱۰۷. عين المثبت (غير المنفي) في الأفعال:

۱. ما نصبت وجهي إلى غيرك!
 ۲. أما قدرت أن تنتظرنني قليلاً!
 ۳. يا ربّ، ما نطلب منك هو غفراننا!
 ۴. الأمّهات لا يصرخن على الأبناء الصّغار!
 ۱۰۸. عين «ما» جازمة:

۱. ما نريد منك هو يساعدنا في كلّ المشكلة!
 ۲. ما يفكر الكاتب حوله يسطره قلمه!
 ۳. ما وصل القطار إلى المدينة باكراً!
 ۴. ما الخير في العظمة بل العظمة في الخير!

لفات مهم درس چہارم

اِشْتَقَّ: برگرفت (مضارع: يَشْتَقُّ)	اِشْتَدَّ: شدت گرفت (مضارع: يَشْتَدُّ)	اِزْدَادَ: افزایش یافت (مضارع: يَزْدَادُ)
تَشْتَهَى: میل دارد، می خواهد (ماضی: اِشْتَهَى)	بَيَّنَّ: آشکار کرد (مضارع: يَبَيِّنُّ)	اِنْضَمَّ: پیوستن (اِنْضَمَّ، يَنْضَمُّ)
حَرَجَ: حالت بحرانی، گرفتاری	خُلَّةَ: دوستی	تَغَيَّرَ: دگرگون شد (مضارع: يَتَغَيَّرُ)
دِیاج: ابریشم	دَخِلَ: وارد شده	دُرِّي: درخشان
يَضُمُّ: در بر می گیرد (ماضی: ضَمَّ)	شَارَكَ: شرکت کرد (مضارع: يُشَارِكُ)	نَطَقَ: بر زبان آورد (مضارع: يَنْطِقُ)
قَائِمَةُ التُّرَاثِ الْعَالَمِيِّ: لیست میراث جهانی	مِسْك: مشک	مُعَارَضَة: مخالفت
نَالَ: به دست آورد (مضارع: يَنَالُ)	مُعَرَّبَ: عربی شده	مِشْكَاة: چراغدان
نَقَلَ: منتقل کرد (مضارع: يَنْقُلُ)	رَزَقْنَا: روزی دادیم (مضارع: نَرْزُقُ)	مُفْرَدَات: واژگان
فَاتَ: از دست رفت (مضارع: يَفُوتُ)	وَفَّقًا لـ: بر اساس	لَنْ تَنَالُوا: دست نخواهید یافت

۱۰۹. عَيْنُ الْخَطَا فِي تَرْجُمَةِ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطَا:

- ۱) لِفَيْرُوزْآبَادِيٍّ مُعْجَمٌ مَعْرُوفٌ يُسَمَّى الْقَامُوسَ الْمُحِيطَ وَ يَشْتَمِلُ عَلَى الْكَثِيرِ مِنَ الْمَفْرَدَاتِ الْعَرَبِيَّةِ! (فرهنگ لغت-واژگان)
- ۲) تَرْجَمَ ابْنُ الْمُفَقَّعِ الْعَدِيدَ مِنَ الْكُتُبِ عَنِ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ وَلَهُ دَوْرٌ عَظِيمٌ فِي بَسْطِ الْمَفْرَدَاتِ الْفَارِسِيَّةِ! (ترجمه کرد-سهم)
- ۳) لَا يُمَكِّنُ أَنْ نَجِدَ لُغَةً بِدُونِ كَلِمَاتٍ دَخِيلَةٍ لِأَنَّ تَبَادُلَ الْمَفْرَدَاتِ بَيْنَ لُغَاتِ الْعَالَمِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ! (وارد شده-رد و بدل کردن)
- ۴) التَّجَارُ هُمُ الَّذِينَ نَقَلُوا أَلْفَاظاً فَارِسِيَّةً كَثِيرَةً إِلَى الْعَرَبِيَّةِ حِينَ دُخُولِهِمْ فِي الْعِرَاقِ وَ الْيَمَنِ! (منتقل کردند-ورود)

۱۱۰. عَيْنُ الْخَطَا فِي تَرْجُمَةِ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطَا:

- ۱) الشُّعْرَاءُ الْإِيرَانِيُّونَ ائْتَدَعُوا فِي قَنِّ إِنْشَادِ الشَّعْرِ حَيْثُ قَدْ اِشْتَهَرُوا كَثِيراً فِي الْعُصُورِ الْمَاضِيَةِ! (نواوری کردند-سرودن)
- ۲) بَعْدَمَا اِنْضَمَّتْ إِيْرَانُ إِلَى الدَّوْلَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ اِنْتَقَلَ كَثِيرٌ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ! (ضمیمه کرد-منتقل کرد)
- ۳) تَأَثَّرَتِ اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ بِاللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ وَ بَيَّنَّ عُلَمَاءُ مِنَ الْفَرَسِ أَبْعَادَ هَذَا التَّأَثُّرِ فِي دِرَاسَاتِهِمْ! (تأثیر پذیرفت-ایرانیان)
- ۴) رَأَى الْعَرَبُ أَنَّ هَذِهِ اللُّغَةَ اِخْتَارَهَا اللَّهُ لِمُخَاطَبَةِ الْإِنْسَانِ فَحَاوَلُوا كَثِيراً لَتَدْوِينِ قَوَاعِدِهَا! (برگزید-تنظیم)

۱۱۱. عَيْنُ الْخَطَا فِي مُضَادِّ الْمَفْرَدَاتِ الْمَعْنِيَّة:

- ۱) مِنَ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الْإِجَابَةُ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ وَ الْمُعَارَضَةُ قَبْلَ أَنْ يَفْهَمَ! (المُعَانَدَة)

(۲) أَظْهَرَ الْعُلَمَاءُ الْعَرَبُ وَالْفُرسُ تَأْثِيرَ نَفوذِ اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ! (أَخْفَى)

(۳) فَقَدْ إِزْدَادَاتِ الْمُفْرَدَاتِ الْعَرَبِيَّةُ فِي اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ بَعْدَ ظُهُورِ الْإِسْلَامِ! (أَفُول)

(۴) نَعْلَمُ أَنَّ تَبَادُلَ الْمُفْرَدَاتِ بَيْنَ لُغَاتِ الْعَالَمِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ يَجْعَلُهَا غَنِيَّةً! (فقيرة)

۱۱۲. عَيْنِ الْخَطَا فِي مُرَادِفِ الْكَلِمَاتِ الْمُعَيَّنَةِ:

(۱) اِسْتَدَّ النُّقْلُ مِنَ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ بَعْدَ انْضِمَامِ إِيرَانَ إِلَى الدَّوْلَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ! (اِسْتَقَّ - انْطَلَقَ)

(۲) قَدْ بَيَّنَّ عُلَمَاءُ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَالْفَارِسِيَّةِ إِبْعَادَ هَذَا التَّأْثِيرِ فِي دِرَاسَاتِهِمْ! (وَضَحَ - أَبْحَثَ)

(۳) كِتَابُ التَّوْنَجِيِّ كِتَابٌ يَضُمُّ الْكَلِمَاتِ الْفَارِسِيَّةَ الْمُعْرَبَةَ سَمَاهُ «مُعْجَمُ الْمُعْرَبَاتِ الْفَارِسِيَّةِ فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ»! (يَشْمُلُ - قَامُوس)

(۴) لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَجِدَ لُغَةً بِدُونِ كَلِمَاتٍ دَخِيلَةٍ لِأَنَّ هَذَا الدُّخُولَ أَمْرٌ عَادِيٌّ! (نَقْدِرُ عَلَى - مُفْرَدَات)

۱۱۳. عَيْنِ الْخَطَا حَسَبِ التَّوْضِيحَاتِ:

(۱) الشَّرْشَفُ: قِطْعُهُ فَمَا شِ تَوْضَعُ عَلَى السَّرِيرِ!

(۲) الْكَلِمَاتُ الْمُعْرَبَةُ: هِيَ الْكَلِمَاتُ الْعَرَبِيَّةُ الْإِصْلِيَّةُ الَّتِي دَخَلَتْ الْفَارِسِيَّةُ!

(۳) الرُّكَامُ: مَرَضٌ يُصَابُ الْإِنْسَانُ بِهِ مِنْ شِدَّةِ الْبَرْدِ!

(۴) الْمِسْكُ: عِطْرٌ يَتَّخَذُ مِنْ نَوْعٍ مِنَ الْغُرْلَانِ!

۱۱۴. كَانَ.....اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ مِنَ اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ.....مِنْ قَبْلِهِ!

(۱) تَأَثَّرُ - أَقَلَّ (۲) تَأْثِيرُ - أَكْثَرُ (۳) تَأَثَّرُ - أَكْثَرُ (۴) تَأْثِيرُ - أَقَلَّ

۱۱۵. عَيْنِ الْخَطَا حَسَبِ التَّوْضِيحَاتِ:

(۱) الدِّيَابُجُ: هُوَ نَسِيجٌ مِنَ الْحَرِيرِ الْأَصِيلِ وَ تَصْنَعُ مِنْهُ ثِيَابٌ مُخْتَلِفَةُ الْأَلْوَانِ!

(۲) الْكَلِمَاتُ الْمُعْرَبَةُ: كَلِمَاتُ ذَاتِ الْأَصُولِ الْفَارِسِيَّةِ الَّتِي تَغَيَّرَتْ أَوْرَانُهَا وَ أَصَوَاتُهَا!

(۳) الْجَامُوسُ: مُعْجَمٌ مَشْهُورٌ يَضُمُّ مُفْرَدَاتٍ كَثِيرَةً بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ!

(۴) الشَّرْشَفُ: قِطْعُهُ فَمَا شِ كَبِيرَةً تَوْضَعُ عَلَى السَّرِيرِ أَوْ تُبَسِّطُ فَوْقَ الْمَائِدَةِ!

۱۱۶. عَيْنِ الصَّحِيحِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاقِينَ فِي الْأَجُوبَةِ التَّالِيَةِ:

(۱) أَهَمُّ الْكُتُبِ الْفَارِسِيَّةِ الَّتِي.....بِهَا اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ هُوَ كِتَابُ كَلِيلَةَ وَ دِمْنَةَ الَّذِي.....هَ ابْنُ الْمُقَفَّعِ! (أَثَّرَتْ - أَلَّفَ)

(۲).....الْأَعْرَابُ أَصَوَاتٌ وَ أَوَزَانُ الْكَلِمَاتِ الَّتِي دَخَلَتْ لُغَتُهُمْ وَ.....هِيَ وَفَقًا لِأَلْسِنَتِهِمْ! (تَغَيَّرَ - ظَهَرُوا)

(۳).....الْجُجَارُ أَلْفَاظٌ فَارِسِيَّةٌ كَثِيرَةٌ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ بِسَبَبِ التَّجَارَةِ وَ.....هِيَ فِي الْعِرَاقِ وَ الْيَمَنِ! (نَقَلَ - دَخَلَ)

(۴).....الْعَرَبُ الْحُرُوفُ الْفَارِسِيَّةِ الَّتِي لَمْ تَكُنْ مَوْجُودَةً عِنْدَهُمْ، إِلَى حُرُوفٍ قَرِيبَةٍ مِنْ.....هِيَ! (اِسْتَقَّ - مَصَادِر)

۱۱۷. «عَلَيْنَا أَنْ نَعْلَمَ أَنْ.....وَ.....فِي اللُّغَاتِ.....فِي الْعَالَمِ أَمْرٌ.....». عَيْنِ الصَّحِيحِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاقَاتِ:

(۱) التَّبَادُلُ - التَّقَابُلُ - الْمُتَجَانِسَةُ - طَبِيعِيٌّ (۲) التَّأَثَّرُ - التَّأْثِيرُ - الْمُتَجَاوِرَةُ - عَادِيٌّ

(۳) الْأَصَوَاتُ - الْأَوَزَانُ - الْمُتَشَابِهَةُ - دَائِمِيٌّ (۴) الْأُسْلُوبُ - الْبَيَانُ - الْمُتَكَثِّرَةُ - عَجِيبٌ

نکره و معرفه

(۱) **نکره** : اسمی است که به فرد یا شیء نامشخص دلالت می کند. مثال:
 رأیت تلمیذاً : دانش آموزی را دیدم .
 اشتريتُ کتاباً : کتابی را خریدم.

(۲) **معرفه** : اسمی است که به فرد یا شیء معلوم دلالت می کند . مثال:
 جاءَ علیٌّ : علی آمد.
 اشتريتُ الكتابَ : کتاب را خریدم.

نکته : اسم نکره غالباً به یکی از سه صورت ترجمه می شود :

✓ یک کتاب : یک کتاب ✓ ی کتاباً : کتابی ✓ یک وی : یک کتابی

هذقت ۱ : بحث معرفه و نکره ، مربوط به اسم هاست و نباید کلمات دیگر را در این زمینه وارد کنیم . البته مراقب **مصدرها** باشید چون همه مصدرها اسم محسوب می شوند .

هذقت ۲ : اسم هایی که تنوین دارند ، اگر اسم غلم نباشند ، حتماً نکره اند .

هذقت ۳ : اسامی استفهام مانند (مَنْ : چه کسی؟ ، ما : چیست ؟ ، متى : کی ؟ و) و اسامی شرط مانند (مَنْ ، ما ، إذا و ...) همگی **نکره** محسوب می شوند .

هذقت ۴ : اگر بعد از یک اسم ال دار ، موصول خاص بیاید و معنی " که " بدهد ، آن اسم ال دار را همانند نکره ها ترجمه می کنیم . مانند :

رأيتُ المعلمَ الذي يدرسُ اللغةَ العربيَّةَ : معلمی را که زبان عربی تدریس می کرد ، دیدم .

هذقت ۵ : اگر در جمله ، اسم نکره بیاید و در جمله بعدی ، همان اسم با ال بیاید در ترجمه می توان ، کلمات " آن یا این " را برای اسم ال دار به کار برد :

رأيتُ افراساً . كانتِ الافراسُ جنَبَ صاحبِها : اسب هایی را دیدم . آن اسب ها کنار صاحبشان بودند .

هَدَقْتُ ۶: ترجمه خبر وقتی اسم نکره نباشد:

الف) اگر خبرِ نکره، صفت نداشته باشد، خبر به شکل **معرفه** ترجمه می شود:
هُوَ تَلْمِیْذٌ: او دانش آموز است / الْعِلْمُ کَنْزٌ: دانش، گنج است.

ب) اگر خبرِ نکره، صفت داشته باشد، در ترجمه، یا خبر به صورت **نکره** ترجمه می شود و یا صفتِ آن:
هَذَا کِتَابٌ مُفِیْدٌ: این، کتاب مفیدی است / این، کتابی مفید است.

ج) اگر بعد از خبرِ نکره، فعل بیاید، خبر به شکل **نکره** ترجمه می شود:
شَجَرَةُ النَّفْطِ شَجَرَةٌ یَسْتَخْدِمُهَا الْمُزَارِعُونَ: درخت نفت، درختی است که کشاورزان آن را به کار می گیرند.

د) اگر خبرِ نکره، همراه حرف جرّ « مِنْ » باشد و اسم تفضیل هم نباشد، خبر به شکل **نکره** ترجمه می شود:
هُوَ طَالِبٌ مِنْ طُلَّابِ هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ: او دانش آموزی از دانش آموزانِ این مدرسه است.

هَدَقْتُ ۷: گاهی در ترجمه اسم های نکره ای که جمع هستند، از لفظ « **چند** » استفاده می کنیم:
بَعْدَ لَحَظَاتٍ: پس از لحظاتی / پس از چند لحظه

هَدَقْتُ ۸: برخی اسم ها هیچوقت تنوین نمی گیرند بنابراین اگر نکره شوند نباید در این کلمات به دنبال تنوین باشیم:

✓ اسم تفضیل: عَلِیٌّ أَكْبَرُ مِنْ حَسَنِ: در اینجا اکبر نکره می باشد.

✓ جمع مذکر سالم و مثنی: رَأِیْتُ تَلْمِیْذَیْنِ فِی شَارِعِنَا: در اینجا تلمیذین مثنی بوده و نکره است.

✓ جمع های مكثر بر وزن (مَفَاعِلُ و مَفَاعِلِ): زَیْنَا السَّمَاءِ الدُّنْیَا مَصَابِیحُ: مصابیح بر وزن مَفَاعِلِ بوده و نکره می باشد.

✓ کلماتی که در آخرشان (اء) زائد دارند: رَأِیْتُ عُلَمَاءَ فِی مَدِیْنَةِ بَغْدَادَ: علماء نکره می باشد.

✓ اسم لای نفی جنس (در سال دوازدهم این بحث را می خوانید): لَارْجُلٌ فِی الْبَیْتِ: رجل نکره می باشد.

دقت ۹: در ترجمه کلمات نکره ای که به طور طبیعی در آخرشان (ی) دارند و یا با خودشان (ی) نسبت دارند بیشتر مراقب باشید :

ضیاء : روشنائی ای ایرانی : ایرانی ای فکری : فکری ای علمی : علمی ای

روش تشخیص معرفه و نکره :

ما اسامی معرفه را به خاطر می سپاریم اگر اسمی جزء آنها بود معرفه است وگرنه نکره می باشد.

تذکر :

در کتاب های درسی فقط به دو تا از معرفه ها یعنی (اسم علم و معرفه به ال) اشاره شده است و بقیه معرفه ها فقط بخاطر مهم بودن قواعدشان ، در این مبحث ذکر می گردد .

(۱) اسم علم (خاص) : اسمی است که بر نام یک شخص یا یک چیز یا یک مکان شخص دلالت می کند.

مانند: کریم ، مکه ، عراق

دقت ۱ : به صورت قراردادی نام همه اشخاص را اسم علم به حساب می آوریم هرچند آن شخص را نشناسیم

دقت ۲ : اگر یک اسم علم به همراه یای نسبت (یی) به کار رود ، دیگر اسم علم محسوب نمی شود . پس اسم هایی مانند « ایرانی » ، اصفهانی و « اسم علم نیستند .

دقت ۳ : گاهی اسم هایی هستند که اسم علم به نظر می رسند ولی اگر به معنای جمله دقت کنیم ، می فهمیم که یک اسم عادی هستند . مخصوصاً در مورد اسامی که در فارسی اسم اشخاص هستند ، باید بیشتر دقت کنیم چرا که می توانند صفت واقع شوند و علم نشوند .

﴿ عَلَيْنَا أَنْ نَحَاوِلَ لِإِيجَادِ مُجْتَمَعٍ سَعِيدٍ : ما باید برای ایجاد جامعه ای خوشبخت تلاش کنیم .

در عبارت بالا کلمه (سعید) به معنی خوشبخت بوده و علم نیست .

﴿ الأسبوع القادم نذهب إلى مَدِينَةِ الْمَدِينَةِ : هفته آینده به شهر مدینه می رویم .

در عبارت بالا ، مدینه اول به معنی (شهر) آمده و مدینه دوم ، نام یکی از شهرهای عربستان می باشد بنابراین اولی ، عَلم نیست ولی دومی عَلم می باشد .

دقت ۴ : در مورد خداوند تنها لفظ **الله** (که گاهی هم به صورت اللهم می آید) ، اسم عَلم است و بقیه صفات خداوند را اسم عَلم به حساب نمی آوریم . پس کلماتی مانند « رحمان ، رحیم ، إله ، رَبّ و .. » در مورد خداوند اسم علم نیستند . همچنین کلماتی مانند (الرَّسول ، النَّبِی ، امیر المومنین ...) علم نیستند .

دقت ۵ : تنوین در اسم های عَلم نشانه نکره بودن نیست و اگر اسم عَلم تنوین داشته باشد ، باز هم معرفه است . مانند : جاءَ عَلِیٌّ (علی ، معرفه به عَلم)

بیشتر بدانید

برخی اسم های عَلم هیچگاه تنوین نمی گیرند :

- (۱) اسم های عَلم مونث (حقیقی معنوی لفظی) : مریم - فاطمه - حمزة - زهراء و ...
 - (۲) اسمهای عَلم غیر عربی : انوشیروان - بهزاد - ابراهیم - یوسف و ...
 - (۳) اسامی شهرها و کشورها و قبائل : ایران - مکه - اصفهان - قریش و ...
 - (۴) اسم عَلم و صفتی که (ان) زائد داشته باشد : سلمان - سلیمان - عطشان و ...
 - (۵) اسامی کلیه پیامبران تنوین نمی گیرند به جز ۷ مورد زیر که منصرف هستند :
- « مُحَمَّد (ص) - شُعَیْب (ع) - شَیْث (ع) - هُود (ع) - لوط (ع) - نوح (ع) - صالح (ع) »
- ﴿ مخفف : هِلین ششم (ص) ☺

(۲) معرفه به (ال-) : اگر بر سر اسامی نکره ، حرف تعریف (ال-) آورده شود این اسامی نکره ، تبدیل به معرفه

می شوند. مثال: ال+ بیت (نکره) ⇐ البيت (معرفه به ال-)

دقت ۱: اگر یک اسم عَلَم ، ال داشته باشد ، معرفه به ال نمی شود و باز هم معرفه به عَلَم است .

مانند : جاء العَلَى (معرفه به عَلَم)

دقت ۲: داشتن یا نداشتن ال در اسامی شهرها و کشورها **سماعی** است و به استعمال و کاربرد عرب بستگی دارد و امری سلیقه ای نیست :

ال دار: القاهرة - الرّیاض - العراق - الكويت
بدون ال: ایران - طهران - پاکستان - ...

البته اسامی شهرها و کشورهایی که عربی نباشند بدون ال می آیند:

فرنسا - ترکیا - سوريا - بغداد - أصفهان ..

ولی اگر کلمه کاملاً چکش کاری شده و ساختار عربی پیدا کرده باشد ال می گیرد:

الیابان (ژاپن) - الصّین (چین) - ...

با تمام اینها، بهترین روش و راه مطمئن دیدن در کتب و معاجم عربی یا شنیدن از اعراب می باشد.

دقت ۳: اگر حرف جرّ (لِ) به یک اسم ال دار بچسبد ، به صورت « لِلْ » (بدون ا) نوشته می شود

مانند : لِ + النَّاسِ → لِلنَّاسِ

دقت ۴: در مورد برخی کلمات که با **خودشان** (اِل) یا (اُل) دارند مراقب باشید تا آنها را با ال معرفه اشتباه

نگیرید مثلاً : اِلْتِفَات ، اِلْتِقَاط ، اِلْتِمَاس ، اَلْبَسَه ، اَلْمَانیَا و

دقت ۵: یک اسم نمی تواند هم ال بگیرد و هم **تنوین** داشته باشد .

(۳) معرفه به اضافه :

در ترکیب اضافی که متشکل از مضاف و مضاف الیه است اگر **مضاف الیه** معرفه باشد **مضاف** نیز معرفه خواهد

شد که به آن **معرفه به اضافه** می گویند و اگر **مضاف الیه** **نکره** باشد **مضاف** نیز **نکره** خواهد شد. مثال :

کتابُ علیّ : از آنجاییکه (علی) معرفه به علم می باشد بنابراین (کتاب) نیز معرفه (به اضافه) می شود .

کتابُ تَلْمِیذٍ : از آنجاییکه (تلمیذ) **نکره** می باشد بنابراین (کتاب) نیز **نکره** می باشد .

دقت ۱: اگر بعد از اسامی دائم الاضافه ، اسم معرفه بیاید ، اسامی دائم الاضافه معرفه می شوند و اگر **نکره** بیاید،

این اسامی **نکره** می شوند .

فوق المِنْصَدَه : فوق معرفه به اضافه - المِنْصَدَه معرفه به ال
کُلّ تَلْمِیذٍ : کُلّ و تلمیذ هر دو **نکره** می باشند .

دقت ۲: برخی اوقات چندین کلمه به همدیگر مضاف می شوند و زنجیره ای از ترکیب اضافی ایجاد می کنند در این شرایط اگر آخرین کلمه (مضاف الیه آخر) ، معرفه باشد تمامی اسمها معرفه می شوند و اگر نکره باشد تمامی آنها نکره می شوند :

مثال : سَيِّدَا شَبَابٍ أَهْلُ الْجَنَّةِ : از آنجایی که الجنة معرفه می باشد بنابراین (سیدا - شباب - اهل) نیز معرفه به اضافه می شوند .

یادآوری :

اسامی دائم الاضافه عبارتند از :

كُلٌّ - بعض - جميع - أي (کدام) - حول (اطراف) - مَعَ (همراه با - با) - فوق (بالا) - تحت (زیر) - جنب (کنار) - أمام (روبروی) - وراء (پشت) - عند (نزد- هنگام) - خَلْف (پشت) - ذُو ، ذَا ، ذِي (صاحب) - قبل - بعد - لَدُن (نزد) - غير - سِوَى (به جز) - كِلَا (هر دو) - بَيْنَ - نَحْوِ (سمت) و ...

نکته ترجمه

- ✓ كُلٌّ + اسم مفرد تنوین دار : هر ⇐ كُلٌّ مِهْنَةٌ لَهَا فَوَائِدُهَا فِي الْمَجْتَمَعِ : هر شغلی فوایدی در جامعه دارد .
- ✓ كُلٌّ + اسم جمع دارای ال : همه ⇐ كُلُّ الشُّعُوبِ لَهَا ثِقَاتُهَا الْمُمِيزَةُ : همه ملتها فرهنگ مخصوص به خود را دارند .
- ✓ كُلٌّ + اسم مفرد دارای ال : تمام ⇐ كُلُّ الْأُسْبُوعِ كُنْتُ مَشْغُولًا : تمام هفته را مشغول بودم .
- ✓ كُلٌّ + مِن + اسم جمع : هریک از ⇐ كُلٌّ مِنَ التَّلَامِيذِ سَيَنْجَحُ : هریک از دانش آموزان موفق خواهند شد .
- ✓ كُلٌّ در جملات منفی (غالباً) : هیچ ⇐ قَرَرْنَا أَنْ لَا نَفْعَلَ كُلَّ شَيْءٍ : قرار گذاشتیم که هیچ کاری نکنیم .
- ✓ كُلٌّ + اسم موصول (مَن) : هرکس ⇐ كُلٌّ مَنَ عَلَيْهَا فَانٍ : هرکس در مسیر نابودی است .
- ✓ كُلٌّ + اسم موصول (مَا) : هر بار ، هر چه ⇐ كُلَّمَا رَأَيْتُهُ ، سَلَّمْتُ عَلَيْهِ : هر بار که او را دیدم سلام دادم .
- ✓ كُلٌّ + فعل : هرکس ⇐ كُلُّ يَقُومُ بِوَجِبِهِ : هرکس به تکلیف خود می پردازد .

(۴) ضمایر : همه ضمایر (چه متصل و چه منفصل) جزو معرفه ها می باشند .
مانند : هُوَ ، هُمَا ، كَ ، نَا

(۵) موصولات : همه موصولات (عام و خاص) جزو معارف می باشند .
مانند : الَّذِي ، الَّذِينَ ، مَن

(۶) اسامی اشاره : تمامی اسامی اشاره جزو معرفه ها می باشند .
مانند : هَذَا ، هَؤُلَاءِ ، ذَلِكَ ، أُولَئِكَ ، هُنَاكَ ...

۱۱۸. « قَدْ نَظَاهِدُ فِي عَالَمِ الْأَشْجَارِ أَشْيَاءَ غَرِيبَةً تُثَبِّتُ قُدْرَةَ الْخَالِقِ! »:

۱. در دنیا درختانی چیزهایی شگفت را دیده ام که قدرت خالقمان را اثبات می نماید!
 ۲. گاهی در دنیای درختان چیزهای عجیبی می بینم که قدرت آفریننده را اثبات می کند!
 ۳. چیزهای عجیبی را در دنیای درختان می بینم که بیانگر قدرت خالق است!
 ۴. چه بسا در دنیای درختان چیزهای شگفتی ببینیم که قدرت خالق را برایمان اثبات کند!
۱۱۹. « أَتَذَكَّرُ رَجُلًا فِي مَدِينَتِنَا كَانَ يُحِبُّ أَنْ يَغْرِسَ أَغْرَاسًا كَثِيرَةً حَتَّى يُسَاعِدَ عَلَى تَنْظُفِ الْجَوِّ! »:

۱. مردی را در شهرمان به یاد می آورم که دوست داشت نهال های بسیاری را بکارد تا به پاکیزه شدن هوا کمک کند!
 ۲. آن مردی را که دوست داشت برای کمک به پاکیزه شدن هوا در شهرمان، بسیاری نهال بکارد، به خاطر می آورم!
 ۳. مردی را در شهرمان می شناسم که دوست دارد نهال های زیادی بکارد تا به پاکیزه کردن هوا کمک نماید!
 ۴. مردی را به خاطر می آورم که دوست داشت تا با کاشتن نهال های بسیار، به پاکیزه شدن هوای شهرمان کمک کند!
۱۲۰. عَيْنُ الصَّحِيح:

۱. هؤلاء رجال صالحون يُسَاعِدُونَ الْجَمِيعَ : این مردان نیکوکار به همه کمک می کنند!
۲. تَعَجَّبْتُ كَثِيرًا عِنْدَمَا شَاهَدْتُهُ فَوْقَ جَبَلٍ: بسیار تعجب کردم هنگامی که او را بالای آن کوه دیدم!
۳. هَلْ تَعْرِفُ أَحَدًا أَقْدَرُ مِنْهُ فِي الْعَمَلِ؟: آیا کسی را تواناتر از او در کار می شناسی؟
۴. هناك طَيْرٌ عَلَى الشَّجَرَةِ يَغْنَى بِصَوْتٍ جَمِيلٍ: آیا پرنده ای که بالای درخت هست ، با صدای زیبا آواز می خواند!

۱۲۱. عَيْنُ الصَّحِيح:

۱. أَطِيبُ عَمَلٍ يَقَوْمُ النَّاسُ بِهِ هُوَ الزَّرَاعَةُ: از کارهای خوبی که مردم به آن می پردازند، کشاورزی است!
۲. كِلَا الطَّرِيقَيْنِ يُوصِلَتَكَ إِلَى مُحَافَظَةٍ جَمِيلَةٍ: هر دو راه تو را به استان زیبا، می رساند!
۳. الْهَدَفُ الَّذِي سَجَّلَهَا الْمُهَاجِمُ كَانَ رَائِعًا: گلی که مهاجم به ثمر رساند، جالب بود!
۴. هَذَا أَهَمُّ مُبَارَاةٍ تَنْعَقِدُ فِي الشَّهْرِ الْجَارِي: این مسابقه مهم، در ماه جاری برگزار می شود!

۱۲۲. عَيْنُ الصَّحِيح:

۱. شَجَرَةُ الْخُبْزِ تَنْمُو فِي الْجَزْرِ الْاِسْتَوَائِيَّةِ: درخت نان در جزایر استوایی رشد کرده است!
۲. لِشَجَرَةِ النَّفْطِ رَائِحَةٌ كَرِيهَةٌ تَهْرُبُ مِنْهَا الْحَيَوَانَاتُ: درخت نفت بوی ناپسندی دارد که حیوانات را فراری می دهد!
۳. تَبْلُغُ مِنَ الْعُمْرِ شَجَرَةُ الْبَلُوطِ أَلْفَى سَنَةٍ: عمر درخت بلوط به هزار سال می رسد!
۴. مِنْ أَطْوَلِ أَشْجَارِ الْعَالَمِ شَجَرَةُ السَّكُويَا: درخت سکویا از بلندترین درختان جهان است!

۱۲۳. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. قَرَأْتُ كِتَابًا جَمِيلًا؛ قَدْ كَتَبَ الْكِتَابَ مُعَلِّمِي: كِتَابٌ زِيَّابِي خَوَانَدَم؛ اَيْنَ كِتَابٍ رَا مَعْلَمٌ نَوِشْتَه اسْت!

۲. هَذَا الْكِتَابُ كَنْزٌ يُنْتَفَعُ بِهِ فِي الصَّفِّ: اَيْنَ كِتَابٍ گنجی است که از آن در کلاس سود می بردیم!

۳. إِنْ طَاعْتُ هَذَا الْكِتَابَ فَهَمْتُ تَارِيخًا ذَهَبِيًّا: اِگَر اَيْنَ كِتَابٍ رَا مَطَالَعَه كَنَم، تَارِيخِي زَرِين رَا مِي فَهَم!

۴. وَ تَعَلَّمْتُ مِنَ التَّارِيخِ أَسْرَارَ إِفْشَالِ الْأَعْدَاءِ: وَ از تَارِيخِ رَا زَهَايِ شَكِست دادن دَشْمَنان رَا ياد گِرَفْتَم!

۱۲۴. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. قَدْ يَبْلُغُ عُمُرُ الْأَشْجَارِ الْمُعَمَّرَةِ أَلْفِي سَنَةٍ: عُمُرِ دَرَخْتان كَهَنَسال گاهي به دو هزار سال مي رسد!

۲. يَأْكُلُ النَّاسُ فِي جُرْزِ الْمُحِيطِ الْهَادِي لُبَّ شَجَرَةِ الْخُبْزِ: مَرْدَمِ در جَزيره هاي اَقِيانوس آرام، مَغْزِ ميوه درخت نان را مي خورند!

۳. يَنْفَعُكَ الْعَدُوُّ الْعَاقِلُ أَكْثَرَ مِنَ الصَّدِيقِ الْجَاهِلِ: يَكِ دَشْمَنِ دانا، بيشتر از يك دوست نادان به تو سود مي رساند!

۴. إِنْ الْمَزَارِعِينَ يَحْصُلُونَ عَلَى أَحَلِّ الرِّزْقِ: كِشاورزان، حلال ترين روزي را به دست مي آورند!

۱۲۵. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. هَؤُلَاءِ طُلَّابٌ أَقْوِيَاءُ: اَيْنانِ دانش آموزان توانايي هستند!

۲. هَؤُلَاءِ طُلَّابٌ أَقْوِيَاءُ: اَيْنانِ دانش آموزاني توانا هستند!

۳. «دستبند كهنه اي خريدم و آن را به دوستم دادم!»:

۱. اشتریتُ السَّوَارَ الْعَتِيقَ وَ أُعْطِيتُهُ صَدِيقِي!

۲. اشتریتُ سِوَاراً عَتِيقاً وَ أُعْطِيتُهُ صَدِيقَتِي!

۳. بَعْتُ سِوَاراً عَتِيقاً أُعْطِيتُهُ صَدِيقِي!

۴. أَشْتَرَى السَّوَارَ الْعَتِيقَ وَ أُعْطِيتُهَا صَدِيقَتِي!

۱۲۷. «پديده هاي طبيعت قدرت خداوند را براي بندگان درستكار ثابت مي كند!»:

۱. ظَوَاهِرُ الطَّبِيعَةِ أَثَبَّتَتْ قُدْرَةَ اللَّهِ لِلْعِبَادِ الصَّالِحِينَ!

۲. تُثَبِّتُ ظَوَاهِرُ الطَّبِيعَةِ لِعِبَادِ صَالِحِينَ قُدْرَةَ اللَّهِ!

۳. يَثْبُتُ ظَوَاهِرُ الطَّبِيعَةِ لِعِبَادِ صَالِحِينَ قُدْرَةَ اللَّهِ!

۴. تَثْبُتُ الظَّوَاهِرُ الطَّبِيعِيَّةُ لِلْعِبَادِ الصَّالِحِينَ قُدْرَةَ اللَّهِ!

۱۲۸. «از پدر و مادرمان ادب آموختيم و به فرزندانمان آن را ياد داديم!»:

۱. تَعَلَّمْنَا الْأَدَبَ مِنَ وَالِدِينَا وَ عَلَّمْنَاهُ أَوْلَادَنَا!

۲. عَلَّمْنَا الْأَدَبَ مِنَ وَالِدِينَا وَ تَعَلَّمْنَاهُ أَبْنَانُنَا!

۳. تَعَلَّمْنَا الْأَدَبَ مِنْ أَبِينَا وَ أُمَّنَا وَ عَلَّمْنَاهُ أَوْلَادَنَا!

۴. تَتَعَلَّمُ الْأَدَبَ مِنَ الْأَبِ وَ الْأُمِّ وَ نُعَلِّمُ الْأَوْلَادَ!

۱۲۹. «این کشاورزان از پرچين براي نگه داري محصولاتشان از خطر حيوانات استفاده مي كنند!»:

۱. هَؤُلَاءِ مُزَارِعُونَ وَ يَسْتَخْدِمُونَ السِّيَاحَ لِحِفْظِ الْمَحَاصِلِ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوَانَاتِ!

۲. يَسْتَخْدِمُ هَؤُلَاءِ الْفَلَّاحُونَ مِنْ سِيَاحٍ حَتَّى يَحْفَظُوا مَحَاصِلَهُمْ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوَانَاتِ!

۳. هَؤُلَاءِ الْمَزَارِعُونَ يَسْتَخْدِمُونَ السِّيَاحَ لِحِفْظِ مَحَاصِلِهِمْ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوَانَاتِ!

۴. هَؤُلَاءِ مُزَارِعُونَ يَسْتَخْدِمُونَ سِيَاحاً لِحِفْظِ الْمَحَاصِلِ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوَانَاتِ!

۱۳۰. عین العبارة التي ما جاء فيها اسم نكرة:

۱. « أرسلنا إلى فرعون رسولا فَعَصَى فرعون »
۲. أي الفريقين أقوى؟ ما هو رأيك؟
۳. الفريقان تعادلا اليوم و ما ذهباً إلى النهائي!
۴. لقد تعادلا مرة ثانية بلا هدف!

۱۳۱. في أي عبارة اسمان نكرتان:

۱. سَلَّمَتِ الطَّالِبَاتُ على من سَاعَدَتْهُنَّ في الدُّروس!
۲. البشاشة في الوجه خير من السخاء في الكف!
۳. الإنسان موجود اجتماعي فلا يستطيع أن يعيش بعيداً عن الناس!
۴. لي زميلتان مجدتان تحاولان للنجاح في دروسهما!

۱۳۲. عین ما ليس فيه النكرة:

۱. الحسنُ والحسينُ (ع) سيدا شبابِ أهلِ الجنة!
۲. يأخذُ الفائزُ الأوَّلُ جائزةَ ذهبيَّة في المسابِقاتِ!
۳. في لسانِ القطِّ غُددٌ تُساعدُهُ على التَّثامِ جُرْجِه!
۴. عِنْدِي امتحانٌ صَعِبٌ فَعَلَّيْ أَنْ أَدْرُسَ ساعاتٍ كَثِيرَةً!

۱۳۳. عین المضاف ليس معرفة:

۱. « إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ »
۲. فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ »
۳. مُشاورُ المَدْرَسَةِ شَرَحَ لَنَا الْفُرُوعَ في هذه الجامعة!
۴. مَخْلُوقَاتُ اللَّهِ كُلُّهَا تُسَبِّحُ لَهُ لَيْلاً وَ نَهَاراً!

۱۳۴. «سار الحاكم من جيوشه حتّى وصل إلى قوم يسكنون قرب مضيق بين جبلين مرتفعين!». كم نكرة جاءت في العبارة؟

۱. ثلاث
۲. أربع
۳. خمس
۴. ست

۱۳۵. عین الصّحيح عن المحلّ الإعرابیّ للتركيبين في عبارة « في بعض الأوقات قدرة الكلام أقوى من السلاح، رُبّ كلام كالحسام » على الترتيب:

۱. مضاف إليه - مضاف إليه
۲. خبر، مجرور بحرف الجرّ
۳. خبر - خبر مقدّم
۴. مضاف إليه - مجرور بحرف الجرّ

۱۳۶. عین ما ليس فيه اسم العلم:

۱. حديقة شاهزاده قرب کرمان جنّة في الصّحراء!
۲. معبد گُردگلا في محافظة مازندران أَحَدُ الآثار القديمة!
۳. هذه شجرة برازيلیّة و تنمو أثمارها على جذعها!
۴. فريقا الصّداقة و السّعادة لقد تعادلا مرة ثانية بلا هدف!

📖 انواع فعل مضارع : مرفوع - منصوب (درس چهارم) - مجزوم (درس ششم)

الف) مضارع مرفوع : هرگاه فعل مضارع خالی از ادوات ناصبه، جازمه و ... باشد به آن مضارع مرفوع می گوئیم. مثال: يَذْهَبُ - يَخْرُجُ

(ب) مضارع منصوب : هرگاه فعل مضارع بعد از ادوات ناصبه قرار بگیرند منصوب می گردد .

ادوات ناصبه: - أَنْ (اینکه - تا اینکه) - لَکَى (برای که)
 - لَنْ (هرگز نه) - لَ (تا اینکه) (لام تعلیل)
 - كَى (تا اینکه - برای اینکه) - حَتَّى (تا - تا اینکه)

$(14, 13, 7, 4, 1) \leftarrow \leftarrow$

➤ **حروف ناصبه + اول مضارع :** - نونها از آخر حذف
- صیغه ۶ و ۱۲ بدون تغییر

مثال:

أَنْ + يَذْهَبُ	:	أَنْ يَذْهَبَ
كَيْ + نُسَبِّحُ	:	كَيْ نُسَبِّحَ
لِ + يَذْهَبُونَ	:	لِيَذْهَبُوا
لِ + يَخْرُجْنَ	:	لِيَخْرُجْنَ

● نکات :

(۱) هرگاه یکی از حروف ناصبه بر سر فعل مضارع بیاید (به جز **لَنْ**) به مضارع التزامی فارسی ترجمه می شود.

مثال: أَحِبُّ أَنْ أَتَعَلَّمَ لُغَةَ الْقُرْآنِ : دوست دارم که زبان قرآن را یاد بگیرم .

۲) فعل مضارع همراه با لَنْ مضارع مستقبل منفی ترجمه می شود و خودش غالباً با قید (هرگز) همراه می شود .
مثال: لَنْ آذَهَبَ (نخواهم رفت) یا (هرگز نمی روم)

۳) دقت کنید ، طراح سوال می تواند جمله ای با سیاق آینده (مثلاً با قید آینده) دهد و بخواهد که آن را منفی کنید که بایستی از لَنْ برای منفی کردن آن استفاده کرد .

(تست) کَيْفَ تُنْفِي العبارة التالية؟ (أَسَافِرُ إِلَى مَدِينَتِي فِي الأسبوعِ الْقَادِمِ)

(۱) مَا سَافَرْتُ (۲) لَمْ أَسَافِرْ (۳) لَمَّا أَسَافِرْ (۴) لَنْ أَسَافِرْ

۴) مابین حروف ناصبه و فعل مضارع هیچ چیزی نمی آید به جز لای نفی

مثال: أَنْ + لَا (نفی) ⇐ أَلَا أَلَايْذَهَبَ ⇐ أَنْ لَايْذَهَبَ
لِکِی + لَا (نفی) ⇐ لِكَيْلَا لِكَيْلَا يَعْلَمَ ⇐ لِكِی لَا يَعْلَمَ

۵) دقت کنید که « حَتَّى » می تواند با اسم و یا فعل ماضی هم بیاید ، بدیهی است که در اینصورت حرف ناصبه نیست .

بَقِينَا فِي مَدِينَةِ مَشْهَدٍ حَتَّى نَهَايَةِ شَهْرِ خُرْدَادٍ : تا پایان ماه خرداد در شهر مشهد ماندیم .

سَارَ الرَّجُلُ حَتَّى وَصَلَ إِلَى قَرْيَةٍ : مرد حرکت کرد تا به روستایی رسید .

۶) مواظب باشید فعل هایی مانند « يَكُونُ ، تَضَمَّنُ ، يَسْتَعِينُ و ... » ، که « ن » جزو حرف اصلی شان است هنگام منصوب کردن ، شما را به اشتباه نیندازد و به اشتباهی ن را حذف نکنید .

حَتَّى تَتَبَيَّنَ / لِيَكُونَ / أَنْ يَسْتَعِينَ

۷) اگر دو یا چند فعل مضارع با حروفی مانند « وَ ، فَ ، ... » به هم وابسته شوند ، یک حرف ناصبه همه آنها را هم زمان تغییر می دهد .

أُرِيدُ أَنْ أَخْرُجَ مِنَ الْبَيْتِ وَ أَذْهَبَ إِلَى السُّوقِ لِأَشْتَرِيَ ثَوْبًا

۸) بنابر شرایط جمله ، فعلی را که دارای ساختار « أَنْ + مضارع » می باشد ، می توانیم به صورت مصدر و مصدرهای عربی را می توانیم به صورت التزامی ترجمه کنیم :

أُحِبُّ أَنْ أَدَافِعَ عَنْ هُوِيَّتِي = أُحِبُّ الدَّفَاعَ عَنْ هُوِيَّتِي

دوست دارم که از هویتم دفاع کنم = دفاع کردن از هویتم را دوست دارم

(۹) دقت کنید که :

« حرف (لِ) میان امر غایب ، مضارع منصوب و اسم مجرور مشترک است »

لِ + فعل مضارع در این صورت لام حرف جر نیست و لام ناصبه یا جازمه (امر) است .

بهترین راه برای تشخیص لام ناصبه و جازمه از هم ، ترجمه کردن به هر دو طریق (مضارع منصوب و امر غایب) است تا درست تشخیص داده شود .

برای این که به دانش آموزان احترام کنند .

لِيُكْرِمُوا الطُّلَابَ :

باید به دانش آموزان احترام کنند . ✓

ذَهَبَ لِيُشَاهِدَ جَمَالَ الصَّحراءَ : رفت تا زیبایی صحرا را ببیند . (لام ناصبه)

غالباً (نه همیشه) زمانی که لِ در اول جمله یا بعد از فعل هایی همچون (قَالَ و أَجَابَ) ، نقطه (.) ، و دو

نقطه (:) بیاید لام امر غایب است .

أَجَابَ یا (قَالَ) : لِيَذْهَبُوا (لام امر غایب)

اگر فعل جمله فقط « لِ + فعل مضارع » بوده و فعل دیگری در جمله نباشد در آن صورت « لِ + فعل مضارع » جازمه است چه در اول جمله بیاید ، چه بعد از مبتدا و چه در وسط جمله :

إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ لَيَعْبُدُوا اللَّهَ : مومنان باید خدا را عبادت کنند

(اینجا لام جازمه است و به غیر از امر غایب فعل دیگری در جمله نیست)

لِ + مضارع + (حروف ناصبه به جز كُنْ) + مضارع = لام در چنین عباراتی جازم (امر) است .

لِيُحَاوِلَ حَتَّى يَفُوزَ فِي الدَّرْسِ : باید تلاش کند تا در درس موفق شود .

﴿ (ف، و، ثَم) + ل + مضارع = لام جازم (امر) است .

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ : پس انسان باید به غذایش بنگرد .

﴿ ل + اسم (معرب یا ضمیر و موصول و اشاره و استفهام) یا مصدر = لام جر میباید و معنی « برای » میدهد و اسم بعد از آن مجرور به حرف جر میباید .

لِمُسَاعَدَةِ الْفُقَرَاءِ ذَهَبْتُ إِلَى الشَّارِعِ : برای کمک به فقیران به خیابان رفتم (مُسَاعَدَةُ مصدر میباید - لام جاره)
لِتَعْلَمَ الدَّرْسَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَجْتَهِدُوا كَثِيراً : برای یادگرفتن درس ، باید بسیار تلاش کنید (تَعْلَمُ مصدر می باشد - لام جاره)
نَحْنُ نَتَنَاوَلُ الرِّمَانَ لِتَكْوِينِ الْكُرِّيَاتِ الْحَمْرَاءِ : ما انار را برای تشکیل گلوله های قرمز می خوریم .
(تَكْوِين مصدر میباید - لام جاره)

﴿ ل + مضارع اول جمله + ... + (عَلَى + اسم یا ضمیر) یا فعل يَجِبُ = لام ناصبه است و معنی تا و تا اینکه میدهد .

لِنَنْجَحَ فِي الْحَيَاةِ عَلَيْنَا أَنْ نُحَاوَلَ كَثِيراً : ما باید بسیار تلاش کنیم تا در زندگی موفق شویم (لام ناصبه)

﴿ ل + مضارع + ... + فعل ماضی یا امر (یا گاهی مضارع ساده) = غالباً لام ناصبه است .

لِيَفُوزُوا فِي الْمُبَارَاةِ حَاوَلُوا كَثِيراً : برای اینکه در مسابقات موفق بشوند بسیار تلاش کردند .

🔔 در جملاتی که لام ناصبه می شود و دو جمله داریم ، معمولاً قابلیت جا به جایی هست و می توان جمله را جا به جا کرد مثلاً در جمله بالا می توان نوشت :
حَاوَلُوا كَثِيراً لِيَفُوزُوا فِي الْمُبَارَاةِ : بسیار تلاش کردند برای اینکه در مسابقات موفق بشوند .

تست هـ : عَيْن " اللام " ناصبة:

۱. لنشارك في المراسيم المنعقدة بمدرستنا لبسنا ثيابنا الجديدة!
 ۲. لتحاول زميلتي في حياتها حتى تصل إلى أهدافها المنشودة حتما!
 ۳. الوصول إلى حياة سعيدة يحتاج إلى المحاولة فلأحاول كثيرة!
 ۴. لنبدأ مطالعة الدروس فوراً قبل أن تضيع الفرص الموجودة!
- هـ پاسخ گزینه‌ی ۱ می باشد.

✓ گزینه ۱ هـ به عبارت دوفعلی است با قابلیت جابجایی " لبسنا...لنشارك... " .

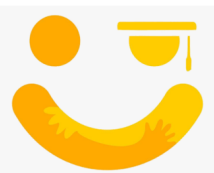
و اینکه فعل مضارع منصوب با لام قابلیت تبدیل به جار و مجرور را دارد: للمشاركة في

در گزینه‌ی ۲ هـ ل + مضارع + حتى + مضارع = ل در چنین عباراتی جازم (امر) است.

در گزینه‌ی ۳ هـ فَ (وَ) + ل + مضارع = این لام جازم (امر) است.

در گزینه‌ی ۴ هـ ل + مضارع ... + مضارع منصوب = لام در چنین عباراتی، جازم (امر) است.

۱۳۷. « لَا تَعْتَرَوْا بِصَلَاتِهِمْ الْكَثِيرَةَ لِأَنَّهُمْ يَتَعَامَلُونَ مَعَ النَّاسِ بِالْإِحْتِيَالِ وَلَا يَعْمَلُونَ بِوُعُودِهِمْ! »:

۱. نماز بسیارشان فریبتان ندهد که آن ها با مردم با فریبکاری رفتار می کنند و به وعده هایشان عمل نمی کنند!
 ۲. فریب نماز بسیار ایشان را نخورید؛ زیرا آن ها با فریبکاری با مردم رفتار می کنند و به وعده هایشان عمل نمی کنند!
 ۳. نباید فریب نمازهایشان را بخورید؛ چه، آن ها با فریبکاری بسیار با مردم رفتار می کنند و به وعده هایشان پایبند نیستند!
 ۴. هرگز نماز بسیار آن ها فریبتان ندهد؛ زیرا آن ها با فریبکاری با مردم رفتار کردند و به وعده های خود عمل نکردند!
۱۳۸. « تَعَلَّمْتُ فِي أَيَّامِ صُعُوبَتِي مِنَ الدَّهْرِ دُرُوسًا لَّنْ أَنْسَاهَا أَبَدًا فَأَسْتَفِيدُ مِنْهَا أَيْضًا فِي مَوَاصِلَةِ حَيَاتِي بِالتَّأَكِيدِ! »:
۱. در روزهای سختی ام، از روزگار درس هایی را آموختم که هرگز آن ها را فراموش نخواهم کرد، پس یقیناً از آن ها در ادامه زندگی ام هم استفاده می کنم!
 ۲. روزگار در ایام سختی درس هایی به من داد که فراموششان نمی کنم، پس بی شک از آن ها در ادامه زندگی هم استفاده خواهم کرد!
 ۳. در ایام سختی ام، از روزگار درس هایی آموخته ام که هیچ گاه نباید فراموششان کنم، پس بی شک از آن ها در ادامه زندگی هم بهره خواهم برد!
 ۴. در روزهای سخت، از روزگار درس هایی آموختم که هیچ گاه قادر به فراموش کردنشان نیستم؛ پس یقیناً از آن ها در ادامه زندگی ام هم استفاده می کنم!

۱۳۹. « لَنْ يَهْرُبَ الْعَاقِلُ مِنْ صُعُوبَاتِ الدَّهْرِ بَلْ يُوَاجِهُهَا بِالتَّفَاوُلِ حَتَّى يَجِدَ طَرَفًا مَنَاسِبَةً لِحَلِّهَا! »:

۱. انسان عاقل از سختی های زندگی فرار نمی کند، بلکه با آن ها با خوش بینی روبه رو می شود تا راه های مناسبی برای حل آن ها بیابد!
۲. عاقل از سختی های روزگار فرار نخواهد کرد، بلکه با خوش بینی با آن ها روبه رو می شود تا راه هایی مناسب برای حل آن ها پیدا کند!
۳. عاقل از سختی های روزگار فرار نکرد، بلکه با خوش بینی با آن ها روبه رو شد تا این که توانست راه هایی مناسب برای حل آن ها بیابد!
۴. انسان عاقل هرگز از رویارویی با سختی های زندگی فرار نمی کند، بلکه با خوش بینی با آن ها روبه رو می شود و برای حل آن ها راه های مناسبی را پیدا می کند!

۱۴۰. « عَزَمَ الشَّابُّ عَلَى الْإِسْتِغْفَارِ بَعْدَ صَلَاتِهِ لِيَتَخَلَّصَ مِنْ ذُنُوبِهِ الْكَثِيرَةِ! »:

۱. تصمیم جوان این است که بعد از نماز استغفار کند تا از گناهان بسیار رهایی یابد!
۲. جوان باید برای رهایی از گناهان بسیارش بعد از نماز؛ طلب بخشش کند!
۳. جوان تصمیم گرفت بعد از نمازش طلب بخشش کند، برای این که از گناهان بسیارش رهایی یابد!
۴. جوان برای این که گناهان بسیارش را رها کند، تصمیم دارد تا بعد از نماز استغفار نماید!

۱۴۱. عَيْنِ الْخَطَا:

۱. الَّذِي يُجِيبُ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ جَاهِلٌ: کسی که قبل از این که بشنود پاسخ می دهد نادان است!

۲. قَدْ يُعَارِضُ الْجَاهِلُ قَبْلَ أَنْ يَفْهَمَ: گاهی نادان قبل از این که بفهمد مخالفت می کند!

۳. عَلَيْنَا أَنْ لَا نَحْكُمَ بِمَا لَا نَعْلَمُ: ما نباید که حکم کنیم به آن چه که ندانسته ایم!

۴. عَلَيْكَ أَنْ لَا تَسْتَشِيرَ الْكَذَّابَ: تو نباید با بسیار دروغگو مشورت کنی!

۱۴۲. «لِلْسَائِقِينَ إِطَارٌ احتیاطی فی سیارتهم، إِذَا انفَجَرَ إِطَارٌ مِنْ سَيَّارَتِهِمْ يَسْتَفِيدُونَهُ حَتَّى يَحْلُوا مشكلتهم!»:

۱. رانندگان در ماشین خود زاپاس دارند، هرگاه لاستیکی از ماشین آن ها منفجر شود از آن استفاده می کنند تا مشکل خود را حل کنند!

۲. برای رانندگان در ماشین لاستیک یدکی است، هنگامی که چرخ از ماشین ترکید از آن استفاده کرده تا مشکل خود را حل کنند!

۳. رانندگان در خودروی خود چرخ زاپاس دارند، اگر لاستیکی از ماشینشان منفجر شود از آن استفاده می کنند تا مشکل آن ها حل شود!

۴. یک زاپاس در ماشین رانندگان است که هرگاه لاستیکی از ماشین آن ها منفجر شد از آن استفاده کنند تا مشکل را حل کنند!

۱۴۳. «نَحْنُ سَبَّيْنُ لَكُمْ فِي هَذِهِ الْقِصَّةِ الْقَصِيرَةِ نَتِيجَةُ الْكَذِبِ وَأَنْتُمْ لَنْ تَنْسَوْهَا!»:

۱. ما برای شما در این قصه کوتاه، نتیجه دروغ را بیان خواهیم کرد و شما آن را فراموش نخواهید کرد!

۲. ما نتیجه دروغ را در این قصه کوتاه برایتان بیان می کنیم و شما آن را فراموش نمی کنید!

۳. برای شما در این قصه کوتاه، نتیجه دروغ بیان شده و شما آن را فراموش نکنید!

۴. در این قصه کوتاه ، نتیجه دروغ را برای شما آشکار خواهیم کرد و شما آن را فراموش نمی کنید!

۱۴۴. «إِنْ أَبَيَّنَ الْوَاقِعَ لِلآخَرِينَ يَتَبَيَّنُ كَذِبُكَ فَتَفْشَلُ فِي حَيَاتِكَ!»:

۱. چنان چه برای دیگران واقعیت آشکار شود، دروغ تو آشکار شده و در زندگی ات شکست می خوری!

۲. اگر واقعیت برای دیگران بیان شود، دروغ تو آشکار می شود و در زندگی شکست خواهی خورد!

۳. اگر دیگران واقعیت را بدانند، دروغ تو آشکار می شود و در زندگی خود شکست می خوری!

۴. اگر واقعیت را برای دیگران بیان کنم، دروغ تو آشکار می شود و در زندگی ات شکست می خوری!

۱۴۵. «عَلَيْنَا أَنْ لَا نَهْرَبَ مِنَ الْوَاقِعِ أَبَدًا حَتَّى لَا نُوجِهَ مُشَاكِلَ وَصُعُوبَاتٍ كَثِيرَةً فِي حَيَاتِنَا!»:

۱. برماست که از واقعیت اصلا فرار نکنیم تا مشکلات و سختی های بسیار زندگی با ما مواجه نشود!

۲. از واقعیت نباید تا ابد فرار کنیم تا به مشکلات و سختی های زیاد در زندگی دچار نشویم!

۳. ما نباید از واقعیت هیچ وقت فرار کنیم تا با مشکلات و سختی های بسیاری در زندگی مان مواجه نشویم!

۴. ما هیچ گاه از واقعیت فرار نمی کنیم تا با مشکلات و سختی های بسیاری در زندگی مان برخورد نکنیم!

۱۴۶. «بِهِ دُشْمَانَانِ اجازة نخواهیم داد که در کارهای ما دخالت کنند!»:

۱. نَحْنُ لَا نَسْمَحُ لِلْأَعْدَاءِ حَتَّى يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا! ۲. يَجِبُ أَلَّا نَسْمَحَ لِأَعْدَائِنَا أَنْ يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا!

۳. لَنْ نَسْمَحَ لِلْأَعْدَاءِ أَنْ يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا!
۴. مَا سَمِحْنَا لِأَعْدَائِنَا حَتَّى يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا!

۱۴۷. « اگر در کارهایت حتی ده بار هم شکست خوردی، هرگز ناامید نشو! »:

۱. إِنْ تَفَشَلْ فِي أُمُورِكَ حَتَّى عَشْرَ مَرَّاتٍ فَلَا تَيَاسُ أَبَدًا! ۲. إِذَا فَشِلْتَ فِي أُمُورِكَ فِي الْمَرَّةِ الْعَاشِرَةِ فَيَجِبُ أَلَّا تَيَاسِيَ أَبَدًا!
 ۳. عِنْدَمَا فَشِلْتَ فِي أُمُورِكَ حَتَّى عَشْرَ مَرَّاتٍ ، مَا يَتَسَّتْ أَبَدًا! ۴. إِنْ وَاجَهْتَ الْفَشْلَ فِي أُمُورِكَ حَتَّى فِي الْمَرَّةِ الْعَاشِرَةِ، فَلَا تَيَاسُ أَبَدًا!
۱۴۸. « دوستانی را در زندگی ات انتخاب کن که تو را با اعمال خوبشان به راه حق فرا بخوانند! »:

۱. عَلَيْكَ أَنْ تَخْتَارِيَ فِي حَيَاتِكَ صَدِيقَاتٍ يَتَدَبَّنَكَ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِالْأَعْمَالِ الْحَسَنَةِ!
 ۲. اخْتَرِي فِي الْحَيَاةِ أَصْدِقَاءَ حَتَّى تَدْعُوكَ بِخَيْرِ أَعْمَالِهِمْ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ!
 ۳. اِنْتَبِخِي أَصْدِقَاءَ فِي حَيَاتِكَ يَتَدَبَّنُوكَ بِأَعْمَالِهِمُ الْحَسَنَةِ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ!
 ۴. اِنْتَبِخِي فِي حَيَاتِكَ الصَّدِيقَاتِ حَتَّى يَتَدَبَّنَكَ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِأَعْمَالِهِنَّ الْحَسَنَةِ!
۱۴۹. « بر آن چه از دستتان رفته است ناراحت نشوید تا خداوند بهتر از آن را به شما بدهد! »:

۱. لَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَقَدْتُمُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ يُعْطِيكُمْ خَيْرًا مِنْهُ! ۲. عَلَيْكُمْ أَلَّا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ حَتَّى يُعْطِيَكُمْ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُ!
 ۳. لَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ لِكِي يُعْطِيَكُمَا اللَّهُ أَفْضَلَ مِنْهُ! ۴. إِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ فَلَا تَحْزَنُوا عَلَيْهِ لِأَنَّ اللَّهَ يُعْطِيَكُمَا أَفْضَلَ مِنْهُ!
۱۵۰. « پیامبر خدا به یارانش چیزهایی را یاد می داد که سعادت دنیا و آخرت را برایشان تضمین می کرد! »:

۱. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يُعَلِّمُ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءَ تَضْمَنُ لَهُمْ سَعَادَةُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ!
 ۲. إِنْ رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءَ ضَمِنَ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَهُمْ!
 ۳. رَسُولُ اللَّهِ كَانَ يُعَلِّمُ الْأَصْحَابَ أَشْيَاءَ حَتَّى تَضْمِنَ لَهُمْ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ!
 ۴. يُعَلِّمُ رَسُولُ اللَّهِ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءَ تَضْمَنُ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَهُمْ!
۱۵۱. « این داروی نوشته شده روی این ورقه را می خواهم! »:

۱. أَطْلُبُ هَذِهِ الْأَدْوِيَةَ الْمَكْتُوبَةَ عَلَى هَذِهِ الْوَرَقَةِ! ۲. أُرِيدُ هَذِهِ الدَّوَاءَ الْمَكْتُوبَةَ عَلَى هَذِهِ الْوَرَقَةِ!
۳. أَطْلُبُ هَذَا الدَّوَاءَ الْمَكْتُوبَ عَلَى هَذَا الْوَرَقَةِ! ۴. أُرِيدُ هَذَا الدَّوَاءَ الْمَكْتُوبَ عَلَى هَذِهِ الْوَرَقَةِ!

۱۵۲. « به داروخانه می روم تا دماسنج و قرص های مسکن برای سردرد بخرم و برگردم! »:

۱. أَذْهَبُ إِلَى الصِّيدَلِيِّ لِأَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَ حَبُوبَ التَّسْكِينِ لِلصُّدَاعِ وَ أَرْجِعُ!
۲. أَذْهَبُ إِلَى الصِّيدَلِيَّةِ حَتَّى أَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَ الْحَبُوبَ الْمُسْكِّنَةَ لِلصُّدَاعِ وَ أَرْجِعُ!
۳. ذَهَبْتُ إِلَى الصِّيدَلِيَّةِ حَتَّى أَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَ الْحَبُوبَ الْمُهْدِئَةَ لِلصُّدَاعِ وَ رَجَعْتُ!
۴. سَأَذْهَبُ إِلَى الصِّيدَلِيَّةِ حَتَّى تَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَ الْحَبُوبَ الْمُسْكِّنَةَ لِلصُّدَاعِ وَ أَرْجِعُ!

۱۵۳. عَيْنِ الْخَطَا:

۱. علی الإنسان أن يستفيد من النعم في طريق الكمال: انسان باید از نعمت ها در راه تکامل استفاده کند،
۲. و لا ينسى مسؤوليته أمام الخالق: تا مسئولیت خویش را در مقابل خالقش فراموش نکند،
۳. لأن من لم ينتفع بالنعم في سبيل الحق: زیرا هرکس از نعمت ها در راه حق بهره من نشود،
۴. فقد كفر بها و ضيعها من دون حجة: نسبت به آن ها ناسپاسی کرده و آن ها را بی دلیل تباه کرده است!

۱۵۴. عَيْن «اللام» يَخْتَلِفُ عن الباقي:

۱. لأبعد تلميذاتي عن التَّكاسُلِ اجْتَهَدْتُ كَثِيرًا! ۲. في فصلِ الخريفِ يَقْطِفُ المزارعونَ ثَمَارَ الأشجارِ لِلْبَيْعِ فِي السُّوقِ!
۳. لِكُلِّ فصلٍ ثلاثةُ أشهرٍ! ۴. اجْتَنِبِ الشرَّ فهو خيرٌ لك!

۱۵۵. عَيْنِ الخطأ في الأفعال المضارعة:

۱. عليكم أن تُسَاعِدُونَنِي فِي جَمْعِ المَحَاصِلِ الزَّرَاعِيَّةِ! ۲. حاولْتُ كَثِيرًا لَتَهْذِيبِ نَفْسِي لِأَكُونَ أُسْوَةً لِلاخِرِينَ!
۳. ما تَجَمَّعَ الثَّمَلَةُ فِي الصَّيْفِ تَجِدُ ثَمَرَتَهُ فِي الشِّتَاءِ! ۴. لَنْ تَنَالُوا البرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ «

۱۵۶. عَيْنِ العبارة التي يَتَغَيَّرُ فيها زمان المضارع:

۱. حاولُوا أَنْ تَتَقَدَّمُوا فِي دروسكم! ۲. اصْبِرْ حَتَّى آكُلَ الفطورَ مَعَ أُسْرَتِي!
 ۳. جَلَسُوا عَلَى المائدةِ لِيَتَنَاوَلُوا الطَّعَامَ! ۴. المسلمون لن يَسْتَسْلِمُوا أَمَامَ ظُلْمِ الظَّالِمِينَ!
۱۵۷. عَيْنِ الصَّحِيحِ عن نوع الأفعال على التَّرتيب: «أَرَادَتِ المَجْتَمَعَاتُ البَشَرِيَّةُ أَنْ تَصِلَ إِلَى الكَمَالِ فَشَجَّعُوا شَبَابَهَا حَتَّى يُحَاوِلُوا فِي جَمِيعِ المَجَالَاتِ!»:

۱. فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع منصوب - فعل ماضٍ - فعل مضارع مرفوع
۲. فعل ماضٍ - فعل مضارع منصوب - فعل أمر - فعل مضارع منصوب
۳. فعل أمر - فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع منصوب
۴. فعل ماضٍ - فعل مضارع مرفوع - فعل أمر - فعل مضارع مرفوع

۱۵۸. عَيْنِ الحروف التي تُسْتَعْمَلُ قبل الفعل المضارع:

۱. أَنْ - حَتَّى - لَ - عَن - لَنْ ۲. حَتَّى - كَى - لَمْ - فِي - لَ ۳. إِنْ - أَنْ - حَتَّى - لَنْ - لِكَى ۴. لَ - لِكَى - مِنْ - حَتَّى - أَنْ
۱۵۹. عَيْنِ العبارة التي لَا يُوجَدُ فيها الفعل المستقبل في المعنى:

۱. نَحْنُ سَوْفَ نَتْلُو آيَاتِ الْقُرْآنِ لِيَهْدِيَنَا اللَّهُ! ۲. التَّجَارُ سَافَرُوا إِلَى بِلَادٍ مُخْتَلِفَةٍ لِلتَّجَارَةِ!
۳. الْكُفَّارُ لَنْ يَفْهَمُوا كَلَامَ الْحَقِّ فِي حَيَاتِهِمْ! ۴. سَتَرَضَى أُمِّي أَنْ أَذْهَبَ إِلَى السَّفَرِ!

۱۶۰. عَيْنِ فعلاً مضارعاً لَا يُغَيَّرُ علامته آخره إذا جاءت الحروف الناصبة أو الجازمة:

۱. هَلْ يُمْكِنُ أَنْ تَفْتَحَ النَّافِذَةَ لِيَتَغَيَّرَ هَوَاءُ الْغُرْفَةِ؟ ۲. عَزَمَتِ الْكَاتِبَاتُ أَنْ يُعَلِّمْنَ الْآخِرِينَ أَسْلُوبَ كِتَابَتِهِنَّ!
۳. إِنْ تَصَبَّرُوا يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ! ۴. سَاعَدَنِي مُعَلِّمِي لِأَكْتُبَ الْمَقَالَةَ الْمُفِيدَةَ!

۱۶۱. عَيْنُ الْخَطَا عَنْ الْفَعْلِ الْمَضَارِعِ:

۱. أَدْرُسَنَ جَيِّدًا حَتَّى لَا تَفْشَلَنَ فِي الْامْتِحَانَاتِ!
۲. لَنْ تَنَالَنِي إِلَّاءَ حَتَّى تُنْفِقَا مِمَّا تُحِبَّانِ!
۳. فَكَّرِي قَبْلَ أَنْ تَبْدِئِي بِالْكَلَامِ لِكَيْلَا تَنْدَمِي بَعْدَهُ!
۴. ذَهَبَ الطَّالِبَانِ إِلَى الْمُدِيرِ لِيَتَكَلَّمَا مَعَهُ عَنِ الْمَشَاكِلِ الدَّرَاسِيَّةِ!

۱۶۲. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ مِنَ الْحُرُوفِ النَّاصِبَةِ:

۱. الْأَعْدَاءُ يُحَاوِلُونَ كَثِيرًا لِيُفَرِّقُوا صُفُوفَ الْمُسْلِمِينَ!
۲. إِنَّهَا تُسَافِرُ بِالطَّائِرَةِ حَتَّى تَصِلَ إِلَى الْمِهْرَجَانِ سَرِيعًا!
۳. نَحْنُ نَتَعَلَّمُ الْعَرَبِيَّةَ لِكَيْ نَفْهَمَ الْفَارْسِيَّةَ أَفْضَلَ!
۴. إِنْ تَقْصُرَ آمَالُكَ فِي الدُّنْيَا تَحْصِلَ عَلَى مَا تُرِيدُهُ!

۱۶۳. عَيْنُ حَرْفِ «الْلامِ» تَخْتَلِفُ عَنِ الْبَقِيَّةِ:

۱. سَوْفَ تُسَافِرُ إِلَى مِصْرَ لِتَتَعَرَّفَ عَلَى مَعَالِمِهَا الْأَثَرِيَّةِ!
۲. لِلْقِيَامِ بِالْأُمُورِ الْمُهِمَّةِ يَجِبُ أَنْ تَكُونَ عِنْدَنَا إِرَادَةً رَاسِخَةً!
۳. إِقْرَأْ هَذَا الْكِتَابَ لِتَفْهَمَ أَهَمِّيَّةَ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ فِي الْعَالَمِ!
۴. إِنَّ فِي هَذَا الْعَالَمِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ!

۱۶۴. عَيْنُ حَرْفِ «اللامِ» تَخْتَلِفُ عَنِ الْبَقِيَّةِ:

۱. ذَهَبَ الْأَخُ الْأَصْغَرُ إِلَى الْأَخِ الْأَكْبَرِ لِيَتَعَذَّرَ إِلَيْهِ بِسَبَبِ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ!
۲. أَرْسَلَ اللَّهُ النَّبِيَّ (ص) بِالْبَيِّنَاتِ لِيَهْدِيَ النَّاسَ إِلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ!
۳. لِبِنَاءِ الْمُسْتَقْبَلِ الْمُضَى عَلَيْكَ أَنْ تُحَاوِلَ أَكْثَرَ مِنْ قَبْلِ!
۴. «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ»

۱۶۵. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ الْمَضَارِعُ الْمَنْصُوبَةُ:

۱. الْإِثَارُ صِفَةُ إِنْسَانِيَّةٍ يَجِبُ أَنْ تَنْتَزِينَ بِهَا!
۲. مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الْحُكْمُ بِمَا لَا يَعْلَمُ!
۳. «وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا»
۴. اقْتَعِ بِمَا عِنْدَكَ لِكَيْلَا تَمُدَّ يَدَيْكَ إِلَى النَّاسِ!

۱۶۶. عَيْنُ «حَتَّى» مِنَ الْحُرُوفِ النَّاصِبَةِ:

۱. «سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ»
۲. هَذَانِ الْفَلَّاحَانِ يَشْتَغِلَانِ فِي الْمَزْرَعَةِ مِنَ الصَّبَاحِ حَتَّى الْمَسَاءِ!
۳. انْتَخَبَ صَدِيقًا وَفِيًّا لِنَفْسِكَ حَتَّى لَا تَبْقَى وَحِيدًا فِي الْمَشَاكِلِ!
۴. كَاتِمُ الْعِلْمِ يَلْعَنُهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْحَوْتَ فِي الْبَحْرِ!

🔗 لغات مهم درس پنجم :

احتیال : فریبکاری ، کلاهبرداری	أَخَذَ : گرفت ، (در اینجا یعنی : شروع کرد) أَخَذَ يُنَادِي : شروع کرد به صدا زدن	لَاتَشَبَعُ : سیر نمی شود
إِسْتَشَارَ : مشورت کرد (مضارع : يَسْتَشِيرُ) (لَاتَسْتَشِرُ : مشورت نکن)	إِغْتَرَّ : فریب خورد (مضارع : يَغْتَرُّ) (لَاتَغْتَرِّوا : فریب نخورید)	أَصْلَحَ : اصلاح کرد ، درست گرداند (مضارع : يُصْلِحُ) ≠ أَفْسَدَ
أَسْرَعَ : شتافت (مضارع : يُسْرِعُ) = عَجَلَ	أَضْمَرَ : پنهان کرد (مضارع : يُضْمِرُ) = أَخْفَى ≠ أَظْهَرَ	إِسْتَطَاعَ : توانست (مضارع : يَسْتَطِيعُ)
حَكَى : حکایت کرد (مضارع : يَحْكِي) (يُحْكِي : حکایت می شود)	إِلْتَفَتَ : توجّه کرد (مضارع : يَلْتَفِتُ) (لَمْ يَلْتَفِتُوا : توجّه نکردند)	تَظَاهَرَ : به ... وانمود کرد ، تظاهر کرد (مضارع : يَتَظَاهَرُ)
أَنْكَرَ : دروغ دانست ، انکار کرد (مضارع : يُنْكِرُ)	بَرَّنَامَج : برنامه	بَعَدَ : دور کرد (مضارع : يُبْعِدُ)
تَخَلَّصَ : رها شد (مضارع : يَتَخَلَّصُ)	جَرَّ : كِشَانْد (مضارع : يَجِرُّ)	أَنْتَ عَلَى الْحَقِّ : حق با شماست
الْتِزَام : پایبندی ، تعهد (الْتِزَمَ / يَلْتَزِمُ)	حَدَّثَ : سخن گفت (مضارع : يُحَدِّثُ) = كَلَّمَ ، يُكَلِّمُ	سَبَّاحَة : شنا کردن
خَشَعَ : فروتنی کرد (مضارع : يَخْشَعُ)	رَصِيد : اعتبار مالی ، شارژ	سَبَّحَ : شنا کرد (مضارع : يَسْبَحُ)
سامِئِنِي : من را ببخش (سَامِعَ / يُسَامِعُ)	رَفَعَ : بالا بُرد (مضارع : يَرْفَعُ) (لَاتَرْفَعُ : بالا برده نمی شود)	فَلَتَهُ اللِّسَانِ : لغزش زبان از نیندیشیدن (جمع : فَلَتَات)
شَبَعَ : سیر شد (يَشْبَعُ)	شَحَنَ : شارژ کردن	شَرِيحَة : سیم کارت
صَاحِب : دوست (جمع : أَصْحَاب) = صَدِيق ≠ عَدُو	كَرَّرَ : تکرار کرد (مضارع : يُكْرِّرُ)	طَنَطَنَة : بانگ (بانگ آرام نیایش)
عَادَ : بازگشت (مضارع : يَعُودُ) = رَجَعَ	سَبَحَ : شنا کرد (مضارع : يَسْبَحُ)	قَرَّبَ : نزدیک ساخت (مضارع : يُقَرِّبُ)
كَبَّرَ : بزرگ شد (مضارع : يَكْبُرُ) ≠ صَغُرَ (كَبَرَتْ خِيَانَةٌ : خیانت بزرگی است)	كَادَ يَغْرُقُ : نزدیک بود غرق شود (مضارع : يَكَادُ)	صَفْحَة : یک روی چیزی (صَفَحَاتُ الْوَجْه : همه جای چهره)
لَاتَرْفَعُ : بالا برده نمی شود (بالا نمی رود)	كُلَّمَا : هرگاه ، هر بار	نَجْدَة : کمک = مُسَاعَدَة ، نَصْر

۱۶۷. عَيْنُ الْخَطَا لِتَكْمِيلِ الْفَرَاقَاتِ فِي أَجْوِبِهِ التَّالِيَةِ:

- الْقِصَّةُ الَّتِي هِيَ لِي أَبِي جِدًّا وَ أَطْلُبُ مِنْهُ أَنْ هِيَ مَرَّشَةُ أُخْرَى! (حَكَى - أَعْجَبْتَنِي - يُكْرِّرُ)
- إِذَا تُرِيدُ أَنْ تَجِدَ الصَّحِيحَ عَلَيْكَ أَنْ الْعُلَمَاءُ الْفَاضِلِينَ وَ هُمْ! (الطَّرِيقُ - تُشَاوِرُ - تَسْتَشِيرُ)
- مَا كُنْتُ أَسْتَطِيعُ أَنْ غَضَبِي، لِأَنَّ التَّصَادُمَ أَمَامِي وَ مَا كُنْتُ أُرِيدُ أَنْ عَنْهُ مَعَ أَحَدٍ! (أَظْهَرَ - تَحَدَّثَ - أَفْتَشَ)
- لَا الصَّدَقُ مَعَ اللَّهِ إِلَّا بِالْإِخْلَاصِ فِي وَأَنْتَ لَسْتَ إِلَّا تَكْذِبَ عَلَى الْآخَرِينَ! (يَتَجَلَّى - الْأَعْمَالُ - صَادِقًا)

۱۶۸. عَيْنُ الْخَطَا فِي تَرْجَمِهِ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطَا:

- (۱) يَبْلُغُ الصَّادِقُ بِصَدْقِهِ مَا لَا يَبْلُغُهُ الْكَاذِبُ بِكَذِبِهِ! (راستگویی-فریبکاری)
- (۲) كُلَّمَا قَصَدَ الْعَاصِي أَنْ يَقْتَرِبَ مِنْ مَعْصِيَةٍ إِمْتَنَعَ عَنْهُ لُوفَائِهِ بِالْعَهْدِ! (هرگاه-خودداری کرد)
- (۳) مَا أَضْمَرَ أَحَدٌ شَيْئاً إِلَّا ظَهَرَ فِي فَلَائِتِ لِسَانِهِ وَ صَفَحَاتِ وَجْهِهِ! (پنهان کرد-لغزش ها)
- (۴) كَثُرَتْ خِيَانَتُهُ أَنْ تُحَدِّثَ أَحَاكَ حَدِيثاً، هُوَ لَكَ مُصَدِّقٌ وَأَنْتَ لَهُ كَاذِبٌ! (غرور داشت-بسیار راستگو)

۱۶۹. عَيْنُ الْخَطَا فِي تَرْجَمَةِ الْمَفْرَدَاتِ الْمُعَيَّنَةِ:

- (۱) كَانَ طِفْلٌ يَعْرِفُ السَّابِحَةَ وَلَكِنْ تَظَاهَرَ بِالْغَرَقِ وَنَادَى أَصْحَابَهُ: النَّجْدَةُ، النَّجْدَةُ! (شنا کردن-واهمود کرد-کمک)
- (۲) فَأَسْرَعَ صَاحِبُهُ إِلَيْهِ لِيُنْقِذَهُ، وَ عِنْدَمَا وَصَلَ إِلَيْهِ ضَحِكَ عَلَيْهِ بِصَوْتٍ مُرْتَفِعٍ! (شتافت-تا نجات دهد-بلند)
- (۳) كَرَّرَ الطِّفْلُ هَذَا الْعَمَلَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ حَتَّى إِرْتَفَعَ الْمَوْجُ وَكَادَ الطِّفْلُ يَغْرُقُ! (تکرار کرد-بالا رفت-نزدیک بود)
- (۴) فَأَخَذَ يَنَادِي صَاحِبَهُ وَلَكِنَّهُ حَسِبَ أَنَّهُ يَكْذِبُ، فَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهِ وَ بَعْدَ عَنْ هُنَاكَ! (گرفت -محاسبه کرد-برنگشت)

۱۷۰. عَيْنُ الْخَطَا فِي مُرَادِفِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَط:

- (۱) لَا تَعْتَزُوا بِصَلَاتِهِمْ وَ لَا بِصِيَامِهِمْ وَلَكِنْ اخْتَبِرُوهُمْ عِنْدَ صِدْقِ الْحَدِيثِ وَ ادْأُوا الْأَمَانَةَ! (امتنحوا-ایفاء)
 - (۲) وَعَظَّ الرَّجُلُ الصَّالِحُ الرَّجُلَ الْعَاصِيَ بِأَنْ يَلْتَزِمَ الصَّدْقَ، وَ عَاهَدَهُ الرَّجُلُ عَلَى ذَلِكَ! (نصح-المذنب)
 - (۳) قَامَ الْكَاذِبُ بِالضَّرَاحِ وَ نَادَى أَصْحَابَهُ لَكُنْهُمْ إِعْتَقِدُوا أَنَّهُ كَذِبُهُ أُخْرَى! (أصدقاء-آمنوا)
 - (۴) جَاوَلَ الرَّجُلُ الْمَذْنِبُ أَنْ يَصْلَحَ أَعْمَالُهُ السَّيِّئَةُ فَطَلَبَ مِنَ الْعَابِدِ الْمُسَاعِدَةَ! (عَجَز-الموعظه)
۱۷۱. «طَلَبَ الْمَذْنِبُ مِنْ زَاهِدٍ.....مَنْعَهُ عَنْ إِرْتِكَابِ..... فَقَالَ لَهُ الْتَزِمَ بِالصَّدْقِ وَ أَخَذَ مِنْهُ.....ذَلِكَ!». عَيْنُ الْخَطَا لِلْفَرَاقَاتِ:

- (۱) نَصِيحَةُ-الدُّنُوبِ-عَهْدًا عَلَى
- (۲) مَوْعِظَةُ-الْمَعَاصِي-مِيثَاقًا عَلَى
- (۳) طَرِيقَةُ-السَّيِّئَاتِ-تَعَهُّدًا بِ
- (۴) مِشْكَاهُ-الْفُلُوتِ-وَدِيعَةً لـ

۱۷۲. عَيْنُ مَا لَا يُنَاسِبُ الْفَرَاعِينَ فِي الْأَجْوِبَةِ التَّالِيَةِ:

- (۱) الرَّجُلُ الْمَذْنِبُ عَلَى.....أَعْمَالِهِ السَّيِّئَةِ، فَقَدَّهَبَ إِلَى حَكِيمٍ! (يَقْدِر-إصلاح)
- (۲) الرَّجُلُ مِنْ شَرِّ ذُنُوبِهِ بِسَبَبِ عَلَى الصَّدْقِ شَيْئاً فَشَيْئاً! (يُخْلَصُ-بِقَائِهِ)
- (۳) شَاهَدَ الشَّابُّ عَمَلِهِ وَ مَا.....إِلَى الْكَذِبِ مَرَّةً أُخْرَى! (نتیجه-عاد)
- (۴) لَا تَنْتَظِرُوا إِلَى.....سَهْمٍ بِاللَّيْلِ وَلَكِنْ انظُرُوا إِلَى الْحَدِيثِ! (طَنَطَنَهُ-صدق)

۱۷۳. عَيْنُ الْخَطَا فِي تَرْجَمَةِ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَط:

- (۱) إِنَّ الْعَرَبَ يَرْتَكِبُ أخطاءَ كَثِيرَةً عِنْدَمَا يَتَظَاهَرُ بِالْإِزْمِ بِحُقُوقِ الْإِنْسَانِ! (فریب می دهد-پایبند کردن)
- (۲) لَا تَسْتَشِيرِ الْكَذَّابَ فَإِنَّهُ يَجْعَلُكَ تَظُنُّ الْقَرِيبَ بَعِيداً وَ الْبَعِيدَ قَرِيباً! (مشورت نکن-وادار می کند تو را بینداری)
- (۳) كُلَّمَا كَانَ الرَّجُلُ يَقْصِدُ أَنْ يَرْتَكِبَ مَعْصِيَةً يَمْتَنِعُ عَنْهُ لُوفَائِهِ بِعَهْدِهِ! (مرتکب شود-خودداری می کرد)
- (۴) فَهِمْتُ أَنَّ بِطَاقِهِ الشَّحْنَ لَا تَعْمَلُ فَأَعَدْتُهَا إِلَى الْمُوظَّفِ، فَبَدَّلَهَا! (آن را پس دادم-آن را عوض کرد)

📖 جمله بعدِ نکره (صفت به صورت جمله وصفیه) :

هرگاه پس از اسم نکره ای « چه با فاصله و چه بدون فاصله » ، فعل و یا جمله اسمیه ای قرار بگیرد که آن اسم نکره را توضیح دهد آن فعل و یا جمله اسمیه دارای نقش صفت بصورت جمله اسمیه برای آن اسم نکره محسوب می گردد.

بنابراین در بحث جمله وصفیه ابتدا به دنبال اسم نکره باشید .

🔍 در ترجمه جمله وصفی، حرف (که) را بر آن می افزاییم (اسم نکره (که) + جمله وصفیه) و خود فعل مطابق نیاز جمله معمولاً به صورت زیر ترجمه می شود.

ماضی + ماضی	↔	ماضی بعید (یا ماضی ساده)
ماضی + مضارع	↔	ماضی استمراری
مضارع + مضارع	↔	مضارع التزامی (یا مضارع اخباری)

إِنَّ الْجَهَادَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَتَحَهُ لِخَاصَّةِ أَوْلِيَائِهِ : (بابِ نکره و موصوف - فَتَحَ جمله وصفیه به صورت جمله فعلیه)

همانا جهاد دری از درهای بهشت است که خداوند آن را برای دوستان خاصش باز کرده است .

اِشْتَرَيْتُ كِتَابًا صَفَحَاتُهُ كَثِيرَةٌ : (کتاباً نکره و موصوف - « صفحاته کثیره » جمله وصفیه به صورت جمله اسمیه)

کتابی را که صفحاتش زیاد بود، خریدم.

لَا خَيْرَ فِي دِينٍ لَا تَقَفُّ فِيهِ : (دینِ نکره و موصوف - « لا تقفُ فيه » جمله وصفیه به صورت جمله اسمیه)

در دینی که هیچ تفکری در آن نباشد هیچ خیری نیست.

قَرَأْتُ آيَةَ أَثَرْتُ فِي قَلْبِي : (آیه نکره و موصوف - أَثَرْتُ جمله وصفیه از نوع جمله فعلیه)

آیه ای را که در قلبم اثر گذاشت (گذاشته بود) ، خواندم .

نکته : گاهی یک اسم نکره دو صفت دارد که دومی به شکل فعل (جمله وصفیه) است .

مثال : شَجَرَةُ الْخُبْزِ شَجَرَةٌ اسْتَوَائِيَّةٌ تَنْمُو فِي جُرْزٍ : (استوائیه صفت مفرد - تنمو جمله وصفیه برای شجره)

↔ درخت نان درختی است که در جزیره هایی رشد می کند .

هشدار: ممکن است در تست، تنوین اسم نکره را نگذارند و داوطلب باید تشخیص بدهد که اسم تنوین دارد. بنابراین اگر اسمی ال نداشته باشد و مضاف هم نباشد حتماً باید تنوین بگیرد؛ یعنی نکره است.

نکته: جمله ای که با یکی از حروف ربط مانند «فَ، وَ، ثُمَّ، بَلْ، لَكِنْ، حِينَما، حَيْثُ، حَتَّى، أَنْ، إِنَّ، أَمْ، وَ...» شروع شده باشد **می تواند جمله وصفیه** باشد. مثال: إِذَا عَلِمْتَ فَأَعْمَلْ: (فَ + اَعْمَلْ، بنابراین جمله وصفیه نیست) (زمانی که یاد گرفتی پس عمل کن)

نکته: دقت کنید هر جمله ای که بعد از یک اسم نکره بیاید، **لزوماً جمله وصفیه نیست**، بلکه باید حتماً ببینید که با آن اسم نکره ارتباط معنایی دارد یا خیر:

مثال ۱: رَأَيْتُ الطَّائِرَ عَلَى شَجَرَةٍ يَحْمِلُ حَبَّةً: پرندۀ ای را بر روی درختی دیدم در حالیکه دانه ای حمل می کرد. يحملُ جمله وصفیه نیست زیرا به شجره ربطی ندارد بلکه با اسم معرفه «الطائر» ارتباط دارد و آنرا توضیح می دهد بنابراین (جمله حالیه) می باشد.

مثال ۲: مَنْ يَرْحَمُ مَظْلُوماً يَرْحَمُهُ اللَّهُ: هرکس به مظلومی رحم کند، خداوند به او رحم می کند. يَرْحَمُهُ جمله وصفیه نیست بلکه جواب شرط برای «مَنْ» می باشد.

نتیجه: اگر قبل از جواب شرط، اسم نکره ای بیاید، مراقب باشید تا در تله طراحان سوال نیفتید.

۱۷۴. «عَوَّدَتْ لِسَانِي كَلَامًا يُغَيِّرُ سُلُوكَ النَّاسِ وَ هُمْ لَا يَخَافُونَ مِنْهُ!»:

۱. زبانم را به سخنی عادت دادم که رفتار مردم را تغییر می داد و آن ها از آن نمی ترسیدند!
۲. زبان من به سخنی عادت کرده است که رفتار مردم را تغییر می دهد و آن ها از آن نمی ترسند!
۳. زبانم را به سخنی عادت دادم که با آن رفتار مردم تغییر داده می شود و آن ها از آن نمی ترسند!
۴. زبان خود را به سخنی عادت داده ام که رفتار مردم را تغییر می دهد و آن ها از آن نمی ترسند!

۱۷۵. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. سافرتُ إِلَى قَرْيَةٍ وُلِدْتُ فِيهَا: به روستایی سفر کردم که در آن متولد شده بودم!
۲. أَقْتَشُ عَنْ مَقَالَةٍ تُبَيِّنُ آدَابَ الْكَلَامِ: دنبال مقاله ای می گردم که آداب سخن گفتن را آشکار کند!
۳. جَلَسْتُ تَحْتَ شَجَرَةٍ تُعَرِّدُ طَيْرُهَا: در زیر درختی نشستم که پرندگانش آواز می خوانند!
۴. الْقِنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَنْفَدُ: قناعت گنجی است که تمام نمی شود!

۱۷۶. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. شَاهَدْتُ فِي الشَّارِعِ سَيَّارَةً تَتَحَرَّكُ بِسُرْعَةٍ: در خیابان ماشینی را دیدم که با سرعت حرکت می کرد!
۲. يَجِيءُ يَوْمٌ لِلْعَالَمِينَ مَتَلِي الْأَرْضُ فِيهِ بِالْعَدْلِ: روزی برای جهانیان می آید که زمین در آن از عدالت پر شود!
۳. عَلَّمَنَا الْمُعَلِّمُ دَرَسًا مَا سَمِعَهُ زُمَلَائِي حَتَّى الْآنَ: معلم به ما درسی را یاد داد که هم کلاسی هایم تاکنون آن را نشنیده بودند!
۴. هُنَاكَ فِي مَدْرَسَتِنَا أَشْجَارٌ غُرِسَتْ فِي السَّنَوَاتِ الْمَاضِيَةِ: درختانی در مدرسه ما وجود دارند که در سال های گذشته کاشته اند!

۱۷۷. «عَلَى الْمُتَكَلِّمِ أَنْ يَكُونَ كَلَامُهُ لَيْثًا عَلَى قَدْرِ عَقْلِ الْمُخَاطَبِ لِكَيْ يُقْنِعَهُ وَ يَكْسِبَ مَوَدَّتَهُ!»:

۱. بر گوینده است که سخنش به اندازه عقل مخاطب خود نرم باشد تا او را قانع نماید و دوستی اش کسب شود!
۲. گوینده باید که سخنش به اندازه عقل مخاطب باشد، تا او را قانع کند و دوستی او را به دست آورد!
۳. گوینده باید سخن خود را به اندازه عقل مخاطب با نرمی قرار دهد تا او قانع شود و دوستی او را به دست بیاورد!
۴. باید گوینده سخنش براساس عقل مخاطب نرم باشد تا او قانع شود و دوستی اش حاصل شود!

۱۷۸. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. مَنْ خَافَ النَّاسَ مِنْ لِسَانِهِ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ: هرکه مردم از زبانش ترسیده باشند، او از اهل آتش است!
۲. أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ: پناه می برم به خداوند از نفسی که سیر نشود!
۳. أَعُوذُ بِرَبِّي مِنْ دَعَاءٍ لَا يُسْمَعُ: به پروردگار خود پناه می برم از دعایی که نمی شنود!
۴. أَتَقَى النَّاسَ مَنْ قَالَ الْحَقَّ فِي مَا لَهُ وَ عَلَيْهِ: پرهیزکارترین مردم کسی است که حق بگوید در آن چه که به سود یا زیان او است!

۱۷۹. «كَلِمَةُ خَيْرٍ تَفِيدُ، أَفْضَلُ مِنْ كِتَابٍ لَا فَائِدَةَ لَهُ!»:

۱. کلمه خوب پرفایده، بهتر از آن کتابی است که فایده ای به کسی نرساند!
 ۲. سخن نیکی که تو از آن بهره ببری، برتر است از کتابی که هیچ فایده ای نرساند!
 ۳. یک کلمه خوب که مفید باشد، بهتر از کتابی است که هیچ فایده ای نداشته باشد!
 ۴. یک سخن نیک که فایده ای برساند، بهتر از آن کتابی است که فایده ای در آن نباشد!
- ۱۸۰. « وجدت طریق علاجی فی مقالات المجلات الطبیة الّتی قد کُتبت عن عوامل تُسکّن آلام المفاصل!»: راه درمانم را در..**

۱. مقاله های پزشکی پیدا کردم که در مجله ها نوشته شده است راجع به عواملی که دردهای مفصل را کم می کند!
۲. مقالات مجلات پزشکی پیدا کردم که درباره عواملی که دردهای مفصل را آرام می کند، نوشته شده است!
۳. مقاله هایی که درباره عوامل کاهش دهنده دردهای مفصل، در مجلات پزشکی نوشته می شود، پیدا کردم!
۴. مقالات پزشکی مجله ها پیدا کردم آن جا که درباره عوامل آرام کننده دردهای مفصل نوشته شده بود!

۱۸۱. « کنت أعرف کتاباً قد کتب أكثر مقالاته فی صحف مدینتنا! »:

۱. من نویسنده ای را شناختم که اکثر مقاله های او در روزنامه شهر ما به چاپ رسیده بود!
 ۲. نویسنده ای را می شناختم که بیشتر مقالات خود را در روزنامه های شهرمان نوشته بود!
 ۳. به نویسنده ای معرفی شدم که اکثر مقاله هایش در روزنامه شهرمان به چاپ رسیده است!
 ۴. با نویسنده ای آشنا شدم که بیشتر مقالات خویش را در روزنامه های شهرمان نوشت!
- ۱۸۲. « دیروز فیلمی را می دیدم که دو سال پیش جایزه اسکار را به دست آورده بود! »:**

۱. اُمس شاهدتُ ذلک الفلم الذی حَصَلَ علی جائزَة اُوسکار قَبْل سَنَتین!
۲. کُنْتُ قَدْ شاهدتُ اُمس الفلم حَصَلَ علی جائزَة اُوسکار قَبْل سَنَة!
۳. اُمس کُنْتُ اُشاهدُ الفلم یَحْصُلُ علی جائزَة اُوسکار قَبْل سَنَتین!
۴. کُنْتُ اُشاهدُ اُمس فلماً حَصَلَ علی جائزَة اُوسکار قَبْل سَنَتین!

۱۸۳. عین الخطأ:

۱. انسان با شیوه سخن گفتنش شناخته می شود: یُعَرَّفُ الإنسانَ نَفْسُهُ بِأُسلوبِ کلامِهِ!
۲. سخن درست و استوار در دل های مردم اثر می گذارد: یُوَثِّرُ الْقَوْلُ السَّیِّدُ فی قُلُوبِ النَّاسِ!
۳. عاقل کسی است که از جایگاه های تهمت ها دوری می کند: العاقلُ مَنْ یَجْتَنِبُ مَوَاضِعَ التَّهْمِ!
۴. باید حق را بگویی هرچند به ضررت باشد: یَجِبُ أَنْ تَقُولَ الْحَقَّ و إن کانَ عَلَیکَ!

۱۸۴. عین الجملة الوصفیة:

۱. من أهمّ موصّفاتِ هذه الشَّجرة أنّها تُعطی أثماراً طوَل السَّنَة!
۲. ظواهرُ الطبیعة تُثبِتُ حقیقةً واحدةً و هی قُدْرَةُ اللهِ!

۳. تَوَجَّدُ غَابَاتٌ جَمِيلَةٌ مِنْ أَشْجَارِ الْبَلَوِطِ فِي مَحَافِظَةِ إِيْلَامِ وَلَرِسْتَانِ! ۴. رَأَيْتُ أَفْرَاسًا فِي الصَّحْرَاءِ تَجُولُ فِي فَصْلِ الرَّبِيعِ!
۱۸۵. عَيْنٌ مَا جَاءَتْ فِيهِ جَمَلَةٌ وَصْفِيَّةٌ:

۱. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ!
۲. الَّذِي يَتَكَلَّمُ فِي مَا لَا يَعْلَمُ بَقَعُ فِي خَطَا!
۳. أَبَحَثُ عَنْ نَصِّ حَوْلَ أَهْمِيَّةِ زِرَاعَةِ الْأَشْجَارِ!
۴. قَبْرُ كُورُشِ يَجْذِبُ سَيَّاحًا مِنْ دُولِ الْعَالَمِ!
۱۸۶. عَيْنُ الْجَمَلَةِ الْوَصْفِيَّةِ:

۱. إِنْ تَعْرِسَ غَرْسًا يَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ!
۲. يُعْجِبُنِي جَدًّا حَارِشُ مَرْمَى فَرِيقِ السَّعَادَةِ!
۳. «اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمَشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ»
۴. «أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصَى فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ»
۱۸۷. عَيْنُ الْعِبَارَةِ الَّتِي لَيْسَتْ فِيهَا جَمَلَةٌ وَصْفِيَّةٌ:

۱. الشَّجَرَةُ الْخَانَقَةُ شَجَرَةٌ تَنْمُو فِي بَعْضِ الْغَابَاتِ الْاِسْتَوَائِيَّةِ!
۲. إِنْ تَطَالَعَ كِتَابًا مَفِيدًا يُسَاعِدُكَ عَلَى كِتَابَةِ إِنْشَائِكَ!
۳. فِي الْحِصَّةِ الثَّلَاثَةِ تَكَلَّمَ مَعَ زَمِيلٍ يَجْلِسُ جَنْبَهُ!
۴. تَلَوْتُ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ أَثَّرَتْ فِي قَلْبِي!
۱۸۸. عَيْنُ نَكْرَةٍ وَصِفَتْ:

۱. مَنْ يُحَاوِلُ كَثِيرًا يَصِلُ إِلَى أَهْدَافِهِ!
۲. «مَا تَقَدَّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ»
۳. الْعَالَمُ حَيٌّ وَإِنْ كَانَ مَيِّتًا!
۴. شَاهَدْتُ بَرْنَامَجًا يُسَاعِدُنِي فِي الدَّرُوسِ الصَّعْبَةِ!
۱۸۹. أَكْمِلِ الْفَرَاغَ بِالْكَلِمَةِ الْمُنَاسِبَةِ لِإِيجَادِ الْجَمَلَةِ الْوَصْفِيَّةِ: «هَؤُلَاءِ..... يَدْرُسُونَ فِي جَامِعَةِ طَهْرَانِ فِي فَرْعِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ!»
۱. الطُّلَّابُ ۲. طُلَّابٌ ۳. الطَّالِبَاتُ ۴. طَالِبَاتٌ

۱۹۰. عَيْنٌ «جَلَسَ» وَصَفَ نَكْرَةً:

۱. وَصَلَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ وَجَلَسَ عَلَى الْكُرْسِيِّ!
۲. عِنْدَمَا سَمِعَ هَذَا الْخَبَرَ حَزَنَ شَدِيدًا فَجَلَسَ لِحَظَةً!
۳. مَنْ يَطْلُبُ أَنْ يَتَّعِدَ عَنْ كُلِّ خَطَا جَلَسَ لِلتَّفَكُّرِ فِي أَعْمَالِهِ!
۴. رَأَيْتُ فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ طَالِبًا جَلَسَ ذَلِكَ الْيَوْمَ فِي مَكْتَبَةِ الْمَسْجِدِ!
۱۹۱. عَيْنُ الْوَصْفِ جَمَلَةٌ:

۱. عُلَمَاءُنَا الْمُجْتَهِدُونَ قَدْ تَقَدَّمُوا فِي الْمَجَالَاتِ الْمُخْتَلِفَةِ!
۲. فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ شَيْخٌ حَكِيمٌ يُشَاوِرُهُ النَّاسُ فِي أُمُورِهِمْ!
۳. قَدْ طُبِعَتْ فِي هَذِهِ الْمَجَلَّةِ مَقَالَاتٌ قِيَمَةٌ عَنِ الْاِقْتِصَادِ!
۴. إِنَّ الصُّورَ الْمُتَحَرِّكَةَ وَاحِدَةٌ مِنْ اخْتِرَاعَاتِ إِدِيسُونِ!
۱۹۲. عَيْنُ الْوَصْفِ لَيْسَ جَمَلَةٌ:

۱. الْاِكْتِشَافَاتُ الْحَدِيثَةُ أَثْبَتَتْ أَنَّ لِلْأَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ تَأْثِيرَاتٍ عَلَيْنَا!
۲. إِحْتِرَامُ الصَّغَارِ مِنْ أُمُورٍ كَانَ يَهْتَمُّ النَّبِيُّ (ص) بِهَا دَائِمًا!
۳. فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ أَنَا بِحَاجَةٍ إِلَى صَدِيقٍ يُسَاعِدُنِي فِي الْمَشَاكِلِ!
۴. أُرِيدُ أَنْ أَشَاهِدَ فَلَمَّا افْتَرَحَهُ أَحَدُ زَمَلَانِي!
۱۹۳. عَيْنُ الْوَصْفِ جَمَلَةٌ:

۱. مِنْ آمِنٍ وَانْفَقَ مِنْ أَمْوَالِهِ الطَّيِّبَةِ فِي سَبِيلِ الْحَقِّ نَجَا!
۲. إِنَّ اللَّحْمَ غِذَاءٌ مَفِيدٌ تُكْنَزُ فِيهِ مَقَادِيرُ كَثِيرَةٍ مِنَ الْبُرُوتِينَ!

۳. لا تُشغل نفسك بأمور غير مهمة فتغفل عما ينفعك و يُهمك! ۴. على المرء أن يتواضع لمن علمه و يحاول أن يصبح أفضل منه!

۱۹۴. عین الجملة الوصفية:

۱. كنت أبحث عن كتاب يناسب ثمنه لي ؛
۲. فتشيت عنه في مكتبات عديدة لكن ما حصلت عليه،
۳. فراجعت الكتب التي كانت بين يدي في البيت،
۴. و رأيت أن أتمن الكتب هو الذي يُقرأ و يُعمل به!

۱۹۵. عين ما ليست فيه صفة:

۱. حكّت لنا جدتي حكاية ما سمعناها، عن كيفية دراسة النساء في الماضي!
۲. وفرت الأسرة لأولادها الصغار ما يحتاجون إليه حتّى يدرسوا!
۳. أصبحت المصافحة بالأيدي عملاً شائعاً بين الأصدقاء!
۴. التلاميذ يصلون إلى مدارسهم مبكرين كلّ يوم!

لغات مهم درس ششم:

اَحْتَقَرُ : خوار شد (يَحْتَقِرُ)	اَجْوَدُ : بخشنده تر ، بخشنده ترین	اَجْرُ : مزد
اَسْرَى : اسیران	اَسْلَمَ : مسلمان شد (يُسْلِمُ)	اَسَرَ : اسیر کرد (يَأْسِرُ)
اِفْتَقَرَ : فقیر شد (يَفْتَقِرُ)	اَطْلَقَ : رها کرد (يُطْلِقُ)	اَطْعَمَ : طعام داد (يُطْعِمُ)
بَتَيْنَا : بنا کردیم (بَتَى / يَتْنَى)	اَهْلُ : خانواده	اَمَنَ : ایمان آورد (يُؤْمِنُ)
خَصَلَةُ : ویژگی	خَائِبٌ : نا امید	جوع : گرسنگی
سابقُ : پیشتر	رَدَّ : برگرداند (يَرُدُّ)	دَلَّ : خوار شد (يَذِلُّ)
شَدَائِدُ : سختی ها ، گرفتاری ها	سَعَةً : توانمندی (ذوسَعَةٍ : توانمند)	سَلَامٌ : آشتی
صَاعٌ : تباہ شد ، گم شد (يَضِيعُ)	صَمَدٌ : بی نیاز	صَفَى : برگزیده
لَا تَزَالُ : پیوسته	فَكَّ : باز کرد (يَفْكُ)	عَرَضُ : ناموس ، آبرو
مَكْرُوبٌ : اندوهگین	مَكْرَمَةٌ : بزرگواری	مُضَرٌ : نام قبیله
آتَى : داد (يُؤْتِي)	يُعِينُ : یاری می کند (ماضی : اَعَانَ)	مُلْكٌ : پادشاهی
يَفْرُجُ عَنِ الْمَكْرُوبِ : اندوه غمگین را می زداید (ماضی : فَرَجَ)	وَلَدَ : زایید (يَلِدُ) (لَمَيْلِدٌ : نزاییده است)	يَحْمِي : پشتیبانی می کند (ماضی : حَمَى)

۱۹۶. «كَانَ هَذَا الرَّجُلُ الصَّالِحُ يَفْكُ الْأَسِيرَ وَ يَحْفَظُ الْجَارَ وَ يَحْمِي الْأَهْلَ وَالْعَرَضَ وَ يَفْرُجُ عَنِ الْمَكْرُوبِ!» عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي جَمْعِ التَّكْسِيرِ لِلْكَلِمَاتِ الْمُعْيَنَةِ:

- (۱) الْأَسْرَى-الْجِيرَانُ-الْأَهَالِي-الْأَعْرَاضُ
(۲) الْأَسْرَى-الْجِيرَانُ-الْأَهَالِي-الْأَعْرَاضُ
(۳) الْأَسْرَى-الْجِيرَانُ-أَهَالٍ-الْمَعَارِضُ
(۴) الْأَسِيرَاءُ-الْجَارِينَ-الْأَهَالِي-الْأَعْرَاضُ

۱۹۷. عَيْنِ الْخَطَا فِي مُضَادِّ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

- (۱) فَلَمَّا أَطْلَقَهَا النَّبِيُّ (ص) رَجَعَتْ إِلَى أَخِيهَا «عَدِيٌّ» وَ هُوَ رَئِيسُ قَوْمِهِ! (أَسَرَ)
(۲) هَذَا الرَّجُلُ يَحْفَظُ الْجَارَ وَ يَحْمِي الْأَهْلَ وَشِ الْعَرَضَ وَ يَفْرُجُ عَنِ الْمَكْرُوبِ! (الْمَسْرُور)
(۳) إِنَّ أَبِي كَانَ سَيِّدَ قَوْمِهِ، يَنْشُرُ السَّلَامَ، وَ يُعِينُ الضَّعِيفَ عَلَى شِدَائِدِ الدَّهْرِ! (الْأَمَانُ)
(۴) رَأَيْتُ أَخَاهُ يُحِبُّ الْفَقِيرَ، وَ يَفْكُ الْأَسِيرَ، وَ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ! (يَكْرَهُ)

۱۹۸. عَيْنِ الْخَطَا فِي مَفْرَدِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي أُشِيرَ إِلَيْهَا بِخَطٍّ:

- (۱) وَ لَمَّا ذَهَبَتِ الْبِنْتُ مَعَ الْأَسْرَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ص) سَلَمَتْ عَلَيْهِ وَ جَلَسَتْ! (الْأَسِير)
(۲) إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يُطْعِمُ الْمُسِينِ، وَ يَنْشُرُ السَّلَامَ وَ يُعِينُ الضَّعِيفَ عَلَى شِدَائِدِ الدَّهْرِ! (شِدَّة)
(۳) هَذِهِ صِفَاتُ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا: أَتْرَكُوها فَإِنَّ أَشْبَاهَا كَانَ يُحِبُّ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ! (مَكْرَمَةٌ)
(۴) فَقَالَتْ الْآبَاءُ حَاتِمِ الطَّائِي لِأَخِيهَا: يَا أَخِي، إِنِّي رَأَيْتُ خِصَالًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ تُعْجِبُنِي! (خَصَلَةٌ)

۱۹۹. عَيْنِ الْخَطَا فِي تَرْجُمَةِ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

- (۱) فَإِذَا يَكُونُ نَبِيًّا فَلِلْسَابِقِ فَضْلُهُ، وَإِذَا يَكُونُ مَلِكًا فَلِلْأَوَّلِ فِي عِزِّ مُلْكِهِ! (پیشرو-پیوسته)
 (۲) يُعَلِّمُ الْآبَاءَ أَبْنَاءَهُمْ أَشْيَاءَ كَثِيرَةً لِيُسَاعِدُوهُمْ عَلَى اكْتِسَابِ الْأَخْلَاقِ الْحَسَنَةِ (آموزش میدهند-تا یاری کنند)
 (۳) رَأَيْتَ ذَلِكَ الْعَابِدَ يَحْمِي الْأُسْرَةَ وَالْعِرْضَ وَيُقْرِجُ عَنِ الْمَكْرُوبِ! (حمایت میشود-باز میشود)
 (۴) لَا تَحْقِرُوا إِخْوَانَكُمْ لِأَنَّ مَنْ حَقَرَ مُؤْمِنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُدْلِهِ فَلْيَتَرَكُ عَمَلَهُ السَّيِّئَ! (تحقیر نکنند-خوار میکند)
 ۲۰۰. «هؤلاء إشخاص لَمْ..... يَدِ الْآخِرِينَ فِي... الدَّهْرِ، إِذَنْ..... أَنْ يُسَاعِدَهُمُ الْآخَرُونَ!». عَيْنِ الصَّحِيحِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاقَاتِ:

(۱) يَقْبَلُوا-شَدَائِدَ-لِيَنْتَظِرُوا (۲) يَطْلُبُوا-مَصَاعِبَ-لَا يَنَاسُوا

(۳) يَأْخُذُوا-مَصَاعِبَ-لَا يَتَوَقَّعُوا (۴) يَرُدُّوا-صُعُوبَاتِ-لِيَدْعَمُوا

۲۰۱. «قَالَتِ الْبِنْتُ لِلرَّسُولِ (ص): إِنَّ أَبِي كَانَ سَيِّدَ قَوْمِهِ، يُفَكُّ الْأَسِيرَ وَ يَحْفَظُ الْجَارَ وَ يَحْمِي الْأَهْلَ وَالْعِرْضَ!». عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي مَرَادِفِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي أُشِيرَ إِلَيْهَا بِخَطِّ:

(۱) يُحَرِّرُ-يَصُونُ-يُدَافِعُ-الْأُسْرَةَ (۲) يَرُدُّ-يُحَافِظُ-يُحَامِي-الْأُسْرَى

(۳) يُطْلِقُ-يَضْمَنُ-يَشْمُلُ-الْأَقْرِبَاءَ (۴) يُطْلُقُ-يُلْجِي-يُعِينُ-الْأَقْرَبَ

۲۰۲. «لِ..... الْإِنْسَانِ الَّذِي..... نَفْسُهُ لِ..... اللَّهِ أَوْضَاعُهُ!». عَيْنِ الصَّحِيحِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاقَاتِ:

(۱) يَنْتَظِرُ-يُغَيِّرُ-يُغَيِّرُ (۲) يَتَوَقَّعُ-يَتَغَيَّرُ-يُسَاعِدُ

(۳) يُغَيِّرُ-يَتَغَيَّرُ-يَبْسُطُ (۴) يَتَغَيَّرُ-يُغَيِّرُ-يَنْشُرُ

۲۰۳. الْمُؤْمِنُونَ لِ..... عَلَى اللَّهِ الَّذِي لَا..... خَائِبِينَ وَلَا..... مِنْ رَحْمَتِهِ أَبَدًا!

(۱) يَعْتَمِدُوا-يَضِيْعُ-يَطْرُدُوا (۲) يَتَوَكَّلُوا-يَرُدُّ-يَنَاسُوا

(۳) يَتَوَقَّعُوا-يَجْعَلُ-يَفِرُّوا (۴) يَسْتَلِمُوا-يَضَعُ-يَتَرَكُوا

۲۰۴. عَيْنِ الْخَطَأِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاقَاتِ فِي الْأَجْوِبَةِ التَّالِيَةِ:

(۱)..... غَلِظَ الْقَلْبُ عِنْدَمَا تُعَلِّمُ الدُّطَفَالَ، لِأَنَّ هَذِهِ الْخُصْلَةَ..... هُمْ عَنْكَ! (لَا تَكُنْ-تُبْعِدُ)

(۲) اِغْلَمُوا أَنَّهُ لَيْسَ لِلْكَفَّارِ دِينٌ وَ كَذَلِكَ لِلَّذِينَ..... هُمْ وَ يَنْصُرُونَهُمْ فِي..... ضِدَّ الْمُسْلِمِينَ! (يَسْطُونَ-النَّشْرِ)

(۳)..... الْأَعْدَاءُ فِي الْحَرْبِ حِينَمَا مَا اسْتَطَاعُوا أَنْ..... إِلَى أَهْدَافِهِمْ! (هَرَبَ-يَصِلُوا)

(۴)..... الْمَظْلُومُونَ أَمَامَ الظَّالِمِينَ وَ لِ..... هُمْ الْمُؤْمِنُونَ لِيَتَغَلَّبُوا عَلَيْهِمْ! (لَا يَسْتَلِمُ-يُسَاعِدُ)

۲۰۵. عَيْنِ الْخَطَأِ فِي تَرْجُمَةِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ:

(۱) أَغْرَاضُنَا خَطٌّ أَحْمَرٌ وَ نَرْدُ بِشِدَّةٍ عَلَى الْأَعْدَاءِ الَّذِينَ يَهْدِدُونَنَا فِي أَقْصَى النُّقَاطِ! (ناموس ها-پاسخ میدهیم)

(۲) وَ الَّذِي كَانَ عَزِيزًا فَاجْتَفِرْ! وَ صَفِيًّا عَالِمًا بَيْنَ الْمُضَرِّ! (خوار شد-برگزیده)

(۳) أُولَئِكَ الْأَصْدِقَاءُ الْأَوْفِيَاءُ لَمْ يُضَلُّوا أَصْدِقَاءَهُمْ وَ مَا تَرَكُوهُمْ فِي الشَّدَائِدِ! (گمراه نشدند-ترک نکردند)

(۴) فِي إِخْدَى الْعَزَوَاتِ أَسَرَ الْمُسْلِمُونَ ابْنَةَ حَاتِمِ الطَّائِي الَّذِي يُضْرَبُ بِهِ الْمِثْلُ فِي الْكِرَامِ! (جنگ ها-به او مثال زده میشود)

ادوات جزم فعل مضارع دو دسته اند:

- الف) ادوات جزم یک فعل مضارع:**
- لَمْ : لَمْ يَنْصُرْ
 - لَمَّا : لَمَّا يَذْهَبُوا
 - لای نهی (در مقدمه بحث شد) : لَا تَذْهَبُوا
 - لام امر غایب (در مقدمه بحث شد) : لِيَذْهَبْ

ب) ادوات جزم دو فعل مضارع: ادات شرط (اِنْ ، مَنْ ، مَا)

مضارع مجزوم به لَمْ (و لَمَّا) : (فعل جحد)

هرگاه فعل مضارع بعد از حرف لَمْ و یا لَمَّا واقع شود مجزوم می شود یعنی :

- لَمْ یا لَمَّا + فعل مضارع : لَمْ يَذْهَبْ (۱ ، ۴ ، ۷ ، ۱۳ ، ۱۴)
- نونها از آخر حذف
 - صیغه ۶ و ۱۲ بدون تغییر

مثال: يَذْهَبُ لَمْ يَذْهَبْ / يَجْلِسَانِ لَمْ يَجْلِسَا

● نکات :

- ۱) فعل مضارع با (لَمْ) گاهی به ماضی ساده منفی و گاهی به ماضی نقلی منفی ترجمه می شود ولی فعل مضارع با (لَمَّا) فقط به ماضی نقلی منفی ترجمه می شود . (همراه با هنوز)

مثال : لَمْ يَذْهَبْ (نرفت) یا (نرفته است) - لَمَّا يَذْهَبْ (هنوز نرفته است)

- ۲) حرف (لَمْ) بر سر فعل ماضی نمی آید ولی (لَمَّا) بر سر فعل ماضی می آید و در آن صورت اسم

است و معنی (زمانیکه - هنگامیکه) می دهد . البته دقت کنید که اگر بعد از (لَمَّا) فعل مضارع مجزوم نشود ، لَمَّا بازم می تواند معنی زمانیکه بدهد .

لَمَّا جَاءَ دَهَبْتُ : زمانیکه او آمد من رفتم .

لَمَّا يَدْخُلُ أَبِي الْبَيْتَ أَقَوْمٌ مِنْ مَجْلِسِ إِحْتِرَامٍ لِشَأْنِهِ وَ مَقَامِهِ : زمانیکه پدرم وارد خانه میشود برای احترام به شأن و مقام او ، از جایم برمیخیزم .

(۳) لِمَ به معنی (چرا) می باشد و نباید آنرا با (لَمْ) اشتباه گرفت .

مثال: لِمَ ذَهَبْتَ إِلَى السُّوقِ : چرا به بازار رفتی؟

(۴) هرگاه هنگام مجزوم کردن، برای ساکن کردن حرف آخر به یکی از حروف (و - ی) رسیدیم خود آن

حروف حذف می شوند : مثال : لَمْ + يَدْعُوْهُ لَمْ يَهْدِ لَمْ يَهْدِ

یادآوری :

● امر غایب و متکلم : (امر بلام یا مضارع مجزوم) :

از شش صیغه مضارع غایب و دو صیغه مضارع متکلم به طریق زیر درست می شود :

(۱) امر لام مکسوری (لَ) که به آن لام امر می گویند به اول صیغه های مضارع می آوریم

✓ لَ لَ لَ (صیغه ۱ ، ۴ ، ۱۳ و ۱۴)

(۲) آخرش را مجزوم می کنیم :

✓ نَ نَ نَ (صیغه ۲ ، ۳ ، ۵)

✓ صیغه ۶ (جمع مونث) بدون تغییر

(۳) دقت کنید که صیغه ۶ بدون تغییر باقی می ماند.

مثال: لِيَذْهَبْ - لِيَذْهَبَا ... لِيَذْهَبْنَ ... لِأَذْهَبْ - لِنَذْهَبْ

● دقت:

(۱) لام امر فقط بر سر صیغه های متکلم و غایب می آید ، در سوالات اگر آن را با صیغه های مخاطب بیاورند اشتباه است .

(۲) لام امر اگر بعد از (و - فَ - ثُمَّ) قرار بگیرد می توانیم آن را ساکن کنیم .

مثال: فَلْيَنْظُرْ (باید بنگرد) - وَلْيَقُولُوا (باید بگویند) - ثُمَّ لِيَذْهَبَنَّ (پس باید بروند)

(۳) در ترجمه امر غایب از کلمه (باید) استفاده می کنیم : مثال: لِيَذْهَبْ ⇨ باید برویم

(۴) برای منفی کردن فعل امر غایب از **فعل نهی** استفاده خواهیم کرد :

لِيَذْهَبْ (باید برود) ⇨ لَا يَذْهَبْ (نباید برود)

● فعل نهی (امر منفی) :

هرگاه بخواهیم انجام دادن کاری را از کسی بازداریم ، حرف (لای نهی) را بر سر فعل مضارع آورده و آخر آن را مجزوم می نماییم :

✓ ُ ⇨ ْ (صیغه های ۱، ۴، ۷، ۱۳ و ۱۴)

✓ ن ⇨ حذف (صیغه های ۲، ۳، ۵، ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱)

✓ صیغه ۶ و ۱۲ (جمع مونث) ⇨ بدون تغییر

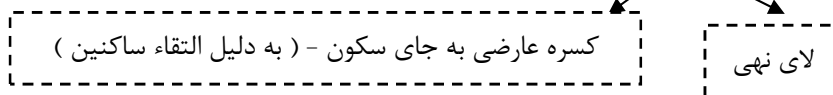
لا + تَذْهَبُونَ ⇨ لَا تَذْهَبُوا / لا + تَكْتُبِينَ ⇨ لَا تَكْتُبِي / لا + يَجْلِسْنَ ⇨ لَا يَجْلِسْنَ

● نکته :

(۱) این فعل بیشتر در افعال صیغه مخاطب کاربرد دارد .

(۲) کسره در آخر مضارع ، حکم سکون را دارد . (چون کسره از ویژگی های اسم است)

مثال: لَا تَنْصُرِ الْبَاطِلَ

(۳) در ترجمه ی فعل نهی در صیغه های غایب و متکلم از کلمه (نباید) استفاده می کنیم ولی در صیغه های مخاطب نیازی به استفاده از آن نیست همان امر منفی فارسی است.

لَا يَذْهَبُوا : نباید بروند (غایب) / لَا تَذْهَبْ : نباید برویم (متکلم) / لَا تَذْهَبُوا : نروید (مخاطب)

انواع لا:

- (لا) نفی : بر سر فعل مضارع قرار می گیرد و تغییری در آن ایجاد نمی کند. (لا + فعل مضارع مرفوع)

مثال : و الله يَعْلَمُ و انْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ : و خدا می داند ولی شما نمی دانید .

- (لا) نهی : بر سر فعل مضارع قرار می گیرد و آن را مجزوم می کند. (لا + فعل مضارع مجزوم)

مثال : لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ و ادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ : از یک در وارد نشوید و از درهای مختلف وارد شوید .

- (لا) نفی جنس : بر سر اسم در اول جمله اسمیه قرار می گیرد. (لا + اسم نکره) (درس اول دوازدهم)

مثال : لَا تَلْمِزْ فِي الصَّفِّ : هیچ دانش آموزی در کلاس نیست .

- (لا) حرف عطف : بین دو اسم تنوین دار و یا دو اسم ال دار قرار می گیرد. (اسم + لا + اسم)

مثال : قَرَأْتُ الْمَجْلَّةَ لَا الصَّحِيفَةَ : مجله را خواندم نه روزنامه را

- لا جواب به معنی (نه) : در پاسخ به سوال (هَلْ) و (أ) :

مثال : أَأَنْتَ مِنْ تَبْرِيزَ : لا ، أَنَا مِنْ تَهْرانَ

هشدار:

مواظب کلمه (آلا : آگاه باش) باشید که جزو هیچکدام از انواع لای ذکر شده نیست .

مثال : أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمَئِنَّ الْقُلُوبَ

۲۰۶. « لَا يَحْزَنُكَ قَوْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا تَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ! »:

۱. سخنان آنانی که به خداوند و روز واپسین کافر شده اند، تو را اندوهگین نکند و از رحمت خدا ناامید نشو!
۲. نباید کلام کسی که به الله و روز قیامت کافر شده، تو را ناراحت کند و از رحمت خدا ناامید شوی!
۳. گفتار کسانی که به خدا و روز قیامت کافر می شوند، تو را ناراحت ننماید و نباید از رحمت خدا ناامید شوی!
۴. سخن کسانی که به خداوند و روز واپسین کافر شده اند، نباید تو را اندوهگین کند و از رحمت خداوند ناامید نشو!

۲۰۷. عَيْنُ الصَّحِيح:

۱. لِيَنْهَضَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ نَوْمِ الْغَفْلَةِ: مسلمانان از خواب غفلت بیدار می شوند،
۲. لِكَيْ يَتَقَدَّمُوا فِي الْمَجَالَاتِ الْمُخْتَلِفَةِ: که در زمینه های مختلفی پیشرفت کنند،
۳. وَ يَرْفَعُوا عِلْمَ الْإِسْلَامِ بِأَيْدِيهِمْ: و پرچم اسلام را با دستانشان بالا ببرند،
۴. وَ لَا يَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ فِي الدُّنْيَا! و تا از زیان دیدگان در دنیا نشوند!

۲۰۸. عَيْنُ الصَّحِيح:

۱. « لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى »: نباید در حالی که مست هستند، نماز بخوانند!
۲. لَمْ يَمَنَّ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ أَبَدًا: خداوند هرگز بر بندگان منت نمی گذارد!
۳. لَمْ تَنْتَخِبُونِ طَرِيقًا يَجُرُّكُمْ إِلَى الضَّلَالَةِ: چرا راهی را انتخاب می کنید که شما را به گمراهی بکشاند؟
۴. تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ لَتَفْهَمَ الْقُرْآنَ تَمَامًا: برای فهمیدن کامل قرآن، عربی یاد بگیر!

۲۰۹. عَيْنُ الصَّحِيح:

۱. لَا تَخْرُجِينَ مِنَ الْبَيْتِ قَبْلَ أَنْ تَلْبَسِي مَلَابَسَ مَنَاسِبَةٍ: قبل از این که لباس های مناسبی بپوشی از خانه خارج نشو!
۲. لِيُسَافِرَ الْإِنْسَانُ وَ يَحْصِلَ عَلَى تَجَارِبٍ كَثِيرَةٍ: انسان باید مسافرت کند تا به تجربه های فراوانی دست یابد!
۳. لَمْ يَقْدِرْ أَحَدٌ أَنْ يَأْتِيَ بِمِثْلِ الْقُرْآنِ: کسی نتوانسته است که مانند قرآن را بیاورد!
۴. لَا يَعْقِبُ الْعَاقِلُ هَدَفًا يَقْتُلُ وَقَتَهُ: عاقل نباید هدفی را دنبال کند که وقتش را بکشد!

۲۱۰. عَيْنُ الْخَطَأ:

۱. « أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى »: آیا نمی داند که خداوند می بیند؟
۲. لَا تَظْلَمُ كَمَا لَا تُحِبُّ أَنْ تُظْلَمَ: ستم نکن همان طور که دوست نداری به تو ستم شود!
۳. فَلْيَعْتَمِدِ الْإِنْسَانُ عَلَى قُدْرَاتِهِ فَقَطْ: انسان فقط باید بر توانایی هایش تکیه کند!
۴. مَنْ عَذَّبَ لِسَانَهُ كَثُرَ إِخْوَانُهُ: هرکس زبانش شیرین شود، دوستانش زیاد می شوند!

۲۱۱. عَيْنُ الْخَطَأ:

۱. هؤلای نساء لا یفعلن ما یضرنّ: این زنان نباید کاری را انجام دهند که به آن ها ضرر می رسانند.

۲. یعطی هذا الأستاذ الدكتوراه الفخریة تقدیراً لجهودہ: به این استاد به پاس تلاش هایش دکترای افتخاری داده می شود.

۳. کن استشیر من یحسب نفسه عاقلاً: با کسی که خودش را عاقل می پندارد، هرگز مشورت نخواهم کرد!

۴. لئشارك فی حفلة تکریم المعلمین: باید در جشن بزرگداشت معلمان شرکت کنیم!

۲۱۲. «لا تأكلوا مما لم یذکر اسم الله علیه»:

۱. از آن چه نام خداوند بر آن ذکر نشده است، نخورید! ۲. نمی خورید از آن چیزی که اسم خدا بر آن آورده نمی شود!

۳. نباید از چیزی بخورید که اسم خداوند بر آن آورده نشود! ۴. از آن چه نام الله را بر آن ذکر نکرده اند، نخورید!

۲۱۳. «لأتکلم مع أصدقائی لیساعدونی فی تعلّم دروسی حتی أنجح فی امتحانات آخر السنة!»:

۱. باید دوستانم در یادگیری درس ها به من کمک کنند تا در امتحانات پایان سال قبول شوم!

۲. باید با دوستان خود صحبت کنم تا به من در یادگیری درس هایم کمک کنند تا در امتحانات پایان سال موفق شوم!

۳. با دوستانم صحبت می کنم تا به من در یادگرفتن درس هایم کمک کنند تا در امتحانات پایان سال موفق شوم!

۴. برای این که با دوستانم صحبت کنم باید به آن ها در یادگیری درس ها کمک کنم تا در آزمون های انتهای سال موفق شوند!

۲۱۴. «أو لم یعلموا أنّ الله یبسط الرزق لمن یشاء»:

۱. آیا نمی دانند که خداوند روزی را برای کسی که می خواهد، فراوان می کند؟

۲. آیا ندانسته اند که خدا روزی را برای هرکس که بخواهد، می گستراند؟

۳. آیا ندانستند که خداوند روزی را به هرکسی که خواست، گسترانیده است؟

۴. آیا ندانسته اید که خداوند روزی را می گستراند برای کسی که بخواهد؟

۲۱۵. «قالت الأعراب آمنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا أسلمنا»: «بادیه نشینان گفتند:.....»

۱. ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده اید، بلکه بگویید: اسلام آورده ایم!

۲. ایمان آوردیم بگو: ایمان نیاورید، بلکه بگویید: اسلام بیاورید!

۳. ایمان می آوریم بگو ایمان نمی آورید، بلکه بگویید: اسلام می آوریم!

۴. ایمان می آوریم بگو: شما ایمان نیاورده اید، ولی الان می گوید: اسلام آورده ایم!

۲۱۶. عین الخطأ:

۱. أنا لم أسافر فی السنتين الماضيتين: من در دو سال گذشته مسافرت نکرده ام!

۲. هو لن یرجع إلى الملعب غداً: او فردا به ورزشگاه برخواهد گشت!

۳. من یجتهد ینجح فی أعماله: هرکس تلاش کند باید در زندگی اش موفق شود!

۴. حاول لکی لا تیأس فی حیاتک: تلاش کن تا در زندگی ات مأیوس نشوی!

۲۱۷. عین الخطأ:

۱. « لم یلد و لم یولد * و لم یکن له کُفُؤاً أَحَدٌ »: نزاده و زاده نشده است و کسی برای او همتا نبوده است!

۲. « علی الله فلیتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ »: پس مؤمنان فقط باید بر خدا توکل کنند!

۳. « فلیعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبیتِ »: پس پروردگار این خانه را باید عبادت کنید!

۴. « الَّذِی أَطْعَمَهُمْ مِنْ جَوْعٍ وَ أَمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ »: کسی که در گرسنگی به آنها خوراک داد و آن ها را از ترس ایمنی بخشید!

۲۱۸. عین الخطأ فی التعرِیب:

۱. هرگز به خوبی دست نخواهیم یافت: لَنْ نَنَالَ إِلَیْهِ أَبَداً.

۲. تا از آن چه دوست داریم، انفاق کنیم: حَتَّى نُنْفِقَ مِمَّا نَحِبُّ،

۳. و از بازدارندگان از بدی باشیم: وَ نَكُونُ مِنَ النَّاهِیْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ،

۴. و از دوستی با دلسوز نادان دوری نماییم!: وَ لَنَجْتَنِبَ مُصَادَقَةَ مُشْفِقٍ جَاهِلٍ!

۲۱۹. «در کارها باید به خداوند توکل کنیم تا به بهترین شکل به پایان برسد»:

۱. لِنَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ فِی أَعْمَالِنَا حَتَّى تَصِلَ إِلَى غَايَتِهَا بِشَکْلِ أَحْسَنَ!

۲. لِنَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ فِی الْأَعْمَالِ حَتَّى تَصِلَ إِلَى نَهَايَتِهَا بِأَحْسَنِ شَکْلِ!

۳. عَلَيْنَا أَنْ نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ فِی الْأَعْمَالِ حَتَّى وَصَلَ إِلَى آخِرِهِ بِأَحْسَنِ شَکْلِ!

۴. یجب عَلَیْنَا أَنْ نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ فِی الْأَعْمَالِ لَکِ یَصِلَ إِلَى نَهَايَتِهِ بِأَفْضَلِ الْأَشْکَالِ!

۲۲۰. « ما برای رسیدن به اهداف خود باید تلاش دانشمندان بزرگ را مورد توجه قرار دهیم! » عین الخطأ:

۱. للحصول على أهدافنا علينا أن نهتمَّ بجهد العلماء الکبار!

۲. لنجعل جهد العلماء الکبار نصب أعیننا للوصول إلى أهدافنا!

۳. یلزم علينا بالاهتمام بأهدافنا للوصول إلى اجتهاد العلماء العظام!

۴. للتوصل إلى أهدافنا یجب عَلَیْنَا أَنْ نجعل اجتهاد العلماء العظام نصب أعیننا!

۲۲۱. « این دختران اگر تلاش نکنند، در انجام وظایف خود به موفقیت دست نخواهند یافت! »

۱. إِنْ لَمْ یَجْتَهِدِ هَؤُلَاءِ الْبَنَاتُ، لَنْ یَنْجَحْنَ فِی أَدَاءِ وَاجِبَاتِهِنَّ!

۲. إِنْ لَمْ یَجْتَهِدْنَ هَؤُلَاءِ الْبَنَاتُ، لَمْ یَقُرنَّ فِی الْقِیَامِ بِالْوَاجِبَاتِ!

۳. إِذَا لَا تَجْتَهِدِ تِلْکَ الْبِنْتَ لَمْ تَحْصَلْ عَلَى النَّجَاحِ فِی الْأَدَاءِ بِالْوَاجِبَاتِ!

۴. إِذَا لَمْ تَجْتَهِدِ هَذِهِ الْبَنَاتُ، لَمْ تَصِلْنَ إِلَى التَّوْفِیقِ فِی الْقِیَامِ بِالْوَاجِبَاتِ!

۲۲۲. عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي الْأَمْرِ عَنِ الْأَفْعَالِ التَّالِيَةِ: « تَرْجِعَنَّ - يَرْجِعَنَّ - تَرْجِعِينَ »:

۱. لَتَرْجِعَنَّ - إِرْجِعَنَّ - إِرْجِعِي ۲. إِرْجِعْ - لِيَرْجِعْ - إِرْجِعِي ۳. إِرْجِعَنَّ - إِرْجِعَنَّ - لَتَرْجِعِي ۴. إِرْجِعَنَّ - لِيَرْجِعَنَّ - إِرْجِعِي

۲۲۳. عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي النِّهْيِ عَنِ الْأَفْعَالِ التَّالِيَةِ: « غَسَلْتُ - غَضِبْتُ - حَدَّثْنَا »:

۱. لَا أَغْسِلْ - لَا تَغْضِبِي - لَا يُحَدِّثُنَا ۲. مَا غَسَلْتُ - مَا غَضِبْتُ - مَا حَدَّثْنَا

۳. لَا أَغْسِلْ - لَا تَغْضِبِينَ - لَا تُحَدِّثُنَا ۴. لَا أَغْسِلُ - لَا تَغْضَبْ - لَا نُحَدِّثُ

۲۲۴. عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ: « لِيَعْبُدَ الْإِنْسَانُ خَالِقًا لَا كُفُوَ لَهُ وَ لَا يُشْرِكْ بِعِبَادَتِهِ حَتَّى يَفُوزَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ! »:

۱. لِيَعْبُدُ - لَا يُشْرِكُ - حَتَّى يَفُوزَ ۲. لِيَعْبُدَ - لَا يُشْرِكْ - حَتَّى يَفُوزَ

۳. لِيَعْبُدَ - لَا يُشْرِكُ - حَتَّى يَفُوزَ ۴. لِيَعْبُدَ - لَا يُشْرِكْ - حَتَّى يَفُوزَ

۲۲۵. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ الْمَضَارِعُ الْمَجْزُومُ:

۱. لِيَفْهَمَ الطُّلَّابُ هَذَا الدَّرْسَ يَحْتَاجُونَ إِلَى زَمَنِ أَكْثَرِ! ۲. لِيَنْظُرَ الْمُؤْمِنُونَ إِلَى الْعَالَمِ كُلِّهِ بِنَظَرٍ الِاعْتِبَارِ!

۳. لَمْ يَسْتَخْرِجِ الْغَوَاصُونَ مِنَ الْبَحْرِ دُرًّا أَمْسَ! ۴. لَا تُحَدِّثِ النَّاسَ بِكُلِّ مَا سَمِعْتَ بِهِ!

۲۲۶. عَيْنَ « لَ » لَا يُمْكِنُ أَنْ تَكُونَ جَازِمَةً:

۱. لِيُتَوَاجَهَ النِّسَاءُ صُعُوبَاتِ الدَّهْرِ صَابِرَاتٍ! ۲. إِنَّ الْفُرْصَ مَرُّ السَّحَابِ فَلَنُغْتَنِمَهَا!

۳. لِيَحْفَظَ التَّلَامِيذُ ثَلَاثَةَ أَشْعَارٍ لِلْجُلُوسَةِ الْقَادِمَةِ! ۴. لِيَتَجَدَّ صَدِيقًا مُخْلِصًا عَلَيْكَ أَنْ تَقْبَلَ عَلَى الْكِتَابِ!

۲۲۷. عَيْنَ الْخَطِّ عَنْ نَوْعِ « اللَّامِ »:

۱. السَّنَجَابُ الطَّائِرُ لَهُ عِشَاءٌ خَاصٌّ كَالْمِظْلَةِ: الْجَارَةُ ۲. لِنَتَالُوا الْبِرَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تَتَفَقَّهُوا مِمَّا تَحِبُّونَ: الْجَازِمَةُ

۳. إِمَّا بُعِثَتْ لِأَتْمَمِ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ: النَّاصِبَةُ ۴. لِنَجْعَلَ جُهْدَ النَّمْلَةِ نَصَبَ أَعْيُنِنَا جَمِيعًا: الْجَازِمَةُ

۲۲۸. « قُلْتُ لَهَا بِصَوْتٍ عَالٍ: لِيَتَصَدَّقْ فِي حَيَاتِكَ دَائِمًا لِتَبْتَغِدَ عَنِ الرِّذَالِ! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي نَوْعِ الْكَلِمَاتِ الثَّلَاثِ:

۱. نَاصِبَةٌ - نَاصِبَةٌ - جَازِمَةٌ ۲. حَرْفُ جَرٍّ - جَازِمَةٌ - نَاصِبَةٌ ۳. جَازِمَةٌ - جَازِمَةٌ - لَامٌ أَمْرٌ ۴. جَارَةٌ - جَارَةٌ - نَاصِبَةٌ

۲۲۹. عَيْنَ « لَا » النَّاهِيَةِ:

۱. الَّذِي لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ فَارْحَمُوا حَتَّى تُرْحَمُوا! ۲. الْقَوَائِنُ الْإِسْلَامِيَّةُ لَا تَمْنَعُنَا عَنِ التَّقَدُّمِ فِي الْمَجَالَاتِ الْاجْتِمَاعِيَّةِ!

۳. لَا يَتَكَلَّمُ الْإِنْسَانُ قَبْلَ أَنْ يَتَأَمَّلَ فِيمَا يُرِيدُ أَنْ يَقُولَهُ! ۴. لَا أَنْسَى ذِكْرِيَّاتِ حَفْلَةِ زَوَاجِ صَدِيقِي الَّتِي انْعَقَدَتْ قَبْلَ شَهْرٍ!

۲۳۰. « لَا يَطْلُبُ الْوَالِدَانِ لِأَوْلَادِهِمَا إِلَّا الْخَيْرَ فَلَا يَسْمَحَانِ أَنْ يُصَادَقُوا أَيْ شَخْصًا! » عَيْنَ نَوْعِ « لَا » فِي الْفَعْلَيْنِ:

۱. النَّافِيَةُ - الْجَازِمَةُ ۲. النَّاهِيَةُ - النَّاهِيَةُ ۳. النَّافِيَةُ - النَّافِيَةُ ۴. الْجَازِمَةُ - النَّافِيَةُ

۲۳۱. « وَ لَا تَيَاسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَبْأَسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ » عَيْنَ الصَّحِيحِ:

۱. لَا تَيَاسُوا: فَعْلٌ نَهْيٌ، لِلْمُخَاطَبِينَ، لَازِمٌ، مُزِيدٌ ثَلَاثِي / فَعْلٌ وَ فَاعِلُهُ ضَمِيرُ الْوَاوِ الْبَارِزِ

۲. لا ییأسُ : مضارع مجزوم - للغائب - لازم / فعل و مع فاعله ، جملة فعلیة

۳. الله (الثانی) : اسم الجلالة - مفرد - مذکر - نكرة / مضاف إلیه

۴. الکافرونَ : جمع سالم للمذکر - اسم فاعل - معرفة / صفة

۲۳۲. عین مضارعاً لا یترجم مضارعاً:

۱. لَیَعْلَمَ الإنسانُ أَنَّ کُلَّ نفس ذائقة الموتِ!

۲. حاولت كثيراً لِأَسْتَطِيعَ أَنْ أُنْجَحَ فی الامتحان!

۳. « قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَکِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا »

۴. المسلمون لَیَسْتَطِيعُوا أَنْ یُواجهوا المشاكل!

۲۳۳. عین الفعل ماضياً فی المعنی:

۱. مَنْ حَفَرَ بئراً لِأَخِیهِ وَقَعَ فیها!

۲. الطُّلابُ لَمْ یَحْضُرُوا فی الصُّفوفِ بسبب برودة الجو!

۳. الْمُؤْمِنُونَ لَا یُشْرِكُوا أحداً بِعبادة رَبِّهِمْ!

۴. اعْتَمَدُوا على الله فی جميع أحوالکم!

۲۳۴. عین العبارة الَّتِی یَمكنُ أَنْ تكون مضارعاً مرفوعاً أو مجزوماً:

۱. ما تَخْرُجُ النَّمْلَةُ إلى سطح الأرض تَنْشُرُها تَحْتَ ضَوْءِ الشَّمْسِ !

۲. الْمُمَرَّضَاتُ لَا یُهْمِلْنَ فی أداء وظائفهنَّ!

۳. لِأَسَاعِدَ المحرومینَ فی بلادی، سافرتُ إلى هذه المناطق!

۴. طَلَبْتُ هذه الأمَّ من ولديها أَنْ یُسَاعِدَها فی أعمال البيت!

۲۳۵. عین حروفاً کُلُّها تحذف التَّون:

۱. لَ - لا - إن - مِن ۲. حَتَّى - ما - لَمْ - لَ ۳. عَن - لَمْ - أَنْ - لا ۴. لَ - مَن - کِی - إذا

۲۳۶. « مَا دَخَلْنَا الصَّفَّ قَلْتُ لِصَدِیقَتِی لِنَجْلِسَ فی الأمام لنسمع کلام الأستاذة جیداً! ». عین الصَّحیح فی نوع الأَلامات الثلاث:

۱. جَارَةٌ / جازمة / ناصبة ۲. ناصبة / جازمة / حرف الجرّ ۳. جازة / ناصبة / لام الأمر ۴. حرف الجرّ / لام الأمر / جازمة

۲۳۷. عین الأفعال مجزومة کُلُّها:

۱. عندما أنزل القرآن لم یقدر أحد على أَنْ یأتی بمثله حَتَّى الآن!

۲. من لم یَقْصُرَ فی أداء واجباته الیوم یصل إلى أهدافه غداً!

۳. لیستيقظ کُلُّ المسلمین من نوم الغفلة حَتَّى یأخذوا حقَّهم من الظالمین!

۴. ینادینى صدیقى أَنْ أَشاهده ولكننى لم أفهم ماكان قصده من هذا النداء!

۲۳۸. عین المضارع المنصوب:

۱. هذا الدرس صعب، لِیساعِدک أخوک!

۲. أمرت الأمَّ بناتها أَنْ لَا یکسلن فی أعمالهنَّ!

۳. فی السَّمَاواتِ و الأرض عجائب كثيرة لِتَنْبُهِ الإنسان!

۴. إن تَعْرِفُوا حلاوة عاقبة الحقِّ تصبروا على مرارته!

درس هفتم: لغات مهم درس هفتم

أُخِيرًا : سرانجام	أُصِيبَتْ : دچار شد (أَصَابَ / يُصِيبُ)	أَطْرَافٌ : دست و پا و سر
أَعْجَبَتْ : شگفت انگیز (جمع : أَعْجَابٌ)	أَلْفٌ : همدل کرد ، نوشت (مضارع : يُؤَلِّفُ)	آيَاتٌ : نشانه ها (مفرد : آيَة)
أَوْفَى : وفا کرد (مضارع : يُوفِي) (أَوْفُوا : وفا کنید)	أَلْقَى : انداخت (مضارع : يُلْقِي) (أَلْقَى مُحَاضَرَةً : سخنرانی کرد)	بَكَمَاءٌ : لال ← مؤنث (أَبْكَمٌ : لال ← مذکر) (جمع : بُكْمٌ)
حُرُوفُ الْهَجَاءِ : حروف الفبا	حِزَامٌ : کمربند (جمع : أَحْزِمَة)	حُمَّى : تب
رَسَامٌ : نقاش	رَغَمٌ : با وجود	الرَّوْحُ : رحمت
سَعَى : تلاش کرد (مضارع : يَسْعَى) = جَدَّ ، اجْتَهِدَ ، حاولَ	صَمَاءٌ : کر ، ناشنوا ← مؤنث (أَصَمٌّ : کر، ناشنوا ← مذکر) (جمع : صُمٌّ)	عَمِيَاءٌ : کور ، نابینا ← مؤنث (أَعْمَى : کور ، نابینا ← مذکر) (جمع : عُمَى)
شَلَلٌ دِمَاعِيٌّ : فلج مغزی	شَهَادَةٌ : مدرک	طَبَاشِيرٌ : گچ نوشتار
مُخَضَّرَةٌ : سرسبز	مُصَابٌ بِـ : دچار	مَعَ أَنْ : با این که
مُعَوَّقٌ : معلول ، جانباز	نَظَّفَ : تمیز کرد، پاکیزه کرد (مضارع : يُنْظِفُ)	وَاجَهَةٌ : روبرو شد (مضارع : يُوَاجِهُ)
أَطْرَافُ الْأَرْبَعَةِ : دست ها و پاهایش	يُسْرَى : چپ	هَزِيمَةٌ : شکست دادن، شکست

۲۳۹. عَيْنُ الْخَطَا فِي تَرْجَمِهِ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي أُشِيرَ إِلَيْهَا بِخَطٍّ:

(۱) إِنَّ هَؤُلَاءِ الرِّجَالَ كَانُوا مُعَوِّقِينَ أَوْ فُقَرَاءَ فِي حَيَاتِهِمْ! (جانبازان)

(۲) أَخَذَ كَرِيْسَتِي قِطْعَةً طَبَاشِيرٍ بِقَدَمِهِ الْيُسْرَى! (گچ نوشتار)

(۳) حَصَلْتُ «مَهْتَابَ نَبَوِيٍّ» عَلَى الْحِزَامِ الْأَسْوَدِ فِي التَّكْوَانِدُو! (کمربند)

(۴) وُلِدَ كَرِيْسَتِي فِي أُسْرِهِ فَقِيرَةٍ وَكَانَ مُصَابًا بِالشَّلَلِ الدِّمَاعِيِّ! (صواب)

۲۴۰. عَيْنُ الْخَطَا فِي تَرْجَمِهِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

(۱) أَصْبَحَ الشَّائِمُ نَادِمًا عَلَى عَمَلِهِ الْقَبِيحِ! (دشنام دهنده)

(۲) رُغِمَ هَذَا فَهِيَ تَكْتَبُ وَ تَرَسُمُ وَ تَسْبَحُ! (باوجود)

(۳) كَثِيرٌ مِنَ النَّجَحِينَ أَثَارُوا إِعْجَابَ الْآخَرِينَ! (تحت تاثیر قرار گرفتند)

(۴) «هیلین» حَصَلَتْ عَلَى عَدَدٍ مِنَ الشَّهَادَاتِ الْجَامِعِيَّةِ! (مدارک)

۲۴۱. عَيْنُ الْخَطَا فِي مُضَادِّ الْمَفْرَدَاتِ الَّتِي أُشِيرَ إِلَيْهَا بِخَطٍّ:

(۱) أَخَذَ الطَّالِبُ قِطْعَةً طَبَاشِيرَ بِيَدِهِ الْيُسْرَى! (أَعْطَى-الْيَمْنَى)

(۲) أَنْتُمْ تَوَاجِهُونَ مَشَاكِلَ كَثِيرَةً فِي حَيَاتِكُمْ الْيَوْمِيَّةِ! (صعاب-آخِرِه)

(۳) اجْتَهِدْتُ كَثِيرًا وَ أَصْبَحْتُ رَسَامًا مَعْرُوفًا فِي مَدِينَتِنَا! (تَكَاسَلْتُ-مَجْهُولًا)

(٤) «أَعْظَمُ الْبَلَاءِ انْقِطَاعُ الرَّجَاءِ!» (اقتران-اليأس)

٢٤٢. عَيْنُ الْخَطَا فِي مُرَادِفِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌ:

(١) «هَيْلَيْنِ كَيْلِرٍ» عِنْدَمَا بَلَغَتْ مِنَ الْعُمُرِ تِسْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا أُصِيبَتْ بِحُمٍّ! (وَصَلَتْ)

(٢) «...أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً!» (تَصِيرُ)

(٣) وَ آخِرًا اسْتَطَاعَتْ أَنْ أَصْنَعَ لِعَبَّةٍ جَمِيلَةً مِنَ الْخَشَبِ! (فِي النِّهَايَةِ)

(٤) الْأُسْتَاذُ آذَرَ يَزْدَى فِي السَّنَةِ الْعِشْرِينَ مِنْ عُمرِهِ كَانَ عَامِلًا بَسِيطًا! (فَقِيرًا)

٢٤٣. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ جَمْعُ التَّكْسِيرِ:

(١) وَ آخِرًا اسْتَطَاعَتْ «هَيْلَيْنِ» أَنْ تُسَافِرَ إِلَى الْبُلْدَانِ الْمُخْتَلَفَةِ!

(٢) الْأُسْتَاذُ مَهْدَى آذَرَ يَزْدَى أَشْهُرُ كَاتِبٍ لِقَصَصِ الْأَطْفَالِ!

(٣) «لَقْتُ «هَيْلَيْنِ» عِدَّةَ مُحَاضِرَاتٍ وَ أَصَبَتْ أُعْجُوبَةً عَصْرَهَا!»

(٤) فَأَرْسَلَهَا وَالِدَاهَا إِلَى مُوسَسَةٍ تَهْتَمُّ بِأُمُورِ الْمُؤَقِّينَ!

٢٤٤. عَيْنُ مَا فِيهِ جَمْعُ التَّكْسِيرِ أَكْثَرَ مِنَ الْبَقِيَّةِ:

(١) «صُمُّ بَكْمٍ عُمَى فَهْمٌ لَا يَرْجِعُونَ»

(٢) هَوْلًا فَقَرَاءُ يُوَاْجِهُونَ مَشَاكِلَ كَثِيرَةً فِي حَيَاتِهِمْ!

(٣) «...يَقُولُونَ بِالْإِسْتِثْنَاءِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ»

(٤) «لَقَدْ كَانَ فِي يَوْسُفَ وَ إِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلْسَّائِلِينَ»

٢٤٥. «لَمَّا مُحَاضِرَاتِي فِي الْبُلْدَانِ الْمُخْتَلَفَةِ، أَصَبْتُ وَ حَصَلْتُ عَلَى عَدَدٍ مِنْ الجامعيَّة!»:

(١) أَلْقَيْتُ - مَعْرُوفَةً - الشَّهَادَاتِ

(٢) أَرْسَلْتُ - مَشْهُورَةً - الْمَوْسَّاتِ

(٣) التَّقْيِثُ - أُعْجُوبَةً - الْإِسْتِشْهَادَاتِ

(٤) بَلَغْتُ - مَحْبُوبَةً - الشَّهَادَةِ

٢٤٦. «..... وَالِدِي رَجُلًا فَرِحًا، وَلَكِنْ بَعْدَمَا تَصَادَمَ أَخِي..... مَحْزُونًا لِأَنَّهُ..... بِالشَّلَلِ الدِّمَاغِيِّ!». مَا هُوَ الصَّحِيحُ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاقَاتِ؟:

(١) لَيْسَ - كَانَ - أَصَابَ

(٢) أَصْبَحَ - كَانَ - أَصِيبَ

(٣) كَانَ - صَارَ - أَصِيبَ

(٤) لَيْسَ - أَصْبَحَ - أَصَابَ

٢٤٧. «وَالِدَتِي السَّمْعَ فَلَا تَسْمَعُ الْأَصْوَاتَ وَلَكِنْ صَدِيقِي وَلَا يَسْمَعُ شَيْئًا!». اِنتَخِبِ الْإِجَابَةَ الْمُنَاسِبَةَ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاقِينَ:

(١) كَثِيرَةٌ - دَائِمًا - أَصَمُّ

(٢) قَلِيلَةٌ - كَثِيرًا - صَمَاءُ

(٣) ثَقِيلَةٌ - جَيِّدًا - أَصَمُّ

(٤) مُصَابُهُ - قَرِيبَةً - صَمَاءُ

٢٤٨. «حَصَلْتُ «هَيْلَيْنِ كَيْلِرٍ» عَلَى عَدَدٍ مِنَ الشَّهَادَاتِ الْجَامِعِيَّةِ!». عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَعْرِيفِ «الشَّهَادَةِ» حَسَبَ الْعِبَارَةِ: هِيَ

(١) إِثْبَاتٌ وَاقِعُهُ مُعَيَّنٌ مِنْ خِلَالِ مَا يَقُولُ أَحَدٌ عَمَّا شَاهَدَهُ أَوْ سَمِعَهُ!

(٢) إِصْطِلَاحٌ إِسْلَامِيٌّ وَ يُرَادُ بِهِ أَنْ يُقْتَلَ الْإِنْسَانُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى!

(٣) إِخْبَارٌ صَادِقٌ فِي مَجْلِسِ الْقَضَاءِ بِلَفْظِ الشَّهَادَةِ لِإِثْبَاتِ حَقٍّ عَلَى الْغَيْرِ!

(٤) وَثِيقَةٌ تُؤَكِّدُ بِأَنَّ الدَّارِسَ قَدْ أَنْهَى بِنَجَاحٍ مَرَحَلَةً مُعَيَّنَةً فِي دِرَاسَتِهِ!

• نواسخ :

عبارت است از مجموعه کلماتی که بر سر جمله اسمیه می آیند و در اعراب مبتدا و خبر تغییراتی ایجاد می کنند .

(۱) افعال ناقصه (کان و اخواتها) (درس هفتم یازدهم)

نواسخ عبارتند از : (۲) حروف مشبّهة بالفعل (اِنَّ و اخواتها) (درس اول دوازدهم)

(۳) لا (ناسخه) (لای نفی جنس) (درس اول دوازدهم)

(۱) **افعال ناقصه** : این افعال بر سر جمله اسمیه می آیند و مبتدا را به صورت مرفوع نگه داشته و خبر را منصوب می کنند که در این صورت به مبتدا، اسم افعال ناقصه و به خبر، افعال ناقصه گفته می شود . در واقع این افعال همان افعال اسنادی زبان فارسی هستند .

افعال ناقصه عبارتند از : کان (بود) - صار (شد) - لیس (نیست) - اصْبَحَ (گردید ، شد)

اللَّهُ خَبِيرٌ (الله مبتدا و خبیر خبر)	↔	كَانَ اللَّهُ خَبِيرًا (الله اسم کان - خبیراً خبر کان)
الْأَعْدَاءُ مُنْهَزِمُونَ فِي هَذِهِ الْحَرْبِ	↔	أَصْبَحَ الْأَعْدَاءُ مُنْهَزِمِينَ فِي هَذِهِ الْحَرْبِ
(الاعداء مبتدا - منهزمون خبر)		(الاعداء اسم اصبح - منهزمین خبر اصبح)

🔗 انواع اسم افعال ناقصه :

(۱) اسم ظاهر : مثال : كَانَ اللَّهُ خَبِيرًا (الله اسم کان - خبیراً خبر کان)

(۲) ضمیر بارز : مثال : كَانُوا قَلِيلًا (ضمیر « و » اسم کان - قليلاً خبر کان)

(۳) ضمیر مستتر : مثال : كُنْ شَجَاعًا (ضمیر مستتر انت اسم کان - شجاعاً خبر کان)

🔗 انواع خبر افعال ناقصه :

(۱) مفرد : مثال : كَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا (وعد اسم کان - حقّاً خبر کان)

(۲) جمله :

﴿ فعلیّه : مثال : كَانَ التِّلْمِیْذُ یَجْتَهِدُ فِی دُرُوسِهِ (التِّلْمِیْذُ اسم كَانَ - یَجْتَهِدُ خبر كَانَ)

﴿ اسمیّه : مثال : كَانَ مِیْثَمُ جِهَادُهُ عَظِیْمٌ (مِیْثَمُ اسم كَانَ - جِهَادُهُ عَظِیْمُ خبر كَانَ)

(۳) شبه جمله : مثال : كَانَ الْمُعَلِّمُ فِی الصَّفِّ (الْمُعَلِّمُ اسم كَانَ - فِی الصَّفِّ خبر كَانَ)

دقت : صرف افعال ناقصه

در بین افعال ناقصه فعل « أَصْبَحَ » مانند افعال عادی صرف می شود ولی بقیه افعال ناقصه صرفشان با فعل های معمولی فرق دارد ؛ به صرف این فعل ها که در جدول زیر آمده دقت کنید :

الف) صرف ماضی :

هُوَ	هُمَا	هُمْ	هِيَ	هُمَا	هُنَّ	أَنْتَ	أَنْتُمَا	أَنْتُمْ	أَنْتِ	أَنْتُمَا	أَنْتُنَّ	أَنَا	نَحْنُ
كَانَ	كَانَا	كَانُوا	كَانَتْ	كَانَتَا	كُنَّ	كُنْتَ	كُنْتُمَا	كُنْتُمْ	كُنْتِ	كُنْتُمَا	كُنْتُنَّ	كُنْتُ	كُنَّا
صَارَ	صَارَا	صَارُوا	صَارَتْ	صَارَتَا	صِرْنَ	صِرْتَ	صِرْتُمَا	صِرْتُمْ	صِرْتِ	صِرْتُمَا	صِرْتُنَّ	صِرْتُ	صِرْنَا
لَيْسَ	لَيْسَا	لَيْسُوا	لَيْسَتْ	لَيْسَتَا	لَسْنَ	لَسْتَ	لَسْتُمَا	لَسْتُمْ	لَسْتِ	لَسْتُمَا	لَسْتُنَّ	لَسْتُ	لَسْنَا

ب) صرف مضارع :

هُوَ	هُمَا	هُمْ	هِيَ	هُمَا	هُنَّ	أَنْتَ	أَنْتُمَا	أَنْتُمْ	أَنْتِ	أَنْتُمَا	أَنْتُنَّ	أَنَا	نَحْنُ
يَكُونُ	يَكُونَانِ	يَكُونُونَ	تَكُونُ	تَكُونَانِ	يَكُنَّ	تَكُونُ	تَكُونَانِ	تَكُونُونَ	تَكُونِينَ	تَكُونَانِ	تَكُنَّ	أَكُونُ	نَكُونُ
يَصِيرُ	يَصِيرَانِ	يَصِيرُونَ	تَصِيرُ	تَصِيرَانِ	يَصِرْنَ	تَصِيرُ	تَصِيرَانِ	تَصِيرُونَ	تَصِيرِينَ	تَصِيرَانِ	تَصِرْنَ	أَصِيرُ	نَصِيرُ

ج) صرف امر :

هُوَ	هُمَا	هُمْ	هِيَ	هُمَا	هُنَّ	أَنْتَ	أَنْتُمَا	أَنْتُمْ	أَنْتِ	أَنْتُمَا	أَنْتُنَّ	أَنَا	نَحْنُ
لِيَكُنْ	لِيَكُونَا	لِيَكُونُوا	لِتَكُنْ	لِتَكُونَا	لِيَكُنَّ	كُنْ	كُونَا	كُونُوا	كُونِي	كُونَا	كُنَّ	لَاكُنْ	لِنَكُنْ
لِيَصِرْ	لِيَصِيرَا	لِيَصِيرُوا	لِتَصِرْ	لِتَصِيرَا	لِيَصِرْنَ	صِرْ	صِيرَا	صِيرُوا	صِيرِي	صِيرَا	صِرْنَ	لَاصِرْ	لِنَصِرْ

تذکر:

- (۱) افعال ناقصه که دارای مضارع و یا امر باشند مانند ماضی آن عمل می کنند .
- (۲) کانَ ، صارَ و أَصْبَحَ به صورت ماضی، مضارع و امر بکار می روند .
- (۳) لیسَ فقط به صورت ماضی به کار می رود . البته دقت کنید که لیسَ اگر چه ماضی است ولی معنی مضارع می دهد .

- (۴) چنانچه یکی از افعال ناقصه بر سر ضمیر منفصل مرفوعی وارد شود این ضمیر را حذف می کنیم و فعل ناقصه را صیغه همان ضمیر منفصل مرفوعی حذف شده می بریم. یعنی به ضمیر متصل مرفوعی معادل خود تبدیل می کنیم .
- کانَ + انت تلمیذٌ ⇐ کُنتَ تلمیذاً کانَ + نحنُ مُسافِرونَ ⇐ کُنّا مسافِرينَ
- (۵) چنانچه اسم افعال ناقصه ، اسم ظاهر (غیر ضمیر) ، باشد فعل ناقصه همواره به صورت مفرد می آید و تنها از نظر جنسیت با آن مطابقت می کند.

- کانَ الضیفُ حاضِراً (الضیف اسم کانَ - حاضِراً خبر کانَ)
- کانَ الضیفانِ حاضِرینِ (الضیفان اسم کانَ - حاضِرینِ خبر کانَ)
- کانَ الضیوفُ حاضِرینَ (الضیوف اسم کانَ - حاضِرینَ خبر کانَ)

اما اگر فعل ناقصه بعد از اسم بیاید، با آن از نظر تعداد و جنس مطابقت می کند

- الضیفُ کانَ حاضِراً (الضیف مبتدا - « کانَ حاضِراً » خبر - « ضمیر مستتر هُوَ » اسم کانَ - حاضِراً خبر کانَ)
- الضیفانِ کانَا حاضِرینِ (الضیفان مبتدا - « کانَا حاضِرینِ » خبر - ضمیر « ا » اسم کانَ - حاضِرینِ خبر کانَ)
- الضیوفُ کانُوا حاضِرینَ (الضیوف مبتدا - « کانُوا حاضِرینَ » خبر - ضمیر « و » اسم کانَ - حاضِرینِ خبر کانَ)

- (۶) با جمع های غیر عاقل، افعال ناقصه به صورت مفرد مونث به کار می رود چه قبل از آن و چه بعد از آن.

- کانتِ العَصافِیرُ فوقَ الشَّجَرَةِ (العَصافِیر اسم کانت - فوقَ الشَّجَرَةِ خبر کانت)
- العَصافِیرُ کانتُ فوقَ الشَّجَرَةِ (العَصافِیر مبتدا - « کانت فوق الشَّجَرَةِ » خبر - ضمیر مستتر هُوَ اسم کانت - فوق الشَّجَرَةِ خبر کانت)

- (۷) « أَصْبَحَ و صارَ » از نظر معنی تقریباً اثر یکسانی دارند :

أَصْبَحَ - صَارَ - شَدَّ - گردید - يُصْبِحُ - يَصِيرُ - می شود - می گردد - أَصْبَحَ - أَصِرَ - شو

(۸) «كَانَ» از مهم ترین افعال ناقصه است. کاربرد آن را از نظر ترجمه در شرایط زیر ببینید:

الف) به تنهایی در جمله بیاید:

۱. به معنای «بود»: كَانِ التِّلْمِيذُ فِي الصَّفِّ: دانش آموز در کلاس بود.

۲. به معنای «است» (این معنی بیشتر در مورد صفات خداوند و پدیده های ثابت طبیعی کاربرد دارد)

مثال: إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا: بی گمان خداوند آمرزنده و مهربان است.

ب) به عنوان فعل کمکی:

۱. به معنی فعل ماضی استمراری می باشد. مثال: كَانَ يَذْهَبُ: می رفت / كانوا يَسْمَعُونَ: می شنیدند

۲. با فعل ماضی یا با «قد + ماضی» به معنی ماضی بعید می باشد. مثال: كَانَ ذَهَبَ = كَانَ قَدْ ذَهَبَ = رفته بود

ج) بر سر «لِ» یا «عِنْدَ» + اسم یا ضمیر بیاید، معادل فعل «داشتیم، داشتی، داشت»

كَانَتْ لِلطَّالِبِ ذَاكِرَةٌ قَوِيَّةٌ: دانش آموز حافظه ای قوی داشت - كَانَ عِنْدِي سَرِيرٌ خَشَبِيٌّ: تختی چوبی داشتم.

(۹) اگر فعل ناقصه «كَانَ» در جمله خود، اسم فاعل با حرکت تنوین فتحه «—» داشته باشد، می تواند

به عنوان فعل کمکی سازنده معادل ماضی بعید عمل کند.

مثال: كَانَ الطَّالِبُ جَالِسًا عَلَى الْكُرْسِيِّ: دانش آموز روی صندلی نشسته بود.

(۱۰) دقت کنید وقتی فعل **كان** به باب های دیگر رفته و معنایش تغییر می کند دیگر **فعل ناقصه نیست**:

باب تفعیل - كَوَّنَ - يُكْوِنُ - تَکْوِين - ٱخْلَقَ - خلق کرد - تشکیل داد

باب تفعّل - تَكَوَّنَ - يَتَكَوَّنُ - تَکَوُّن - ٱجْتَمَعَ - به وجود آمد، تشکیل شد

(۱۱) فعل **صار** اگر به باب تفعیل برود هم معنایش تغییر می کند و هم اینکه دیگر **فعل ناقصه نمی باشد**:

باب تفعیل - صَارَ - يُصِيرُ - دگرگون کرد

۲۴۹. « کان کبارنا یصرون علی أن لا یترک احترام الصغار و نهتم بتربیتهم بشكل أحسن! »:

۱. بزرگان ما اصرار می ورزیدند که احترام به کوچکترها ترک نشود و به تربیت آن ها به شکل نیکوتری توجه کنیم!
۲. بزرگان همیشه به ما اصرار می کردند که احترام کودکان رها نگردد و به تربیتشان به شکل نیکو اهتمام ورزیم!
۳. بزرگانمان پافشاری می کنند که احترام گذاشتن به کودکان رها نشود و آن ها را به شکل نیکو تربیت کنیم!
۴. اصرار بزرگان ما بر این بود که احترام کوچک تر ها حفظ شود و به تربیتشان به شکل نیکوتری توجه کنیم!

۲۵۰. عین الصّحیح :

۱. « لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلْمُتَلَكِّينَ »: بی شک در (داستان) یوسف و برادرانش نشانه هایی برای پرسش کنندگان است!
 ۲. « و أَفْوًا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا »: به پیمان وفا کردند، زیرا پیمان مورد سؤال خواهد بود!
 ۳. « و كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ »: خانواده اش را به نماز و زکات دستور می دهد!
 ۴. « أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً »: از آسمان آبی را فرو فرستاد و زمین سرسبز شد!
۲۵۱. « کان لجدي خاتماً قتيماً يحبه كثيراً لأنّ والدّه كان ورثته له بعد موته! »:

۱. پدر بزرگم انگشتی ارزشمند دارد که آن را بسیار دوست دارد؛ زیرا پدرش بعد از مرگش آن را برایش به ارث گذاشته است!
 ۲. برای پدر بزرگ من ، انگشت ارزشمندی هست و آن را بسیار دوست دارد؛ چون آن را بعد از مرگ پدرش، به ارث برده است!
 ۳. پدر بزرگم انگشت ارزشمندی داشت که آن را بسیار دوست داشت؛ زیرا پدرش آن را برایش بعد از مرگ خود به ارث گذاشته بود!
 ۴. پدر بزرگ من انگشت ارزشمندی داشت و آن را بسیار دوست داشت؛ زیرا آن را از پدرش بعد از مرگ به ارث برده بود!
۲۵۲. « اسْتَمِعُوا إِلَى الْقُرْآنِ بِخُشُوعٍ عِنْدَ تِلَاوَتِهِ فَعَسَى أَنْ يَرْحَمَكُمُ اللَّهُ وَ تُصْبِحُوا مِنَ الْفَائِزِينَ! »:

۱. وقتی که قرآن را با فروتنی می خوانند، به آن گوش فرادهید، پس شاید که خدایتان شما را مورد رحمت قرار دهد و از رستگاران شوید!
 ۲. به قرآن هنگام خوانده شدنش با فروتنی گوش فرادهید، پس امید است که خداوند شما را ببخشد و از رستگاران گردید!
 ۳. هنگام تلاوت قرآن با تواضع به آن گوش فرا دهید تا پروردگارتان شما را ببخشد و از رستگاران باشید!
 ۴. به قرآن زمانی که آن را تلاوت می کنند، با تواضع گوش دهید؛ زیرا امید است که خدا به شما رحم کند و رستگار گردید!
۲۵۳. « كُنَّا نَعُودُنَا أَنْ نَقْرَأَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ نَنَامُ! »:

۱. عادت کرده ایم که ده آیه از آیات قرآن را قبل از خواب، بخوانیم! ۲. ده آیه از قرآن را طبق عادتمان می خوانیم، سپس می خوابیم!
 ۳. عادت کرده بودیم که ده آیه از قرآن را بخوانیم، سپس بخوابیم! ۴. عادت ما بر این بود که بعد از خواندن ده آیه از قرآن بخوابیم!
۲۵۴. « كُنْتُ أَشْعُرُ بِأَنْ سَكِينَةً مِنَ اللَّهِ أَنْزَلَتْ عَلَى قَلْبِي فِي تِلْكَ اللَّحْظَاتِ الصَّعْبَةِ! »:

۱. در آن لحظات سخت، احساس می کردم که آرامشی از سوی خدا بر دلم نازل شده است!
۲. احساس می کنم در این لحظات دشوار، آرامشی از خداوند بر دل من نازل می شود!

۳. در آن لحظات دشوار، احساس من این بود که خداوند آرامشش را بر دل من نازل کرده است!

۴. آرامشی را که در آن لحظات سخت بر دل من نازل شد، احساس می کنم که از سوی خدا بوده است!

۲۵۵. « كُنَّا نَظُنُّ إِذَا اشْتَهَدَ شَخْصٌ فِي سَبِيلِ الْحَقِّ لَنْ يَبْقَى لَهُ ذِكْرٌ قَيْنَسَى هَمَاماً ! »:

۱. گمان می کنیم آن گاه که کسی در راه حق شهید شود، از او یادی باقی نخواهد ماند و کاملاً فراموش می شود!

۲. فکر می کردیم که اگر شخصی در راه حق به شهادت برسد، یاد او باقی می ماند و فراموش نخواهد شد!

۳. گمان ما بر این بود که هرگاه شخصی در راه حق شهید شود، از او یادی نخواهد شد و به طور کامل فراموش می شود!

۴. گمان می کردیم اگر کسی در راه حق شهید شود، برای او یادی نخواهد ماند و کاملاً فراموش می گردد!

۲۵۶. عَيْنِ الْخَطَا:

۱. « كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ : خانواده خود را به نماز و زکات امر می کرد!

۲. « و اوفوا بالعهدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولاً » : به پیمان وفا کنید زیرا پیمان مورد سؤال است!

۳. « يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ » : چیزی که در قلب هایشان نیست با زبان های خود می گویند!

۴. « اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّاراً » : از پروردگارتان آمرزش خواستند قطعاً او بسیار آمرزنده بود!

۲۵۷. عَيْنِ الصَّحِيح :

۱. كُنْ صَابِراً عِنْدَ مَصَائِبِ الدُّنْيَا : هنگام سختی های دنیا صبر کن!

۲. فِي فَصْلِ الرَّبِيعِ صَارَتْ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً : در فصل بهار، زمین سرسبز شد!

۳. كَانَ الطَّالِبُ قَدْ كَتَبَ هَذِهِ الْآيَةَ عَلَى اللَّوْحِ : دانش آموز این آیه را بر تخته می نوشت!

۴. كَانَ تَكْتُبُ وَاجِبَاتُ كَثِيرَةً فِي الْبَيْتِ بَعْدَ الْمَدْرَسَةِ : بعد از مدرسه، تکالیف بسیاری در خانه می نوشت!

۲۵۸. « الَّذِينَ يَكْزِبُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَ لَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ »:

۱. کسانی را که طلا و نقره می اندوزند و در راه خدا آن را انفاق نمی کنند به آن ها عذابی دردناک بشارت بده!

۲. کسانی که طلا و نقره می اندوختند و در راه خدا انفاق نمی کردند، به آن ها عذابی دردناک بشارت داده شد!

۳. کسانی که طلا و نقره اندوختند و در راه خدا انفاق نکرده اند در عذاب دردناک گرفتارند!

۴. ای کسانی که طلا و نقره جمع می کنید و در راه خدا انفاق نمی کنید، عذاب دردناکی به شما بشارت داده شده است!

۲۵۹. « بَعْضُ الْكَلِمَاتِ الْفَارْسِيَّةِ قَدْ تَغَيَّرَتْ فِي لِسَانِنَا بِسَبَبِ كَثَرَةِ اسْتِعْمَالِهَا فِي مُدُنِ إِيْرَانَ الْمُخْتَلَفَةِ ! »:

۱. گاهی در زبان ما بعضی از کلمات فارسی به دلیل کثرت استفاده از آن در شهرهای ایران به صورت مختلف تغییر کرده است!

۲. بعضی از کلمات فارسی در زبان ما به خاطر زیادی کاربرد آن در شهرهای مختلف ایران تغییر کرده است!

۳. بعضی از کلمات فارسی در زبان ، به خاطر بسیار کاربرد آن در شهرهای ایرانی گوناگون تغییر کرده است!

۴. در زبان ما، بعضی از کلمات فارسی به علت زیادی استفاده در شهرهای مختلف ایران گاهی تغییر می کند!

۲۶۰. « أَلَفْتُ فِي السَّنَةِ الْمَاضِيَةِ كِتَابًا يُسَاعِدُ الطَّلَابَ فِي دَرَسَاتِهِمْ وَ سَمَّيْتُهُ كَنْزَ الْعِلْمِ! »:

۱. کتابی را در سال گذشته تألیف کردم که به دانشجویان در تحقیقاتشان کمک می کند و آن را گنج علم نامیده ام!

۲. در سال گذشته کتابی تألیف کردم که به دانشجویان در پژوهش هایشان کمک می کرد و آن را گنج علم نامیدم!

۳. در سال گذشته کتابی را نگاشتم که به دانشجویان در درس هایشان کمک کرده بود و آن را گنج علم ها نامیدم!

۴. کتابی در سال قبل نوشتم که به دانشجویان در درس خواندن کمک می کرد و آن گنجینه علوم نامگذاری شد!

۲۶۱. « آیا قبل از این که به این منطقه بروی به تو درباره خطراتش هشدار نداده بودم؟ »:

۱. أَلَا أَحْذَرُكَ عَنْ أخطار تلك المنطقة قبل أن تذهب إليها؟ ۲. أ كنت لا أحذرك قبل أن تذهبي إلى تلك المنطقة عن خطرها؟

۳. أما كنت حذرتك قبل أن تذهب إلى هذه المنطقة من أخطارها؟ ۴. أما حذرتك عن أخطار هذه المنطقة قبل أن تذهبي إليها؟

۲۶۲. « آن شاعران ایرانی در سروده هایشان از واژگان عربی بهره می بردند! »:

۱. أولئك شعراء إيرانيون و يستفيدون من المفردات العربية في أشعارهم!

۲. كان هؤلاء الشعراء الإيرانيون استفادوا من المفردات العربية في إنشاداتهم!

۳. هؤلاء الشعراء الإيرانيون كانوا قد استفادوا من المفردات العربية في أشعارهم!

۴. أولئك الشعراء الإيرانيون كانوا يستفيدون من المفردات العربية في إنشاداتهم!

۲۶۳. « کتابی را از کتابخانه مدرسه گرفتم که آن را در دست دوستم دیده بودم! »:

۱. كُنْتُ قَدْ رَأَيْتُ كِتَابًا فِي يَد صَدِيقِي الَّذِي أَخَذْتُهُ مِنْ مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ! ۲. أَخَذْتُ مِنْ مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ كِتَابًا رَأَيْتُهُ فِي يَدِ صَدِيقِي!

۳. أَخَذْتُ الْكِتَابَ مِنْ مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ كُنْتُ قَدْ رَأَيْتُهُ فِي يَدِ صَدِيقِي! ۴. أَنَا أَخَذْتُ كِتَابًا فِي مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ كُنْتُ أَشَاهِدُهُ فِي يَدِ صَدِيقِي!

۲۶۴. « معلمان ما همیشه تأکید می کردند که راه رسیدن به موفقیت، تلاش است! »:

۱. كَانَ مُعَلِّمُونَا يُؤَكِّدُونَ دَائِمًا أَنَّ طَرِيقَ الْحَصُولِ عَلَى النَّجَاحِ هُوَ السَّعْيُ!

۲. كَانَتْ مُعَلِّمَاتُنَا يُؤَكِّدْنَ دَائِمًا أَنَّ طَرِيقَ الْوَصُولِ إِلَى النَّجَاحِ هُوَ الْجَهْدُ!

۳. مُعَلِّمُونَا كَانُوا يُؤَكِّدُونَ دَائِمًا أَنَّ طَرِيقَ الْوَصُولِ إِلَى النَّجَاحِ هُوَ الْمُحَاوَلَةُ!

۴. كَانُوا مُعَلِّمُونَا يُؤَكِّدُونَ دَائِمًا أَنَّ سَبِيلَ الْوَصُولِ إِلَى النَّجَاحِ هُوَ السَّعْيُ!

۲۶۵. « إن نؤمن بأن الباطل سيكون زهوفاً فلن نياس من سيطرة الظالمين! »:

۱. اگر ایمان بیاوریم که باطل از بین رفتنی خواهد بود، از مسلط شدن ظالمان ناامید نخواهیم شد!

۲. چنان چه ایمان بیاوریم که باطل نابودشدنی است، از این که ظالمان مسلط شوند ناامید نمی شویم!

۳. چنان چه ایمان داشته باشیم که باطل از بین خواهد رفت، از مسلط شدن ظالمان نومید نخواهیم شد!

۴. اگر به این که باطل از بین رفتنی است، ایمان داشته باشیم، از این که ظالمان مسلط شوند نومید نمی شویم!

۲۶۶. « کانت أشعة القمر الفضیة المتکونة من سبعة ألوان تخلق قلوبنا، عندما کنا نمشي بهدوء على تلال الرمل! » :

۱. اشعه ماه نقره ای رنگ تشکیل شده از هفت رنگ، دل های ما را آن زمان که آرام بر تپه هایی از شن راه می رفتیم!

۲. اشعه نقره ای رنگ ماه با رنگ های هفتگانه اش، دل ها را شیفته می کرد، آن گاه که ما به آرامی بر تپه هایی شنی راه می رفتیم!

۳. وقتی با آرامش بر تپه های شن راه می رفتیم، نور نقره های فام ماه که از هفت رنگ تشکیل شده بود، دل های ما را می ربود!

۴. هنگامی که آرام بر تپه های شنی قدم میزدیم، نور ماه نقره ای رنگ که هفت رنگ داشت، دل ها را می ربود!

۲۶۷. « کان یزداد قلقي کل يوم عندما تمضي الأيام و أنا ما كنت أعمل عملاً مفيداً! » :

۱. هر روز که می گذشت اضطراب من بیشتر می شد، چون من کار مفیدی انجام نداده بودم!

۲. وقتی روزها می گذشت در حالی که هیچ کار مفیدی انجام نمی دادم، اضطرابم هر روز بیشتر می شد!

۳. هر روز نگرانیم افزایش می یافت، در حالی که هیچ کاری مفید انجام نداده بودم و روزها گذشته بود!

۴. هنگامی که روزها می گذشت، هر روز به نگرانی هایم افزوده می شد در حالی که کاری مفید انجام نمی دادم!

۲۶۸. عین الخطأ:

۱. كُنْتُ قد ذهبتُ عِنْدَ الطَّبِيبِ أَمْسٍ فَلَمَّا فَحَصَنِي قَالَ لِي: : دیروز نزد پزشک رفته بودم پس وقتی من را معاینه می کرد،

به من گفت،

۲. أَنْتَ مَصَابٌ بَرْكَامٍ و عندك حمى شديدة، أَكْتُبُ لك وصفةً،: تو دچار به سرماخوردگی هستی و تب شدیدی داری، برای

نسخه ای می نویسم،

۳. حَتَّى يَتَحَسَّنَ حَالُكَ فَخُذْ فِي الْبَدَايَةِ الْأَدْوِيَةَ مِنَ الصِّدَلِيَّةِ الَّتِي وَقَعْتَ، : تا حالت خوب شود، پس در ابتدا داروها را بگیر

از داروخانه هایی که واقع شده است،

۴. فِي نَهَايَةِ مَرَمَرِ الْمُسْتَوْصِفِ وَاجْلِبْهَا حَتَّى أَشْرَحَ لك طَرِيقَ اسْتِفَادَتِهَا! : در انتهای راهروی درمانگاه، و آن ها را نزد

بیاور تا شیوه استفاده از آن ها را برایت شرح دهم!

۲۶۹. عین الصَّحیح:

۱. مَا كُنْتُ قد عَرَفْتُ أَنَّ زَمِيلِي يَعْمَلُ فِي مَطْعَمِ الْمَدْرَسَةِ: ندانسته بودم که همکلاسی ام در غذاخوری مدرسه کار می کند!

۲. لَمْ يَكُنِ السَّائِقُ إِسْطَاعًا أَنْ يَتَخَلَّصَ مِنَ الْخَطَرِ فَتَصَادَمَ: راننده نمی توانست خود را از خطر نجات دهد، پس تصادف کرد!

۳. كَانَ صَدِيقِي قد أَلَفَّ كِتَابًا وَ فِيهِ أَشَارَ إِلَى مَشَاكِلِ الْمُتَرْجِمِينَ: دوستم کتابی تألیف کرد که در آن به مشکلات مترجمان

اشاره کرده بود!

۴. لَمْ يَكُنِ الطَّبَّاحُ تَذَوَّقَ الطَّعَامَ فَمَا أَكَلَ أَحَدٌ مِنْهُ شَيْئًا: آشپز غذا را نمی چشید، پس کسی از آن چیزی نخورد!

۲۷۰. عین الخطأ:

۱. تَغَيَّرَ كَثِيرٌ مِنَ الْأَصْوَاتِ وَ الْأَوْزَانِ الْفَارِسِيَّةِ عِنْدَ دُخُولِهَا إِلَى الْعَرَبِيَّةِ: بسیاری از صداها و وزن های فارسی زمان وارد

شدنش به عربی تغییر کردند!

۲. الأعراب كانوا قد نطقوا بعض الأوزان الفارسية وفقاً لألسنتهم : اعراب ، برخی از وزن های فارسی را بر اساس زبان های خویش بر زبان آورد بودند!
۳. كانت المفردات العربية تزداد في العصور الماضية في الفارسية بسبب العامل الديني: واؤگان عربی در زمان گذشته، به سبب علت (اهرم) دینی در فارسی زیاد می شد!
۴. قد كان تأثير اللغة الفارسية على العربية قبل الإسلام أكثر مما بعدها: تأثیر زبان فارسی بر عربی ، پیش از اسلام بیشتر از بعد از آن بوده است!

۲۷۱. عین الخطأ:

۱. نُقِلَتْ ألفاظٌ كثيرةٌ من الفارسية إلى العربية بسبب التجارة و دخول الإيرانيين: به سبب تجارت و ورود ایرانی ها واژگان زیادی از فارسی به عربی منتقل شد،
۲. في العراق و اليمن و كانت تلك المفردات ترتبط ببعض البضائع التي ما كانت عند العرب: در عراق و یمن ، و آن واژگان با برخی از کالاهایی مرتبط بود که عرب نداشت،
۳. كالمسك و الديباغ و اشتد النقل من الفارسية إلى العربية بعدما: همچون مشک و ابریشم و انتقال از فارسی به عربی شدت گرفت پس از آن که،
۴. انضمت إيران إلى الدول الإسلامية و زادت نفوذ لغتها شيئاً فشيئاً فيها! : ایران به کشورهای اسلامی پیوست و نفوذ زبانش کم کم در آن ها زیاد شد!

۲۷۲. « في العصر العباسي ازداد نفوذ اللغة الفارسية في العربية لأنّ الفُرس شاركو في قيام الدولة العباسية »: در عصر عباسی

۱. نفوذ زبان فارسی در عربی فزونی یافت، چون که فارس ها در برپایی حکومت عباسی شرکت کردند!
۲. زبان فارسی در عربی رخنه کرد، زیرا فارس ها در قیام دولت عباسی شرکت داشتند!
۳. زبان فارسی نفوذش را در عربی زیاد کرد، زیرا که فارس زبان ها ، شریک قیام دولت عباسی بودند!
۴. نفوذ زبان فارسی در عربی زیاد شد، زیرا ایرانیان در ایجاد دولت عباسی ، شرکت کرده بودند!

۲۷۳. « كان لابن المقفع دورٌ عظيمٌ في تأثر اللغة العربية من الفارسية فهو نقل عدداً من الكتب الفارسية إلى العربية »:

۱. برای ابن مقفع سهمی عظیم در تأثیر زبان عربی بر فارسی بود، زیرا که او تعدادی از کتاب های فارسی را به زبان عربی منتقل کرد!
۲. ابن مقفع، نقشی بزرگ در اثرپذیری زبان عربی از فارسی داشت، پس او تعدادی از کتاب های فارسی را به عربی برگرداند!
۳. ابن مقفع سهمی عظیم در تأثیر زبان عربی بر فارسی دارد، زیرا که او چندین عدد از کتاب های فارسی را به زبان عربی ترجمه کرده است!
۴. وظیفه ابن مقفع، در اثرپذیری زبان عربی از فارسی بزرگ بود، پس که او تعدادی از کتاب ها را از فارسی به عربی انتقال داد!

۲۷۴. « للفيروز آبادي معجمٌ مشهورٌ باسم القاموس يضمُّ مفرداتٍ كثيرةً باللغة و يُستفادُ بها كثيراً »:

۱. واژه نامه فیروز آبادی مشهور به اسم « قاموس » است و واژگان بسیاری را به زبان عربی شامل می شود و از آن بسیار استفاده می شود!

۲. فیروزآبادی فرهنگ لغتی معروف دارد به نام « قاموس » که واژگان بسیاری را به زبان عربی در برمی گیرد و از آن زیاد استفاده می گردد!

۳. برای فیروزآبادی دایرة المعارف معروفی به اسم « قاموس » است که به زبان عربی بسیاری از کلمه ها را در خود گنجانده است و از آن خیلی استفاده می کنند!

۴. فرهنگ لغت معروف فیروزآبادی به نام « قاموس » کلمه های بسیاری را دربردارد و استفاده زیادی از آن می شود!

۲۷۵. عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاعِينِ: « الأَرْضُ مَخْضَرَةٌ بَعْدَ أَنْ مِنَ السَّمَاءِ أَمْطَارٌ شَدِيدَةٌ! »

۱. أَصْبَحَ - أَنْزَلَ ۲. أَصْبَحَتْ - أَنْزَلَتْ ۳. أَصْبَحَتْ - أَنْزَلَتْ ۴. أَصْبَحَ - أَنْزَلَ

۲۷۶. عَيْنَ الصَّحِيحِ حَسَبَ الْقَوَاعِدِ:

۱. كَانَتْ قَدْ فَرِحَتْ! ۲. كُنَّا أَذْهَبُ! ۳. كُنْتُمْ تَعْتَقِدُونَ! ۴. كَانَتْ قَدْ بَيَّنَّا!

۲۷۷. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ مِنَ الْأَفْعَالِ النَّاكِصَةِ:

۱. « اسْتَغْفَرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا! » ۲. لَمْ يَكُنْ عِنْدَ الْفَارَابِيِّ فِي بَيْتِهِ مَصْبَاحٌ لِلْمُطَالَعَةِ! ۳. إِنَّكُمْ مَسْئُولُونَ حَتَّى عَنْ الْبَقَاعِ وَ الْبَهَائِمِ! ۴. لَنْ تَكُونَ نَاجِحًا فِي حَيَاتِكَ إِلَّا بِالْمُحَاوَلَةِ الْمُتَوَاصِلَةِ!

۲۷۸. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ مِنَ الْأَفْعَالِ النَّاكِصَةِ:

۱. إِنَّ ذَا الْقَرْنَيْنِ سَارَ مَعَ جِيُوشِهِ إِلَى الْغَرْبِ لِإِقَامَةِ الْعَدْلِ! ۲. إِنَّهُ قَدْ صَارَ أَسْوَةً لَزُمَاءٍ فِي الْأَخْلَاقِ وَ الدِّرَاسَةِ! ۳. لَيْسَتْ لَدَيَّ فِكْرَةٌ الْآنَ لِحَلِّ هَذِهِ الْقَضِيَّةِ! ۴. هُنَّ سَيَصِرْنَ مِنَ الْفَائِزَاتِ إِنْ وَاصَلْتَ دِرَاسَاتِهِنَّ!

۲۷۹. عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاعِينِ لِإِجَادِ الْمَاضِي الْاسْتِمْرَارِيِّ: « النَّاسُ فِي الْقَدِيمِ أَنَّ الشَّمْسَ تَدُورُ حَوْلَ الْأَرْضِ! »

۱. كَانَ - يَعْتَقِدُ ۲. كَانُوا - يَعْتَقِدُونَ ۳. كَانُوا - يَعْتَقِدُ ۴. كَانَ - يَعْتَقِدُونَ

۲۸۰. عَيْنَ عِبَارَةٍ فِيهَا فَاعِلٌ:

۱. يُعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسِمَاهُمْ فِي يَوْمِ الْحِسَابِ! ۲. أَصْبَحَ الْمُسْلِمُونَ مُتَّحِدِينَ أَمَامَ أَعْدَاءِهِمُ الْمَشْرُكَةِ! ۳. فِي الْعَصْرِ الْعَبَّاسِيِّ زِدَادٌ نَفُوذَ اللَّغَةِ الْفَارَسِيَّةِ فِي اللَّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ! ۴. أَنْتُمْ مَسْئُولُونَ حَتَّى عَنْ الْبَقَاعِ وَ الْبَهَائِمِ!

۲۸۱. عَيْنَ مَا فِيهِ مِنَ الْأَفْعَالِ النَّاكِصَةِ:

۱. إِنَّكَ دَوَّابَاتٍ فِي الْقِيَامِ بِالْأُمُورِ! ۲. عَلَيْكَ الْقَنَاعَةُ فِي الْحَيَاةِ لِأَنَّهَا كَنْزٌ لَا يُنْفَدُ! ۳. الصَّابِرَاتُ كُنَّ مَسِيطِرَاتٍ عَلَى أَنْفُسِهِنَّ عِنْدَ الْغَضَبِ! ۴. أَكْبَرُ الْعَيْبِ أَنْ تَعْبَنَ مَا فَيَكُنْ مِثْلَهُ!

۲۸۲. « هُنَّ نِسَاءٌ مَجْدَّاتٌ فِي الْعَمَلِ! » عَيْنَ الصَّحِيحِ مَعَ « أَصْبَحَ »:

۱. أَصْبَحَ هُنَّ نِسَاءً مَجْدَّاتٌ فِي الْعَمَلِ! ۲. أَصْبَحَتْ نِسَاءً مَجْدَّاتٌ فِي الْعَمَلِ!

۳. هُنَّ أَصْبَحَتْ نِسَاءً مَجْدَّاتٌ فِي الْعَمَلِ! ۴. أَصْبَحْنَ نِسَاءً فِي الْعَمَلِ!

۲۸۳. عَيْنَ الْخَطَا فِي الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ:

۱. اسْتَلِمَ الْأَدْوِيَّةَ مِنَ الصِّدِّيقِ الَّتِي فِي مَمَرٍ الْمُسْتَوْصِفِ. (مفعول - مضاف اليه)
 ۲. أَنْتَ مُصَابٌ بِالزُّكَامِ وَعِنْدَكَ حُمَّى شَدِيدَةٌ. (خبر - خبر)
 ۳. تَبَادُلُ الْمَفْرَدَاتِ بَيْنَ اللُّغَاتِ فِي الْعَالَمِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ. (خبر - صفة)
 ۴. إِزْدَادَتِ الْمَفْرَدَاتِ الْعَرَبِيَّةُ فِي اللُّغَةِ الْفَارْسِيَّةِ. (فاعل - صفة)
۲۸۴. عَيْنَ عِبَارَةٍ يَوْجَدُ فِيهَا فِعْلٌ مُضَارِعٌ لَيْسَ فِي مَعْنَى الْمَاضِي.

۱. الطُّلَّابُ الَّذِينَ لَمْ يُشَارِكُوا فِي امْتِحَانَاتِ الْجَامِعَةِ مَا اكْتَسَبُوا دَرَجَةً عَالِيَةً! ۲. كُنَّا نَطَالُحُ دُرُوسَنَا فِي الْبَيْتِ دَائِمًا وَ نَنْجَحُ!
 ۳. لِي صَدِيقٌ يُسَاعِدُنِي فِي الشَّدَائِدِ دَائِمًا! ۴. وَجَدْتُ صَدِيقًا يُشَجِّعُنِي عَلَى احْتِرَامِ الصَّغَارِ!
۲۸۵. عَيْنَ فِعْلًا فِي مَعْنَى الْمَاضِي الْاسْتِمْرَارِي.

۱. «لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَ إِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلْسَّائِلِينَ» ۲. كَانَتِ الْأُمُّ قَدْ أَحْضَرَتِ الطَّعَامَ لِي!
 ۳. كُنْتُ أَكْتَسِبُ مَكَانَةً رَفِيعَةً فِي الْمَسَابِقَاتِ! ۴. عَلَيَّ أَنْ أُحَاوِلَ لِأَكُونَ أَصْلَبَ مِنَ الْجِبَلِ!
۲۸۶. عَيْنَ الْعِبَارَةِ الَّتِي جَاءَ الْأَفْعَالُ النَّاْقِصَةُ فِيهَا أَكْثَرُ.

۱. «أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً» ۲. «يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ»
 ۳. مَنْ كَانَ مُتَوَكِّلًا عَلَى رَبِّهِ فَيُصْبِحُ سَعِيدًا فِي حَيَاتِهِ! ۴. كَانَتْ تَجَارِبُ هَذَا الشَّبَابِ قَلِيلَةً وَلَكِنَّهُ يَحْمِلُ شَهَادَةً عَالِيَةً!
۲۸۷. عَيْنَ الْعِبَارَةِ الَّتِي جَاءَ فِيهَا مِنَ الْأَفْعَالِ النَّاْقِصَةِ

۱. الْعَرَبُ لَا يَنْطِفُونَ الْكَلِمَاتِ الدَّخِيلَةَ طَبَقَ أَصْلُهَا! ۲. «لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ * وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»
 ۳. أَكَلْتُمْ تَمْرًا وَ عَصَيْتُمْ أَمْرًا! ۴. عَلَيْنَا أَنْ نَعْلَمَ أَنَّ تَبَادُلَ الْمَفْرَدَاتِ بَيْنَ اللُّغَاتِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ!
۲۸۸. عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي اسْتِخْدَامِ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ:

۱. يَدَاكَ مَا كَانَتْ نَظِيفَتَيْنِ فَعَلَيْكَ، أَنْ تَغْسِلَهُمَا! ۲. تَبَادُلُ الْمَفْرَدَاتِ بَيْنَ اللُّغَاتِ فِي الْعَالَمِ كَانَ أَمْرًا طَبِيعِيًّا!
 ۳. عَلَى الْمُسْلِمَةِ أَنْ تَكُونِي عَامِلَةً بِمَا أَمَرَهَا اللَّهُ! ۴. يَتَمَنَّى الْكُفَّارُ فِي الْقِيَامَةِ أَنْ يَكُونَ تُرَابًا!
۲۸۹. عَيْنَ الْخَطَا لِتَكْمِيلِ عِبَارَةٍ «إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ إِيَّاهُ...».

۱. كَانَتْ كَاذِبَةً فِي كَلَامِهَا! ۲. يُصَبِّحُونَ ظَالِمِينَ فَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى!
۳. كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى غَيْرِ طَرِيقِ الْحَقِّ! ۴. كُنْتُمْ تَتَنَابَزُونَ النَّاسَ بِأَلْقَابٍ سَيِّئَةٍ!

۲۹۰. كَمْ فِعْلًا مِنَ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ جَاءَ فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ: «فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ»، «وَيُرْسِلُ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا»، «لَا تَكُنْ مِهْذَارًا فَتَكُونُ عَاقِبَتُكَ النَّدَامَةُ»
۱. إثنتان ۲. ثلاثة ۳. أربعة ۴. خمسة

پاسخنامه تست های جزوه

۱	۲	۴۰	۴	۷۹	۲	۱۱۸	۲	۱۵۷	۲	۱۹۶	۱	۲۳۵	۲	۲۷۴	۲				
۲	۴	۴۱	۳	۸۰	۴	۱۱۹	۱	۱۵۸	۳	۱۹۷	۳	۲۳۶	۱	۲۷۵	۳				
۳	۲	۴۲	۱	۸۱	۱	۱۲۰	۳	۱۵۹	۲	۱۹۸	۲	۲۳۷	۲	۲۷۶	۳				
۴	۲	۴۳	۲	۸۲	۴	۱۲۱	۳	۱۶۰	۲	۱۹۹	۳	۲۳۸	۲	۲۷۷	۳				
۵	۲	۴۴	۳	۸۳	۲	۱۲۲	۴	۱۶۱	۲	۲۰۰	۳	۲۳۹	۴	۲۷۸	۱				
۶	۴	۴۵	۴	۸۴	۱	۱۲۳	۲	۱۶۲	۴	۲۰۱	۱	۲۴۰	۳	۲۷۹	۴				
۷	۲	۴۶	۴	۸۵	۳	۱۲۴	۳	۱۶۳	۳	۲۰۲	۱	۲۴۱	۲	۲۸۰	۳				
۸	۳	۴۷	۳	۸۶	۱	۱۲۵	۱	۱۶۴	۳	۲۰۳	۲	۲۴۲	۴	۲۸۱	۳				
۹	۲	۴۸	۳	۸۷	۴	۱۲۶	۲	۱۶۵	۲	۲۰۴	۲	۲۴۳	۳	۲۸۲	۴				
۱۰	۳	۴۹	۲	۸۸	۱	۱۲۷	۴	۱۶۶	۳	۲۰۵	۳	۲۴۴	۱	۲۸۳	۲				
۱۱	۲	۵۰	۲	۸۹	۲	۱۲۸	۱	۱۶۷	۳	۲۰۶	۴	۲۴۵	۱	۲۸۴	۳				
۱۲	۲	۵۱	۲	۹۰	۱	۱۲۹	۳	۱۶۸	۴	۲۰۷	۳	۲۴۶	۳	۲۸۵	۳				
۱۳	۱	۵۲	۳	۹۱	۲	۱۳۰	۳	۱۶۹	۴	۲۰۸	۳	۲۴۷	۳	۲۸۶	۳				
۱۴	۳	۵۳	۱	۹۲	۳	۱۳۱	۴	۱۷۰	۴	۲۰۹	۳	۲۴۸	۴	۲۸۷	۲				
۱۵	۱	۵۴	۱	۹۳	۴	۱۳۲	۱	۱۷۱	۴	۲۱۰	۱	۲۴۹	۱	۲۸۸	۲				
۱۶	۳	۵۵	۲	۹۴	۴	۱۳۳	۲	۱۷۲	۲	۲۱۱	۱	۲۵۰	۱	۲۸۹	۴				
۱۷	۴	۵۶	۳	۹۵	۳	۱۳۴	۴	۱۷۳	۱	۲۱۲	۱	۲۵۱	۳	۲۹۰	۳				
۱۸	۳	۵۷	۱	۹۶	۲	۱۳۵	۲	۱۷۴	۱	۲۱۳	۲	۲۵۲	۲						
۱۹	۴	۵۸	۴	۹۷	۲	۱۳۶	۳	۱۷۵	۳	۲۱۴	۲	۲۵۳	۳						
۲۰	۲	۵۹	۳	۹۸	۲	۱۳۷	۲	۱۷۶	۴	۲۱۵	۱	۲۵۴	۱						
۲۱	۳	۶۰	۱	۹۹	۲	۱۳۸	۱	۱۷۷	۲	۲۱۶	۳	۲۵۵	۴						
۲۲	۴	۶۱	۱	۱۰۰	۳	۱۳۹	۲	۱۷۸	۴	۲۱۷	۳	۲۵۶	۴						
۲۳	۱	۶۲	۱	۱۰۱	۱	۱۴۰	۳	۱۷۹	۳	۲۱۸	۴	۲۵۷	۲						
۲۴	۴	۶۳	۳	۱۰۲	۳	۱۴۱	۳	۱۸۰	۲	۲۱۹	۲	۲۵۸	۱						
۲۵	۲	۶۴	۱	۱۰۳	۳	۱۴۲	۱	۱۸۱	۲	۲۲۰	۳	۲۵۹	۲						
۲۶	۳	۶۵	۴	۱۰۴	۲	۱۴۳	۱	۱۸۲	۴	۲۲۱	۱	۲۶۰	۲						
۲۷	۳	۶۶	۲	۱۰۵	۳	۱۴۴	۴	۱۸۳	۱	۲۲۲	۴	۲۶۱	۳						
۲۸	۱	۶۷	۲	۱۰۶	۲	۱۴۵	۳	۱۸۴	۴	۲۲۳	۲	۲۶۲	۴						
۲۹	۴	۶۸	۲	۱۰۷	۳	۱۴۶	۳	۱۸۵	۱	۲۲۴	۲	۲۶۳	۲						
۳۰	۱	۶۹	۴	۱۰۸	۲	۱۴۷	۱	۱۸۶	۳	۲۲۵	۱	۲۶۴	۲						
۳۱	۳	۷۰	۱	۱۰۹	۲	۱۴۸	۳	۱۸۷	۲	۲۲۶	۴	۲۶۵	۱						
۳۲	۳	۷۱	۴	۱۱۰	۲	۱۴۹	۳	۱۸۸	۴	۲۲۷	۲	۲۶۶	۳						
۳۳	۴	۷۲	۱	۱۱۱	۱	۱۵۰	۱	۱۸۹	۲	۲۲۸	۲	۲۶۷	۲						
۳۴	۳	۷۳	۴	۱۱۲	۱	۱۵۱	۴	۱۹۰	۴	۲۲۹	۳	۲۶۸	۱						
۳۵	۴	۷۴	۱	۱۱۳	۲	۱۵۲	۲	۱۹۱	۲	۲۳۰	۱	۲۶۹	۱						
۳۶	۴	۷۵	۴	۱۱۴	۱	۱۵۳	۲	۱۹۲	۱	۲۳۱	۴	۲۷۰	۳						
۳۷	۴	۷۶	۳	۱۱۵	۳	۱۵۴	۱	۱۹۳	۲	۲۳۲	۳	۲۷۱	۲						
۳۸	۳	۷۷	۴	۱۱۶	۳	۱۵۵	۱	۱۹۴	۱	۲۳۳	۲	۲۷۲	۱						
۳۹	۲	۷۸	۲	۱۱۷	۲	۱۵۶	۴	۱۹۵	۴	۲۳۴	۲	۲۷۳	۲						

آکادمی کنکور دورخیز

www.dourkhiz.com

جزوه های درسی رایگان

گام به گام های درسی

نمونه سوال های امتحانی

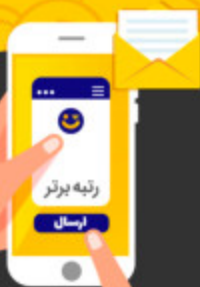

مشاوره کنکور

برنامه ریزی درسی

ورود به سایت دورخیز

جهت دریافت برنامه ریزی خصوصی کلمه (رتبه برتر)
را به شماره ۱۰۰۰۰۳۹۴۰ پیامک نمایید.